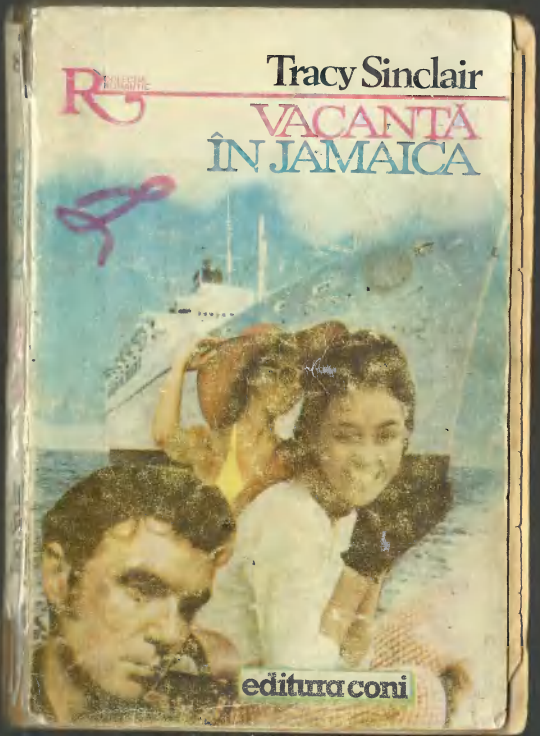
Tracy Sinclair
VACANȚĂ
ÎN JAMAICA
editura coni

Coperta: VASILE SOCOLIUC

I.S.B.N. 973-96196-0-6

CAPITOLUL I

Un freamăt deosebit de emoție a străbătut sala mare și Erin Brady a ridicat privirea să vadă motivul care îl provoca. În încăperea largă se aflau zeci de birouri și tot atâtea femei care le ocupau, astfel încât o anumită sporoväială se desfășura permanent; însă de data asta, diferită.

Când l-a zărit pe marele șef, Jason Dimitriou, păşind arogant prin cameră, misterul a fost dezlegat. Gura delicată a lui Erin s-a bosumflat a dezaprobare. Nu putea să înțeleagă adorația care se revărsa asupra acestei persoane din partea oricărei femei între optsprezece și optzeci de ani.

Firește că era frumos; până și ea trebuia să admită acest lucru. De la prima privire corpul de atlet cu șolduri înguste îi făcea să se distingă în orice mulțime. Și acei ochi stranii, cenușii, cu gene mult prea bogate pentru un bărbat, erau uimitori pe figura lui vulturească. Dacă adăugai la aceasta un păr negru ondulat care cădea neglijent peste o frunte bronzată aveai sex-appeal-ul unui actor de la Hollywood. Însă aceasta era toată poanta. Ai putea tot atât de bine să te îndrăgostești de o stea de cinema. Cum puteau fe-

meile din birou să fie înnebunite după un bărbat care nici măcar nu știa de existența lor?

Uită-te de exemplu acum la el pășind cu aere de stăpân ca un zeu grec, orb la toată atenția pe care o genera. Sau poate că era obișnuit cu așa ceva pentru că i se întâmpla oriunde se ducea.

La treizeci și doi de ani, Jason Dimitriou era deja o legendă, favoritul rubricilor mondene și al ziarelor de scandal care îi prezentau orice activitate. Era arhicunoscut că preluase compania maritimă a bunicului său pe când avea douăzeci și ceva de ani și o transformase într-un imperiu cuprinzând orice de la tancuri petroliere la vase de croazieră și o mulțime de întreprinderi conexe pe lângă asta. Acum mijloacele de informare erau interesate de viața lui personală și îi urmăreau pașii îndeaproape, fiecare reporter sperând să realizeze o știre senzațională când playboyul își va lua o nevastă. Până acum toți au rămas dezamăgiți.

Apărea la orice acțiune protocolară importantă și fotografii păreau că nu se mai satură să îi facă poze. Însă femeile strălucitoare care se țineau strâns de brațul lui se schimbau la fel de repede ca anotimpurile.

Bob, fratele Erinei, era numai contabil stagiar la Compania Maritimă Dimitriou (CMD), însă tânjea să rivalizeze cu acest stil de viață sclipitor. Observând avid orice mișcare a șefului său ilustru încerca să se încadreze în aceleași linii.

Bob Brady nu avea decât douăzeci și cinci de ani dar se considera deja complet sofisticat. Numai absența unor fonduri suficiente îl separa de lucrurile bune ale vieții la care se simțea îndreptățit. Postul său la CMD nu era atât de solicitat pe cât și-ar fi dorit și nu era suficient remunerat pentru a-i asigura toate luxurile pe care și le dorea. Însă era un post bun, cu un viitor promițător, cum îi tot amintea sora lui, deși ea nu era interesată deloc de lumea afacerilor. De fapt, dacă cineva i-ar fi spus Erinei că va veni curând ziua când și ea va deveni salariata lui Dimitriou alături de Bob, amândoi ar fi râs.

Viitorul Erinei fusese călăuzit într-o direcție complet diferită. Era în primul an de colegiu și cu încrederea tinereții avea jalonată întreaga viață de absolventă de istoria artei : va avea un serviciu bun într-un muzeu. Tot viitorul i se desfășura fericit înainte ca o autostradă largă fără ocolișuri.

Nici chiar dezaprobarea lui Bob nu i-a zdruncinat hotărârea. Îl adorase întotdeauna pe fratele ei mai mare și considera cuvântul lui lege, mai ales după ce tatăl lor a murit. Dar acesta era singurul lucru asupra căruia nu erau de acord.

— De ce îți dorești să ajungi să lucrezi într-un vechi muzeu prăfuit ? o întreba el. De acolo n-au cum să iasă bani, asta e cert.

— În viață nu contează numai banii, protesta ea.

— Numește-mi trei lucruri care contează, o lua el peste picior. Și în plus, pe cine o să întâlnești

vreodată acolo? Genul de tipi care lucrează în asemenea locuri poartă pulovere cu petece de piele la coate. Cu un reflex inconştient şi-a netezit reverele noului lui sacou italian.

— Nu caut un bărbat să mă căsătoresc, a zis Erin indignată. Dacă întâlnesc pe cineva, foarte bine, dar între timp îmi voi face o carieră.

— Mamă, nu poţi să-i bagi nişte minte în cap? întreba Bob dezgustat. O să ne trezim cu o fată bătrână în casă.

Doamna Brady dădea zâmbind din cap, refuzând să fie atrasă într-o asemenea discuţie. Părerea ei personală, pe care avea grijă să n-o afirme tare, era că Erin va fi căsătorită cu mult înainte de terminarea colegiului, în ciuda declaraţiilor sale contrare.

Privindu-şi fata, se minuna de frumuseţea ei delicată, aşa cum făcea de fiecare dată când se uita bine la ea. Clanul Brady era destul de prezentabil însă nicicând înainte nu produsese un copil de o asemenea drăgălăşenie extraordinară. Îi studia părul lung castaniu-roşcat, de culoarea frunzelor de arţari spre sfârşitul toamnei şi ochii albaştri profunzi, puţin oblici la colţuri, făcându-i posesoarei lor privirea larg deschisă şi captivantă. Pielea crem se colorase acum în roz din cauza seriozităţii discuţiei şi doamna Brady zâmbea. Nu, nu aveau de ce să-şi facă griji din pricina acestei fete. Viitorul ei era asigurat.

Dar Soarta nu agreează să fie luată drept prestabilită şi aproape peste noapte lumea Erinei s-a

prăbușit. A început odată cu îmbolnăvirea mamei sale și a morții ei după o boală scurtă. În timp ce ea și Bob mai erau încă șocați, avocatul i-a chemat în birou la el și le-a vorbit într-un jargon de neînțeles. Erau hârtii de semnat și explicații, dar nici una din ele nu era de înțeles. Concluzia a fost că nu mai rămăseseră bani.

Singurul lucru care rămăsese era casa modestă de familie, însă aceasta era serios ipotecată. Avocatul i-a sfătuit că e mai bine să locuiască în ea decât să plătească chirie în altă parte. Era de la sine înțeles că Erin trebuia să părăsească colegiul și să-și ia un serviciu. Problema era unde ? Fără experiență și fără posibilități, viitorul arăta întunecat până ce Bob i-a găsit un serviciu în grupul steno-dactilo de la CMD.

La început a fost atât de afectată de necaz și de prăbușirea propriilor visuri încât nimic altceva nu părea să aibă importanță. Era ca un somnambul care-și căuta drumul într-o noapte fără de sfârșit. A fost o perioadă neagră, însă treptat firea naturală, optimistă a Erinei a ieșit la suprafață și a început din nou să o intereseze viața. Toată lumea era încântată să o poată iarăși vedea zâmbind și femeile de la birou se întreceau să fie cât mai serviabile. Se ofereau personal să o învețe chestiunile de rutină și să o avertizeze de eventualele capcane.

— Cel de care trebuie să te ferești este Harry Martin. Este lupul nostru păzitor, a avertizat-o aproape imediat Melissa Jones.

Înainte ca Erin să pună întrebarea evidentă, Terry Turnbull i-a spus :

— E șeful serviciului nostru. Dacă te cheamă cumva la el, ai grijă să lași ușa deschisă.

Erin a râs.

— Exagerați. Sunt sigură că nu încearcă nimic în timpul programului.

— Poate că nu, a admis Marry Gardon în silă, dar dacă îți dă o întâlnire — nu te duce!

Erin îl văzuse pe Harry Martin, un tip îmbrăcat țipător, excesiv de prietenos și cu ceva foarte sugestiv în ochi. Era evident că se considera seducător. Probabil că unele fete îl considerau atrăgător dar sigur nu era genul ei. Și nici Jason Dimitriou nu era.

— Vrei să spui că nu este cel mai frumos bărbat pe care l-ai văzut în realitate ? a întrebat Terry.

— E destul de bine, a recunoscut Erin, împotriva voinței ei, însă e conștient de acest lucru Nu-mi plac bărbații înfumurați.

— Ce te face să crezi că e înfumurat? Nici măcar n-ai vorbit cu el.

— Asta e. Trece prin biroul acesta cu nasul pe sus ca și când nici n-am exista.

— E implicat în afaceri în toată lumea, a zis Terry enervată. Probabil jonglează cu milioanele de dolari în cap. Poți să-l vezi că este preocupat.

Erin a strâns din buze cu încăpățânare.

— Ar putea să spună bună dimineața sau cel puțin să zâmbească, sau să facă ceva. Pun pariu că e un tiran pentru cei cu care lucrează.

— Nu după părerea lui Helen, nu a fost de acord Melissa. Ar trebui s-o auzi cum îl mai laudă și nu cred că o face din loialitate pentru șef.

Helen Demarest era secretara particulară a lui Jason și Mary se uita gânditoare:

— Mă întreb dacă nu cumva e ceva între ei doi?

— E teribil ce spui, a protestat Erin. Helen este o secretară minunată și o persoană încântătoare. Nu cred că e cazul să dai naștere la zvonuri.

— Dar nu ești aici decât de trei luni, cum ai ajuns să știi atâtea despre Helen? a întrebat Terry cu o anumită asprime. Nu știam că o cunoști atât de bine.

— Nu o cunosc, pe cuvânt. Am vorbit cu ea de câteva ori și pare foarte simpatică, s-a apărat Erin. Chiar acum câteva zile am făcut o greșeală la un raport pe care mi-l dăduse să-l bat pentru domnul Dimitriou și în loc să țipe la mine, l-a întârziat până am reușit s-o îndrept. Pun pariu că el ar fi avut un acces dacă ar fi știut.

Părerea lor despre Jason era singurul lucru în care realmente difereau și Erin le era recunoscătoare femeilor pentru întregul lor ajutor. Era un birou plăcut și condițiile de lucru erau bune. Și-a dat seama că lucrurile ar fi putut sta mult mai rău.

Un alt aspect convenabil al serviciului la CMD era acela că ea și Bob puteau veni împreună cu mașina la birou și se întorceau acasă tot împreună. Era plăcut să-ți începi astfel ziua cum nu avea ocazia să-l vadă prea mult altfel. Bob stătea foarte puțin acasă în timpul lui liber.

Într-o dimineață cu câteva zile înainte de Crăciun se aflau ca de obicei în drum spre birou. Soarele strălucea pe un cer fără nori și nu părea a fi decembrie. Miami era plin de turiști, care se ungeau metodic pe corp, pentru a-și arăta bronzul prietenilor lor mai puțin norocoși care tremurau în zăpezile din nord și vremea coopera cu entuziasm.

În timp ce traversau șoseaua, Erin s-a uitat la ambarcațiunile zvelte de lux săltând în ancoră în golf.

— Nu-i așa că e o zi splendidă ? á remarcat ea.

Bob a catadicsit o privire rapidă spre casele magnifice de pe Shell Island, cu peluzele lor catifelate desfășurându-se până jos la marginea apei încruntându-se, a spus :

— Pentru noi nu este chiar așa. Parcă am fi doi condamnați în drum spre minele de sare.

Erin s-a uitat curios la fratele ei.

— Am crezut că îți place serviciul pe care îl ai ? S-a întâmplat ceva sau te-ai sculat cu fundu-n sus în dimineața asta ?

— Ei, serviciul e în regulă, dar m-am săturat să lucrez într-un birou. Vreau să fiu acolo unde

este viață. A luat o mână de pe volan și a gesticulat expansiv spre iahturile cochete.

— Dacă n-aș sta înfundat într-un birou toată ziua, aș putea fi acolo pe mare făcând schi nautic sau într-un avion spre Paris sau, mă rog... La ce bun să aștepți până îmbătrânești ca să te bucuri de viață? Dacă aș avea mai mulți bani... Vocea i s-a pierdut în depărtare.

— Ești încă extrem de tânăr, i-a zis Erin pentru a-l consola dar el s-a ofensat imediat.

— O, nu, nu și tu! De fiecare dată când cer să mi se dea responsabilități noi la birou, mi se spune același lucru: Ești tânăr, Bob, ai puțină răbdare, va veni și vremea ta. Vocea lui trăda amărăciune. De ce sunt eu acela care trebuie să aștepte în timp ce tipi ca Jason Dimitriou s-au născut cu căiță? Ai văzut fotografii cu vila în care locuiește sau cu mașinile pe care le conduce?

Gura delicată a Erinei s-a subțiat a dezaprobare

— În ceea ce mă privește, acea căiță i-a marcat întreaga personalitate. Dacă banii pot face asta unui om, mă bucur că tu nu-i ai.

— Ce vrei să spui?

— Cred că e un nenorocit, asta vreau să spun.

Bob s-a uitat la ea fără să-i vină să creadă.

— Vrei să spui că nu ești înnebunită după el ca toate celelalte femei de la firmă?

— Cred că e arogant și nepoliticos și mă aranjează foarte bine că nu știe că noi, femeile de jos,

din serviciul dactilo, existăm. Ţi-am răspuns la întrebare ? a întrebat ea batjocoritor.

— Da, însă pot să-ţi spun că te înşeli într-o privinţă. Ştie tot ce se întâmplă la firmă chiar dacă nu e exact tipul de om sociabil. De fapt este un băiat simpatic când ajungi să-l cunoşti, deşi admit că este într-un fel de speriat. M-au lăsat să asist ca stagiar la câteva conferinţe pe care le-a ţinut şi e un tip perfect atâta timp cât nu încerci să-l tragi pe sfoară. Unul dintre participanţi a încercat să mistifice nişte rapoarte pe care nu le făcuse şi am crezut că era să se prăbuşească acoperişul pe el. Însă dacă eşti cinstit cu el, e altfel.

— Ei bine, începi să schimbi melodia, nu ? Acum câteva minute te văitai că era doar un playboy bogat.

— Nu este exact ce-am spus, deşi este şi aşa ceva, a comentat Bob admirativ.

— Cum poţi aprecia un om cu reputaţia lui ? a strigat Erin.

I-a zâmbit.

— Nu e atât admiraţie, cât e invidie.

— O, voi bărbaţii, toţi sunteţi la fel !

Au ajuns la firmă şi Erin s-a repezit supărată afară din maşină.

— Ne vedem diseară, i-a strigat ea peste umăr.

Pe birou era deja îngrămădită munca pe o zi şi paginile de deasupra aveau un semn roşu lipit de ele ceea ce însemna că era vorba de o urgen-

ță. Vorbești de lup și... s-a gândit Erin. Nota prinsă de pagini era de la Helen Demarest și o informa că raportul era chiar pentru șeful cel mare și trebuia predat îndată ce va fi gata. A băgat o pagină în mașina de scris și s-a apucat de lucru.

Când a terminat materialul a capsat paginile, a împins scaunul îndărăt și s-a îndreptat spre birourile executivului.

Terry a salutat-o.

— Unde te duci, femeie ? E prea devreme pentru pauza de cafea...

— Trebuie să predau un raport Marelui șef.

— Cum ai fost atât de norocoasă ? Pot să mă duc în locul tău ?

Erin i-a surâs și a continuat să meargă fără să răspundă. Dacă era într-adevăr norocoasă el nu va fi sosit încă, a reflectat ea. Nu pentru că ar fi avut importanță într-un fel sau altul. O să-i dea hârtiile pur și simplu secretarei și o să intre și o să iasă într-o clipă. Dar când a intrat la secretariat Helen Demarest nu era acolo.

Erin a ezitat. Să-i pună hârtiile pe birou și să plece ? Însă nota spunea că materialul era urgent și nici n-o văzuse pe Helen în dimineața aceea. Dacă nu venise pentru că era bolnavă sau era la dentist sau altceva ? Erin prefera să nu se gândească la ce se va întâmpla dacă el nu-și primea raportul și ea ar fi fost de vină.

Inspirând adânc a pornit-o pe coridor spre biroul mare al lui Jason Dimitriou, verificând ce bătuse la mașină pentru ultima oară în timp ce mergea

Se auzeau voci din biroul lui dar nu a dat atenție acestui fapt până nu a ajuns la ușă și și-a dat seama că ceva nu este în regulă.

Helen stătea îngrămădită pe un scaun lângă birou cu capul pe brațe și plângând în hohote de îți se rupea inima. Jason stătea la fereastră cu spatele la cameră.

— Faci cum vrei, spunea el cu o voce fermă, lipsită de emoție. Poți să ții copilul sau să-l dai să fie adoptat. Nu-ți face griji, mă ocup de tot. Dar spre binele tău îți-aș recomanda insistent să renunți la el.

Helen a răspuns cu o voce strangulată care era aproape incoerentă. El a înțeles-o, evident, pentru că i-a răspuns :

— Nu trebuie ca chestia asta să-ți strice viața ; asemenea lucruri se întâmplă. Întorcându-se brusc, a descoperit-o pe Erin stând nesigură în cadrul ușii. Pentru o clipă doar s-au uitat unul la altul și apoi încruntându-se cu ferocitate, a întrebat :

— Ce faci aici ?

Ea a rămas încremenită pe loc și abia a putut să-și regăsească vocea.

— Am... am venit să predau acest raport.

El traversă camera din câțiva pași uriași și o domină amenințător. Aproape că putea simți furia clocotind în trupul lui puternic.

— De când stai aici ? a întrebat-o.

— Abia am venit, a mințit Erin rugându-se să o creadă.

Îi examină fața cu suspiciune.

— Cât ai auzit ?

— Ni... nimic, a spus ea începând să meargă înapoi, însă un braț lung cu degete de oțel i s-a înfipt în umăr, trăgând-o atât de aproape încât trupurile lor aproape s-au atins. Dându-și seama că nu putea să ignore tabloul din fața ochilor ei, a adăugat :

— Am auzit-o pe domnișoara Demarest plângând, însă... n-am vrut să deranjez. Sper că nu s-a întâmplat nimic.

El a continuat să o privească fix și ochii lui cenușii furtunoși păreau că i se uită de-a dreptul în suflet. În cele din urmă ea a murmurat :

— Mă doare.

I-a dat drumul brusc din strânsoare, ca și când nu ar fi știut până atunci ce făcuse și Erin a adăugat grăbită :

— E bolnavă ? Aș putea face ceva ?

El și-a întors spatele și s-a uitat posomorât la Helen.

— Nu, a primit niște vești proaste. Bunica ei din California este bolnavă și Helen va lua un concediu.

— Îmi pare rău, a reușit Erin să spună.

— Da, bine, poți să te întorci la tine în birou acum. S-a uitat la ea indiferent, gândindu-se evident la cât de mult auzise și dacă va îndrăzni să vorbească.

Erin a acceptat recunoscătoare eliberarea și a întins-o înapoi pe coridor încercând să-și stăpânească gândurile. Incapabilă încă să dea ochii cu

cineva a intrat la toaletă pentru a se ascunde până își va reveni. Mintea i se învârtea plină de supărare și frică și de compasiune dureroasă. Imaginea Helenei — acea femeie drăguță și prietenoasă — plângând de disperare i se întipărise în creier. Cum pot fi femeile atât de proaste în privința bărbaților? Cuvintele dure ale lui Jason Dimitriou îi mai asaltau încă urechile:

„Nu-ți face griji, mă ocup eu de toate" și, „asemenea lucruri se întâmplă".

Bărbatul acesta era un monstru! Credea că banii puteau cumpăra orice responsabilitate morală? Partea cea mai proastă era că acest lucru era posibil. Ar trebui să fie arestat dar din păcate, să profiți de o fată ușor de amăgit nu era o infracțiune.

Chiar ieri discutaseră despre devotamentul Helenei. Aducându-și aminte de ipoteza lui Mary despre o posibilă relație între ei și cât de indignată o apărase ea pe fată, Erin și-a dat seama cu tristețe cât de mult avea de învățat de la viață. Însă Helen era mai mare și ar fi trebuit să fie mai înțeleaptă. Cum de lăsase să se întâmple așa ceva? Nu știa că un bărbat cu reputația lui nu era interesat decât de o relație scurtă, vulgară? Ce putere avea el asupra femeilor că acestea se lăsau subjugate dincolo de orice rațiune?

Poate că, câteva momente în brațele lui făceau să merite acest lucru. Imaginea lui i-a apărut în față pe neașteptate — acel trup splendid radiind masculinitate. Îi era rușine să recunoască dar nu-

mai apropierea de el îi agitase toate simțurile; bătaia rapidă a inimii nu era cauzată numai de teamă.

A închis ochii încercând să îndepărteze prezența lui antipatică. Mai era de mirare că avea atâta succes când și Erin, care-l disprețuia, putea fi tulburată de simpla lui proximitate? Sunetul deschiderii ușii a făcut-o să tresară vinovată.

Era Terry Turnbull care o privi surprinsă.

— Ce faci aici? Am crezut că ai o misiune foarte urgentă.

Erin se uită la hârtiile pe care le mai strângea în mână și-și dădu seama că trebuia să se ducă înapoi să le lase pe biroul Helenei. Inima îi sări din piept dar încercă să-și păstreze vocea normală și răspunse:

— Acolo mă duc acum.

— Ai plecat de zece minute. Ce ai făcut? a analizat-o Terry curioasă. Una dintre femei a auzit că se petrece ceva ciudat pe aici prin jur. Știi despre ce este vorba?

Nu dura mult ca să înceapă bârfa, nu? Biata Helen — noutățile se vor răspândi în toată firma ca un fulger. Și asta nu pentru că oamenii erau cruzi și insensibili dar când un grup de femei stau împreună în fiecare zi de la nouă la cinci, orice lucru mărunt care li se întâmplă ia proporții nebănuite. Și ceea ce se întâmplase era departe de a fi un lucru mărunt. Va crede el că Erin a răspândit veștile? Era o posibilitate îngrozitoare. Va trebui să fie teribil de prudentă.

Întorcându-se spre ușă, a spus ușor :

— N-am nici cea mai mică idee despre ce vorbești și mai bine să predau raportul imediat.

În drum spre casă în acea seară, Erin era tăcută însă fratele ei nu părea să observe. Dispoziția proastă pe care o avusese de dimineață dispăruse complet pentru a fi înlocuită de o emoție reprimată. Îi tot arunca priviri dintr-o parte, așteptând ca ea să-l întrebe despre lucrurile obișnuite în legătură cu ziua lui de muncă. Deși turuia despre chestiuni neînsemnate, Erin ar fi văzut, dacă nu ar fi fost atât de preocupată, că aproape exploda de noutăți. Când ea i-a răspuns monosilabic a întrebat-o în cele din urmă :

— S-a întâmplat ceva ? Pari posomorâtă. Ți s-a întâmplat ceva la birou astăzi ?

— Nu, mi-e bine ; tu ești cel care mă surprinzi. Nu mai departe decât azi dimineață parcă afișai o dispoziție cumplită ! Ce s-a întâmplat de ți s-a luminat fața ?

A râs.

— Mă știi doar. Nu mă complac mult timp într-o dispoziție proastă. Apare totdeauna câte ceva tocmai când te aștepți cel mai puțin.

— Ce a fost de data asta ? Chiar când era supărată, Erin reușea să fie interesată de tot ce îl privea pe fratele ei.

— Era al naibii de tot. Știi cum te simți uneori ca și când ai fi pus în impas și dintr-o dată cineva îți sare în ajutor ? Ei bine, în dimineața

asta, domnul Dimitriou m-a chemat la el în birou și...

Erin s-a așezat dreaptă în scaun.

— Dacă e vorba de acel om nu vreau să aud.

— Acel om, așa cum îi spui tu, se întâmplă să fie șeful nostru, ții minte ? a întrebat-o el sec.

— Nu al meu pentru mult timp, sper. O să încep să-mi caut alt serviciu.

Bob a fost atât de surprins încât a apăsat neatent pe frână, fiind aproape pe punctul de a produce un accident. Peste zgomotul de claxoane supărate a întrebat :

— Ai înnebunit ?

— Nu cred, a răspuns ea cu îndârjire. Pur și simplu vreau să plec.

— De ce așa, pe nepusă masă ?

— Nu are importanță, așa vreau, i-a spus ea.

— Unde crezi că vei găsi alt serviciu ?

— Găsesc eu ceva, a promis ea.

— Glumești ? Ai avut noroc că l-ai găsit pe ăsta, fără nici o experiență. Te-au angajat pentru că s-a întâmplat să-l cunosc pe șeful personalului și i-a părut rău de noi. Dacă pleci după numai trei luni cine crezi că te va angaja ? Sau speri să ți se dea o referință ? a întrebat el sarcastic.

Partea proastă era că avea dreptate și ea știa acest lucru. Cel puțin în momentul de față era prinsă la CMD pentru că nu-și putea permite luxul de a fi șomeră. Însă va fi o tortură !

— Nu încerc să fiu meschin, Erin, i-a zis Bob cu seriozitate. Doar îți scot în evidență purul adevăr.

Făcând o grimasă a spus în silă :

— Da, bine.

Dar el nu era pe deplin convins.

— Promite-mi că nu vei face o prostie, l-a cerut el.

— Am spus bine, a murmurat ea revoltată. Hai să schimbăm subiectul. Poți să fii gata la șase ? Vreau să mergem la mătușa Ellen puțin mai devreme.

— Astă seară ? A privit-o el surprins. Nu pot merge nicăieri cu tine în seara asta. Am o întâlnire.

— Robert Brady, vrei să fii excooperant sau faci asta fără să vrei ?

După ziua pe care o avusese la serviciu aceasta era picătura care umplea paharul. Deși ultimul lucru din lume pe care dorea să-l facă era să meargă la o petrecere, acceptaseră invitația cu săptămâni în urmă. Și chiar dacă invitația ar fi sosit în acea dimineață ea ar fi implicat aceeași obligație. Mătușa Ellen era ruda lor cea mai apropiată și în afară de a fi nașa lor, era și favorita lor.

Când erau mici găseau întotdeauna la mătușa Ellen bani pentru înghețată și filme sâmbăta seara. Când au crescut a devenit un mediator plin de succes în cazul prohibițiilor părintești ca de exemplu să folosească mașina familiei pentru o întâlnire sau pentru a purta pantofi cu toc înalt la

școală. Erin a enumerat toate acestea și încă altele sfârșind cu faptul că mătușa Ellen îi aștepta și Bob trebuia să știe că sora lui mai mică nu mai avea de gând să-și ceară scuze în numele lui.

Într-o anumită măsură a fost luat prin surprindere de vehemența ei.

— Nu trebuie să te aprinzi atâta. Am uitat pur și simplu, asta e tot și am întâlnirea asta...

— Cred că poți s-o aduci și pe ea. Sunt sigură că mătușa Ellen nu se va supăra.

— Nu e genul ăla de întâlnire. Am fost invitat la o petrecere. A mijit gândindu-se și s-a uitat pe furiș la ea. Hotărându-se evident într-un fel, a spus :

— Bine, lasă. O să fiu gata.

Erin a ales o fustă de culoarea prunei și o bluză crem de mătase cu mâneci lungi și cu un guler larg dintr-un volan care se petrecea pe umăr. Luând o jachetă asortată și o poșetuță din satin s-a îndreptat spre ușă satisfăcută că arăta prezentabil. Îmbrăcămintea ei nu era nouă — nu existau bani pentru asemenea lucruri acum — însă era bine croită și arăta ca ceva special de Crăciun.

Bob o aștepta și în loc să fie ursuz din cauză că trebuise să renunțe la planurile sale, după cum se temea Erin, era deosebit de vesel. Erin avea mustrări de conștiință. Bunăstarea lui era întotdeauna o chestiune extrem de importantă pentru ea la fel cum și aprobarea lui era absoluf esențială.

Jură să se împace cu el și încercă să fie cât mai plăcută în timpul drumului scurt spre nașa lor

Dacă a reușit să-l distreze sau nu era discutabil, însă Erin i-a acordat o atât de mare atenție încât nu a observat că circulau pe străzi care nu-i erau familiare. Abia când a traversat podul scurt pe una din insulele cu vegetație bogată dincolo de șosea și-a dat seama că greșiseră drumul.

— Unde suntem, Bob ? Ăsta nu-i drumul spre mătușa Ellen.

A tras în fața unei vile mari albe și a oprit motorul.

— Trebuie să mă opresc aici înainte.

— Ce vrei să spui ? Unde suntem ?

S-a întors cu fața spre ea. În lumina mată de la un felinar figura lui era fermă.

— Uite, Erin, ți-am spus că merg cu tine la mătușa Ellen și așa voi face. Dar mai întâi trebuie să vii la o petrecere cu mine. E cinstit, nu-i așa ?

— Nici măcar nu știu unde suntem, a zis ea, zăpăcită de această turnură a lucrurilor.

Nu s-a uitat în ochii ei când i-a spus :

— Vroiam să-ți spun în drum spre casă astăzi, dar ai fost atât de montată în legătură cu domnul Dimitriou încât m-am gândit că e mai bine așa

— Vrei să spui...

— Da, asta e casa lui. El e cel ce m-a invitat la petrecere.

Când a vrut să-l întrerupă el i-a respins protestele.

— Ascultă, Erin, asta înseamnă foarte mult pentru mine. Domnul Dimitriou m-a chemat azi la el

în birou și mi-a spus că dă o mică recepție de Crăciun pentru un grup select din companie.

— A spus asta ? a întrebat ea fără să-i vină să creadă.

— Ei, n-a spus chiar așa, dar asta a fost ideea generală. Mi-a spus chiar să-i zic pe nume. Urmează să ajung să mă obișnuiesc, a meditat Bob pe un ton de venerație. A spus că dorea să se cunoască mai bine cu oamenii. Așa că îți dai seama de ce a trebuit să vin, nu ? E un fel de petrecere la comandă.

— Mi se pare că pe unii dintre oameni îi cunoaște deja prea bine, a replicat Erin.

— Ce vrea să însemne asta ?

— N-are importanță, i-a spus și a murmurat aproape pentru sine : probabil că îl mustră conștiința. S-a decis să fie simpatic cu cei mici.

— Ascultă, nu știu ce te frământă, însă mergem înăuntru și cu asta basta !

— Nimic pe lume nu mă poate determina să pun piciorul în casa asta, a strigat Erin. Dar când s-a confruntat cu supărarea lui reală a adăugat pe un ton mai jos : pe de altă parte pe mine nu m-a invitat așa că nici nu ar fi corect.

— Mi-a spus că pot să aduc o fată dacă vreau, a asigurat-o el. Care e diferența dacă o aduc în schimb pe sora mea ?

Au discutat aprins însă Erin își dădea seama că aceasta era o ceartă pe care nu avea șansa să o câștige. Și în ciuda supărării față de înșelătoria lui, înțelegea bucuria fratelui ei pentru invitație.

Poate că era într-adevăr mult așteptata schimbare în bine. Poate că puseseră ochii pe el și se gândeau să-i ofere un post mai bun. Nu trebuia ca prejudecata ei să-i pericliteze șansele.

— Bob, sper ca aceasta să fie exact ceea ce speri tu să fie. Știi că îți doresc tot norocul din lume — și vei avea nevoie de el lucrând cu acest om. N-a putut să nu adauge : însă mă gândesc că ar fi mai bine dacă te-ai duce fără mine. Te aștept aici în mașină.

— Ți-ai pierdut mințile ? Vor intra și vor ieși tot felul de persoane, oameni importanți pe care ar trebui să-i cunosc. Ce vor crede când te vor vedea stând acolo în mașină ? Vor tinde să creadă că eu te-am lăsat aici pentru că nici un om cu mintea întreagă nu ar prefera să aștepte afară când înăuntru are loc o petrecere.

— De unde vor ști că te aștept pe tine ?

— Glumești ? Cine naiba din lumea asta conduce o mașină veche de cinci ani ?

— Nu trebuie să mă vadă nimeni. O să mă fac mică într-un colț, i-a spus Erin nu prea încrezătoare în fața privirii sale dezgustate.

S-au certat o groază de timp. Când el a amenințat-o că n-o va mai duce deloc la mătușa Ellen, a știut că a fost înfrântă. Nu mai era alt mijloc de transport pe o distanță de mile și Bob era capabil să-și ducă amenințarea la îndeplinire.

Erin l-a urmat pe fratele ei pe cărarea lungă spre ușile maiestuoase de la intrare, târându-și picioarele cât mai încet. Un majordom le-a răspuns la

sonerie și s-au trezit într-un hol enorm, la intrare, cu o pardoseală strălucitoare de marmură lustruită. În partea opusă intrării se afla o scară ce se curba cu grație și sunete de petrecere veneau dintr-o cameră din stânga. După ce i-a luat haina, majordomul i-a condus în cea mai mare cameră de zi pe care Erin o văzuse vreodată. Erau atât de mulți invitați încât era greu să apreciezi din plin mobila splendidă. A fost impresionată de draperiile grele din spumă de mare și sofalele luxoase cu damasc și scaunele împrăștiate prin cameră. În colțul mai îndepărtat se afla un pian imens care se încadra perfect în proporțiile acestui salon grandios.

Câțiva oameni erau adunați în jurul unui bărbat care ședea la pian cântând o piesă plăcută, dar majoritatea celorlalți vorbeau în grupuri mici și mari. Un chelner cu haină albă, ducând o tavă cu cocteiluri de șampanie, s-a oprit să-i servească. Gazda lor sau mai degrabă a lui Bob, s-a corectat Erin, nu se vedea.

— Nu cunosc nici un suflet aici, tu cunoști pe cineva ? a șoptit ea.

— Da, cunosc câțiva din vedere dar pe nimeni atât de bine ca să mă duc să-l salut.

La tonul lui a ridicat privirea și a văzut că arăta la fel de pierdut și stingher ca și ea. Față de toată bravada și pretinsa sofisticare de până acum a lui Bob, Erin putea să spună că nu era în elementul lui în această adunare strălucitoare. Vroia să-i strângă mâna drept consolare. Suntem ca doi copii

de pripas cu nasurile turtite de fereastra bomboneriei, s-a gândit ea cu crispare. Poate că acum își va da seama că nu aparținem acestui loc. Numai dacă aș putea să-l conving să ne rezumăm la această băutură și să plecăm și n-am ajunge nici la mătușa Ellen prea târziu.

Însă înainte de a-și putea plasa sugestia cu tact au fost salutați de un bărbat care era evident în elementul lui la această petrecere. Costumul lui era perfect, de o eleganță discretă — de fapt totul în legătură cu îmbrăcămintea sa era impecabil — însă ceea ce îl eticheta ca un membru al lumii lui Jason Dimitriou era maniera lui sigură, neostentativă.

— Bună, nu cred că v-am mai văzut pe aici înainte. De fapt sunt sigur de asta. Te rog spune-mi că nu ești o turistă care urmează să dispară de dimineață. N-aș putea suporta o asemenea decepție.

Ochii lui căprui i-au râs Erinei cu o față bronzată încoronată de un păr decolorat de soare. Aproape ca un reflex întârziat privirea i s-a îndreptat spre Bob, dar numai o clipă.

— Sunt Bradford Honeywell, a adăugat el.

Înainte ca Erin să poată reacționa, fratele ei a răspuns pentru amândoi.

— Mă bucur să vă cunosc. Sunt Robert Brady și aceasta este sora mea, Erin.

Fața lui Honeywell s-a luminat și a devenit expresiv, incluzându-l și pe Bob de această dată.

— O, frate și soră, nostim, nu? Sunteți amândoi prieteni cu Jason?

Erin a crezut că a detectat o notă întrebătoare specială în timp ce se uita la ea. Probabil că încearcă să descopere în mod subtil dacă sunt una din femeile domnului Dimitriou, s-a gândit ea cu antipatie. Înainte de a putea pronunța un răspuns potrivit, Bob a răspuns în locul ei.

— Sunt asociat în afaceri cu Jason, a spus el și Erin este invitata mea în seara asta.

Desigur asta era în parte adevărat, dar o făcea să se simtă jenată. Nu era bine să lase impresia că deținea o poziție însemnată la CMD. Și de ce nu a menționat Bob că și ea lucra acolo? Poate că posturile lor nu erau importante dar nu aveau de ce să le fie rușine. Oricum Erin a tăcut jenată, așa cum Bob se aștepta de altfel.

— Da, e minunat, a spus cu entuziasm noul lor prieten. Mă întreb de ce nu te-am cunoscut înainte? Bob a fost scutit să răspundă deoarece Brad s-a întors spre Erin, spunându-i:

— Avem o mulțime de timp să recuperăm. De ce nu mergem acolo în colț să ne cunoaștem mai bine?

— Toți trei? a întrebat ea cu răutate.

— Se spune că trei formează deja o mulțime, a zis el tărăgănat. Pe de altă parte sunt sigur că fratele Bob abia așteaptă să-i salute pe unii din prietenii săi.

L-a privit pe furiș pe fratele ei și a văzut panică pe fața lui la perspectiva de a fi lăsat singur

în acest anturaj străin. O să-i fie învățătură, s-a gândit Erin. Dar nu putea să-i facă una ca asta, așa că a surâs dulce și a spus :

— Deși suntem rude el e totuși partenerul meu. Nu cred că aș vrea să-l las singur.

— Foarte bine, dacă spuneți așa, dar cel puțin să plecăm de aici din ușă. Brad a părut că înțelege și acceptă politicos răspunsul ei. Luând-o cu nonșalanță de după umeri, a propulsat-o cu gentilețe în cameră.

— Arăți de parcă ai fi cu un picior afară și nu am de gând să te las să pleci atât de ușor.

— De fapt, nu putem sta decât foarte puțin, i-a spus ea, ignorând încruntarea fratelui ei. Trebuie să mergem la o altă petrecere.

— Nu e cazul să mă impresionezi cu popularitatea ta. Pot să spun asta numai uitându-mă la tine, i-a zis Brad măsurând-o apreciativ din ochi.

Erin s-a înroșit rușinată.

— N-am vrut să se înțeleagă așa. Problema e că mai avem de făcut o vizită.

— Însă nu trebuie să plecăm încă, a adăugat Bob în grabă.

— E bine, pentru că sunt câteva persoane pe care ar trebui să le cunoașteți, și i-a condus la un grup de bărbați și femei care stăteau de vorbă în mijlocul încăperii.

După ce au fost făcute prezentările, Erin a recunoscut pe mai mulți dintre bărbați ca fiind asociați de afaceri ai lui Jason Dimitriou. Unul era vicepreședinte la CMD și altul era directorul unei

bănci. Era și o femeie frumoasă al cărei nume apărea adesea în rubricile mondene ale ziarelor.

Erin se întreba ce ar gândi acești oameni dacă ar ști cine erau frații Brady în realitate. O îngrijora că se aflau aici din motive oarecum false, însă un asemenea gând nu-i trecea, evident, prin minte lui Bob. Se simțea în largul lui în această atmosferă rarefiată.

— Acum că fratele cel mare este lansat în mod adecvat, hai să mergem să facem o plimbare sub clar de lună, i-a șoptit Brad la ureche.

S-a întors zâmbind spre el dar senzația că era urmărită a făcut-o să privească peste umărul lui, direct în ochii lui Jason Dimitriou care se afla în mijlocul camerei cu privirea lui mocnită pironită asupra ei. Chiar de la distanță, se vedea că era furios. Erin simțise că lui nu-i va face plăcere să o găsească în casa lui însă nu se așteptase la o reacție atât de violentă. A fost o nebunie să vină acolo. De ce nu o ascultase Bob ? Acum vor fi demascați în fața tuturor ! Părea suficient de supărat pentru a avea motiv să spună orice !

În timp ce traversa prin mulțime, înalt și elegant în pantaloni de flanel crem și un sacou închis la culoare cu o cravată înnodată neglijent în jurul gâtului bronzat, Erin a început să tremure și să se uite împrejur pentru vreo posibilitate de scăpare. Era imposibil, desigur, pentru că era blocată de ceilalți invitați. Și iată-l conturându-se nedeslușit deasupra ei, cu ochii lui cenușii strânși și periculoși.

— Ce cauți aici ? a întrebat-o el scurt.

— Hei, Jason, așa se vorbește cu o doamnă ? a întrebat Brad.

— Nu te băga, i-a ordonat Jason. În mod deliberat vorbise cu voce joasă ca nimeni cu excepția lui Brad să nu audă cuvintele abrupte adresate Erinei.

— Stai puțin, a protestat Brad, însă Jason a apucat-o de încheietura mâinii și practic a tras-o după el printr-un set de uși franțuzești înalte, până pe o peluză largă.

Dincolo de terasă era o grădină minunată, luminată de lună și reflectoare joase, ascunse în tufe. Poteci de cărămizi văruite, șerpuite pe lângă tufe de hibiscus acoperite de flori roz și roșii care contrastau cu gardeniile albe, strălucitoare, pe fundalul frunzelor de culoare verde închis, aranjate în zeci de buchete de către un florar priceput. Era un peisaj de o frumusețe fără egal, însă Erin nu a avut timp să îl admire pentru că gazda ei era cuprinsă de o furie violentă.

— Foarte bine, să ne socotim. De ce ai venit aici ? a repetat el.

— Mă doare mâna. Îmi faci rău, a protestat ea.

În loc să-i dea drumul a strâns-o și mai tare și ea s-a tras înapoi de durere. Degetele lui s-au încleștat și mai rău, ca o menghină.

— Ce pui la cale, un mic șantaj ?

— Nu știu despre ce vorbești ! a țipat ea.

— Chiar nu știi ?

— Nu, nu știu și ți-aș fi recunoscătoare dacă ai lua mâinile de pe mine! Mânia Erinei creștea pe măsura durerii de la mână. Așa îți tratezi toți invitații? La privirea lui indiferentă, Erin a continuat: Ei bine, poate că nu am fost personal invitată, dar Bob a spus că nu e nici o problemă. Îmi pare rău dacă s-a înșelat, dar nu ai dreptul să mă maltratezi astfel.

— Ce tot spui? Bob? Care Bob? O parte din supărarea lui se domolise și era evident încurcat.

— Fratele meu, Robert Brady. Lucrează pentru tine la serviciul de contabilitate și a spus că l-ai invitat aici în seara asta.

— O, doamne! Ești sora lui Brady? La încuviințarea ei, și-a descleștat în sfârșit degetele și a spus: Se pare că îți datorez scuze —, tăcu și se uită cercetător la ea. Stai puțin. Ești fata care ai fost la mine în birou de dimineață. Știi că nu mă înșel în privința asta.

De acest moment îi fusese teamă. Dacă nu-l convingea că nu auzise nimic din ce se petrecuse între Helen și el, nu numai serviciul ei era în primejdie, ci mult mai important, și Bob și-l putea pierde pe al lui. Numai privindu-l pe acest bărbat își dădea seama că putea fi un inamic răzbunător. Întrucât fratele ei o adusese la firmă, o parte din vină se va răsfrânge asupra lui. Erin era hotărâtă ca acest lucru să nu se întâmple.

Reușind un zâmbet trist a spus:

— Lucrez la CMD și eu, dar numai în serviciul dactilo. Aveți atât de multe angajate, așa că nu e de mirare să nu știți că sunt una dintre ele. Dar e drăguț din partea dumneavoastră să vă amintiți că m-ați văzut de dimineață.

— Îmi aduc aminte perfect, a spus el sumbru. Dacă ești în serviciul dactilo, ce căutai în biroul meu ?

— Domnișoara Demarest mi-a dat un raport urgent să-l bat la mașină pentru dumneavoastră și cum nu era în birou la ea, m-am gândit că e mai bine să-l aduc personal. Aruncându-i o privire care spera să fie francă, a continuat : Îmi pare rău că are probleme cu bunica ei. Sper că totul va fi bine.

El s-a uitat intens la ea în timp ce ea își ținea răsuflarea așteptând verdictul. După o clipă care a părut o veșnicie, el s-a relaxat convins că era tot atât de nevinovat pe cât părea.

— Sunt sigur că va fi bine, a răspuns el în cele din urmă.

— Vai, sunt atât de bucuroasă, a răsuflat Erin. Helen este o scumpă.

Ultima lui suspiciune părea că se risipește când a spus :

— Credeam că... vreau să spun... da, se pare că îți datorez scuze.

— Nu face nimic, a spus ea în grabă. Intrușii sunt abominabili și înțeleg foarte bine ce ați simțit dacă v-am făcut o asemenea impresie.

— Nu, comportarea mea e de necrezut. Permite-mi să mă revanșez.

— Nu e nevoie, a insistat ea. Inima îi bătea puternic și vroia să plece înainte de a se întâmpla ceva care să-i schimbe impresia. Întorcându-se spre casă, a spus: Mă tem că v-am reținut deja prea mult de la invitații dumneavoastră.

Dispoziția lui Jason suferise însă o schimbare fulgerătoare îndată ce îndoielile sale fuseseră risipite. O privea acum în modul în care un bărbat se uită la o femeie frumoasă.

— Nu pleca. Nici măcar nu știu care-i numele tău cel mic, i-a spus el.

— E Erin.

— E un nume foarte drăguț.

— Vă mulțumesc. Simțindu-se extrem de tulburată sub privirea lui surâzătoare, s-a uitat tânjind spre petrecerea strălucitor luminată care se desfășura dincolo de ușile franțuzești.

— Trebuie neapărat să plec.

A făcut gestul de a o apuca de mână și aproape instinctiv ea s-a eschivat. Ochii lui erau gravi când a întins din nou mâna după ea luând-o de umeri cu gentilețe.

— Ți-e frică de mine, nu-i așa?

— Nu... e numai...

— Nu trebuie să-ți fie teamă, micuță Erin. Nu-ți voi face rău.

Și-a aplecat capul către ea și Erin s-a cufundat în privirea magnetică a acelor ochi străniі cenușii. Vino la mine, dragostea mea, păreau ei să spună. Era tentată să se relaxeze în acele brațe puternice și să le simtă strâns în jurul ei. Însă în

timp ce se înclina spre el i-a venit în minte ca o străfulgerare imaginea Helenei Demarest așa cum arăta atunci când o văzuse ultima dată. Și ea a început la fel ?

Cu un icnet mic, Erin s-a dat înapoi din îmbrățișarea lui.

— Invitații dumneavoastră nu mă vor ierta niciodată pentru faptul de a vă fi monopolizat astfel, l-a spus ea cu vocea tremurândă.

El a scos un chicotit slab, dar nu a mai făcut gestul de a o îmbrățișa din nou.

— Nu-mi vor duce lipsa atâta timp cât e suficientă șampanie.

— Nu e foarte drăguț să vorbiți astfel, de prietenii dumneavoastră, l-a mustrat ea nerecăpătându-și încă suflul.

— Ai dreptate, desigur, și trebuie să mă corectez. Simt oare o notă critică în vocea ta ? El a ridicat o sprânceană. Se pare că nu mă aprobi prea mult.

Erin și-ar fi dat salariul pe o săptămână ca să-i spună exact ce gândea despre el. Reușind să păstreze un ton neutru, i-a spus :

— Nu m-aș gândi să-mi dezaprob șeful.

El s-a încruntat.

— În seara asta nu sunt șeful tău. Sunt un bărbat pe care tocmai l-ai întâlnit și care vrea să te cunoască. Hai să mergem în grădină. A apucat-o de mână și a ținut-o strâns când ea a încercat să și-o retragă. Spune-mi totul despre tine.

Erin a inhalat aerul parfumat înainte de a scutura din cap.

— Nu va fi o poveste foarte interesantă.

— Nu prea îmi vine să cred. A rupt un trandafir uriaș și i-a mângâiat cu gentilețe obrazul cu el înainte de a i-l da. Deși, poi să-mi dau seama, nu ai avut timp să trăiești încă cine știe ce. Ce vârstă ai, oricum ?

— Nouăsprezece.

— Dumnezeule, atât de mult ? a întrebat el cu ochii dansându-i de veselie. Și ce vrei să fii când te vei face mare ?

A rostit aceste vorbe ca pe o glumă grozavă de parcă ea era ceva mic și fără cap care nu se gândea câtuși de puțin la viitor și lucra la CMD doar de plăcere. Nu-i trecuse probabil prin cap niciodată că cineva era nevoit să facă ceea ce nu dorea să facă, când toți cei pe care-i cunoștea făceau exact doar ce le făcea plăcere să facă.

Dar gândindu-se la ambițiile ei lipsite de speranță și rutină anostă a serviciului ei neimportant, Erin s-a simțit nespus de tristă. Ce făcea ea acolo cu acel bărbat, totuși ? Chiar dacă ar fi vrut să-i explice, ceea ce ea de fapt nu dorea, el nu ar înțelege niciodată. A ridicat capul, pregătită să-i trântească un bobârnac potrivit. În schimb s-a trezit privind niște ochi în care nu se vedea nici o urmă de batjocură.

— Ce s-a întâmplat, micuțo ? a întrebat el gentil

Lacrimi neașteptate amenințau să se reverse la tonul lui delicat și pentru o clipă numai s-a sim-

ţit alinată de compasiunea lui. Apoi însă i-a revenit bunul simţ. Această poză îngrijorată era o parte a aceluiaşi act. Privind această faţă frumoasă, viguroasă, chiar şi ea, care ştia cum stau lucrurile, aproape că putea să-l creadă că era sincer. Însă Erin nu era dispusă să devină pur şi simplu o altă cucerire la activul lui.

Cu hotărâre, i-a spus :

— Nu s-a întâmplat nimic. Problema e că trebuie neapărat să plec.

— Atât de devreme ?

— Da, îmi pare rău. Trebuie să merg în vizită la mătuşa mea şi am întârziat deja prea mult. Ştiu că Bob va fi furios din cauză că îl iau de aici, dar trebuie realmente să plec.

— Atunci dă-mi voie să te conduc.

— Nu, nu se poate ! Oare nu există nici o modalitate de a scăpa de acest om ?

— E singura soluţie rezonabilă dacă eşti sigură că vrei să pleci. La încuviinţarea ei, a continuat : Nu are rost să-i strici seara lui Bob. În plus mi-am cumpărat o nouă jucărie de Crăciun şi aş vrea s-o încerc.

— O jucărie ?

— Un Aston-Martini. Răspunzând privirii ei nedumerite, a spus : e marca unei maşini.

Fratele ei ar fi ştiut imediat despre ce vorbeşte Jason, însă Erin putea fi scuzată pentru ignoranţa ei, deoarece era imposibil să cunoască o maşină ce costa atâţia bani.

— Interesant, a răspuns ea politicos și Jason a zâmbit dându-și seama că nu avea nici o idee de valoare ei. Dar totuși nu pot să te las să...

— Nici nu vreau să aud, e totul stabilit, i-a tăiat-o el. Nici măcar nu mai e nevoie să ne întoarcem în casă. Putem ajunge la garaj pe aici.

Punându-și brațul în jurul umerilor ei a dirijat-o spre potecă.

— Dar fratele meu... Ar trebui cel puțin să-i spun că plec. Prea târziu, Erin și-a dat seama că își dăduse acordul tacit și se părea că nu mai poate face altceva. Maniera lui arogantă nu permitea nici o discuție.

— Nu-ți face griji. Îi spun eu când mă întorc. Din câte știu eu despre frați, probabil că nici nu-și va da seama că ai plecat. Sunt o mulțime de deamne atrăgătoare înăuntru.

Avea dreptate, firește. Bob se simțea neîndoielnic în al nouălea cer și ar fi crezut că e nebună că nu era încântată de faptul că șeful lui îi acorda toată atenția. Însă presiunea delicată a brațului lui Jason îi provoca tot felul de emoții contradictorii.

Nu era nici o îndoială în privința atracției pur animalice a acestui bărbat, ceea ce îl făcea cu atât mai periculos. Erin se simțea stânjenită de corpul lui solid și subțire, care se afla atât de aproape de al ei și de brațul lui ferm care o ținea ca pe o prizonieră ostilă. A scos un oftat mic de ușurare când au ajuns în cele din urmă la garajul imens și a ajutat-o să se urce într-o mașină sport lungă și zveltă, una din multele mașini pe care le avea acolo.

Odată ce motorul puternic a pornit și a duduit pe alee Jason i-a acordat mașinii atenția lui deplină. Părea într-adevăr ca un copil cu o nouă jucărie, dar Erin nu s-a lăsat păcălită. Acest bărbat dificil era departe de a fi un copil.

Curând se aflau pe șosea cu luminile orașului în față și cu plaja de la Miami luminată de neon, cu hotelurile de milioane de dolari în spate. Apa strălucea neagră de o parte și de alta a drumului lat și Erin privea fascinată la mâinile puternice ale lui Jason care dirijau mașina zveltă cu dibăcie prin trafic. Dădea o senzație de emoție reprimată, ca și cum se bucura de măiestria sa asupra nenumăraților cai putere ce se aflau sub capotă. Erin tremura, neștiind precis din ce cauză.

Ar fi putut să jure că toată atenția lui se concentra asupra drumului, dar observându-i tremurul involuntar, a întrebat-o imediat :

— Ți-e frig ?

— Nu... nu. Mi-e bine.

Și-a întors capul un moment și i-a zâmbit.

— Chiar se vede că te simți bine.

Erin s-a înroșit însă a reușit să spună cât se poate de indiferentă :

— Și dumneata ești foarte fermecător.

Într-una din rapidele sale schimbări de dispoziție, a devenit brusc serios.

— Încerc să fiu, dar mă tem că am spus ceva care te-a deranjat acolo în grădină.

— N-a fost nimic, crede-mă.

— Ești sigură ?

Ea a încuviințat din cap.

— Nu sunt secrete ascunse în trecutul tău.

De această dată a râs și a spus:

— Nu, nici unul.

— Atunci dovedește-mi povestindu-mi despre tine așa cum ți-am cerut. Începe de la început; vreau să știu totul, i-a comandat el.

Ultimul lucru pe care și-l dorea Erin era ca el să știe totul despre ea. El era tulburător și înfricoșător și ea se afla într-o permanentă teamă de a nu spune ceva greșit. Cu cât știa mai puțin despre clanul Brady, cu atât erau mai în siguranță, a decis ea însă el era neînduplecat. A încercat să-i spună generalități, însă el punea asemenea întrebări de sondaj încât, fără să știe, Erin și-a dat seama că îi spusese mult mai mult decât intenționase, inclusiv despre visurile ei zadarnice despre o diplomă de colegiu și un viitor în artă.

— Te-ai gândit la o bursă? a întrebat el.

Ea a scuturat din cap.

— Chiar dacă îmi acoperea toate cheltuielile de învățământ tot nu era suficientă. Trebuie să lucrez. Bob nu câștigă destul pentru a ne întreține pe amândoi și... s-a întrerupt de spaimă, speriată de cât de critică ar fi putut să-i pară acestui bărbat care era șeful fratelui ei.

A întins mâna și i-a luat degetele subțiri în mâna lui caldă, strângându-le puțin.

— Mă bucur să constat că ai uitat pentru o clipă cine sunt. Asta înseamnă că facem progrese.

— Sinceră să fiu, nu mă lamentam, a spus ea cu seriozitate. Bob e îndrăgostit de serviciu și cred că are un viitor luminos la CMD!

— Nu viitorul lui Bob mă interesează în momentul de față, ci al tău. Sunt în consiliul de administrație al multor fundații care dau împrumuturi studenților. Lasă-mă să mă gândesc puțin.

— Nu, te rog nu! a țipat Erin. Era ultimul dintre oamenii față de care ar fi vrut să fie obligată în vreun fel! Oricum nu va merge. Ceea ce-i spusese fusese adevărul. Salariul lui Bob nu era suficient pentru întreținerea lor, chiar dacă el nu ar fi avut asemenea gusturi scumpe și cu ambiții proprii.

— Voi reuși să economisesc singură banii și într-o zi mă voi întoarce la colegiu. Așa că te rog nici nu te gândi la asta.

S-a uitat la ea întrebător.

— Ceea ce vrei să spui e că nu vrei nimic de la mine. Așa este?

— Dar apreciez realmente oferta dumitale, l-a asigurat ea, dornică să nu-l ofenseze. A fost amabil din partea dumitale.

— Cred că e prima oară că mi se întâmplă așa ceva, a spus el gânditor.

Din tonul vocii sale Erin nu și-a dat seama dacă era supărat pe ea sau nu, așa că mare i-a fost ușurarea când a observat că se apropiau de casa mătușii Ellen.

— Am ajuns, micul bungalow verde de acolo, i-a spus ea. Mașina a oprit la bordură și ea s-a tras

spre ușă. Vă mulțumesc pentru că m-ați condus. Vă rog, nu vă mai dați jos din mașină.

Intenționase să se dea jos repede însă nimic din mașina aceea străină nu funcționa ca la o mașină pe care o mai văzuse. Nu găsea mânerul de la ușă. Simțindu-se ca o proastă, a bâjbâit cu toate dispozitivele din crom incapabilă să-l găsească pe cel care trebuia.

El n-a făcut nici o mișcare ca s-o ajute. În schimb îi urmărea mișcările disperate cu veselie crescândă.

— La ce oră să te iau ?

— O, nu e necesar, l-a asigurat ea. O să găsesc pe cineva să mă ducă acasă.

— Nu m-am gândit în seara asta, ci mâine seară.

— Nu... nu înțeleg.

— Te invit să luăm masa împreună.

— O, nu, i-a trântit-o ea fără să se gândească.

S-a uitat la ea ironic :

— Lasă impresia de parcă ar fi ceva mai complicat ca moartea.

— Îmi pare rău, și-a cerut ea scuze, adevărul e că... nu cred că e o idee bună.

— De ce anume ?

— Da... Bob și eu lucrăm amândoi pentru dumneavoastră și cred că relațiile noastre ar trebui limitate strict la probleme de muncă.

— Vrei să spui că trebuie să vă dau pe amândoi afară pentru a avea o întâlnire cu tine ?

Erin și-a pierdut răsuflarea. El arăta și vorbea foarte serios și lumina lunii căzând pe planurile as-

cuțite ale feței lui îi dădea o privire aproape prădalnică. Va merge atât de departe pentru a obține ce vroia ? Ce se alesese din toată seara asta !

— N-o să faci așa ceva, nu ? a șoptit ea înfricoșată.

El s-a încruntat și a spus :

— Sigur că nu, prostuțo. Asta e părerea ta despre mine ?

Ea și-a întors capul fără să răspundă. El și-a întins un braț de-a lungul spătarului scaunului și s-a aplecat aproape de ea. Ridicându-i bărbia cu cealaltă mână i-a examinat fața până ce ea a simțit că i s-au îmbujorat obrajii pe care el nu-i putea vedea în întuneric, dar Erin se temea că le-ar putea simți dogoarea.

Când privirea lui a început să caute prea insistent alinare ea și-a lăsat pleoapele în jos și a murmurat :

— Trebuie să plec, mă așteaptă mătușa.

Timp de o clipă trupul lui cald, suplu s-a lipit de al ei și o făcu să-și țină răsuflarea, dar el se aplecase peste ea numai pentru a deschide ușa S-a simțit ca o păsărică eliberată pe neașteptate dintr-o colivie. Înainte de a-și putea lua zborul, buzele lui i-au atins ușor obrazul și el i-a spus :

— Sărbători fericite, micuță Erin.

CAPITOLUL II

Când s-a dus din nou la birou în prima zi după sărbătorile de Crăciun, Erin se simțea încordată și nervoasă, îngrijorată de cum ar trebui să acționeze dacă s-ar fi întâmplat să dea de Jason. Totul era un nonsens, desigur. În primul rând biroul principal se bucura rar de grația prezenței lui. Dacă s-ar fi întâmplat să treacă prin el probabil că nici n-ar fi recunoscut-o. Era mai sigur să presupui că o uitase complet în secunda când a coborât din mașină. Micul sărut dat în fugă nu însemna cu certitudine nimic. Și nici n-ar fi vrut să însemne ceva. Era un bărbat teribil și cu cât avea mai puțin de-a face cu el, cu atât mai bine. De ce pierdea timp să se gândească măcar la el? Trântind cu supărare sertarul ca să-l închidă, a început să scoată husa de pe mașina de scris.

— Bună, Erin, te-ai distrat bine de sărbători? Era Terry, care se cocoțase pe marginea biroului, gata de șuetă.

— Da, bine, mulțumesc. Răspunsul Erinei a fost deliberat neangajant, dar cealaltă fată era prea preocupată ca să observe. Aproape că exploda de emoție.

— Ai auzit noutatea ?

Erin a clătinat din cap :

— Abia am venit. Ce noutate ?

— Helen Demarest a plecat !

— Ce vrei să spui cu a plecat ? a întrebat Erin precaută.

— Versiunea oficală e că ia o vacanță suplimentară pentru că bunica ei este bolnavă, dar am auzit că e mult mai mult decât atât.

Melisa a venit și ea și a întrebat :

— Despre ce vorbiți ?

— Tocmai îi spuneam Erinei despre Helen.

— Mă întreb dacă e adevărat — că urmează să aibă un copil, vreau să spun ? a întrebat Melissa.

— O, nu ! exclamația Erinei reflecta groaza pe care o simțea că bârfa începuse deja, însă femeile au luat-o ca o reacție naturală.

— Asta e istoria care circulă. Ochii lui Terry au căpătat o licărire speculativă. Mă întreb cine e tatăl ?

— Nu știi ? a întrebat Erin fără să se gândească.

Ambele femei au privit-o avide.

— Nu ! Tu știi ?

Lui Erin i s-au înroșit obrajii și și-a făcut de lucru la întâmplare cu niște hârtii de pe birou.

— Nu, sigur că nu. E prima oară când aud despre așa ceva. M-am gândit că poate aveți vreo idee, ținând seama că amândouă ați lucrat cu ea atâta vreme. În cazul în care povestea e adevărată, a adăugat ea.

— Da, e perfect adevărată. Mary Gordon a auzit-o dintr-o sursă foarte serioasă.

— Acum că a venit vorba despre asta, curios că nimeni dintre noi nu poate face o presupunere civilizată despre cine e tatăl, a spus Terry chibzuind. Noi trei vorbim despre orice, însă Hellen e totdeauna foarte tăcută. Dacă se pune problema, în realitate nu cunoaștem nimic despre ea.

— Știm că e o persoană drăguță și decentă, a spus Erin aprinsă, și asta contează. Dacă are necazuri, n-ar mai trebui să înrăutățim situația vorbind-o pe la spate.

Înainte ca celelalte femei să poată răspunde, Mary Gordon s-a apropiat și a spus :

— Erin, ce-ai pus la cale ? Șeful vrea să te vadă.

— Domnul Martin ? a întrebat Erin.

— Nu, șeful cel mare, domnul Dimitriou. A trimis vorbă după tine să te prezinți la el în birou în pas alergător.

Toate au privit-o și Erinei i s-a uscat brusc gura. Ce ar putea să vrea de la ea ? Era ceva în legătură cu petrecerea aceea îngrozitoare ? Sau și mai rău, credea că lansase zvonurile despre Helen ? Înainte de a fi obligată să răspundă întrebărilor care amenințau să se prăvălească asupra ei ca un torent, Erin a luat un caiet și un creion și a spus ca și cum era vorba de o sarcină normală :

— Ne vedem mai târziu.

Însă calmul pe care reușise să-l afișeze în fața femeilor amenința să o părăsească înainte de a intra în biroul lui Jason. Oprindu-se în fața ușii

închise a trebuit să aştepte ca inima să înceteze să-i mai bată atât de tare înainte de a se putea forţa să ciocănească uşor în panelul greu.

— Intră! Intră! Vocea înăbuşită suna nerăbdătoare şi nu i-a putut reda câtuşi de puţin încrederea în sine.

A împins uşa cu timiditate şi l-a văzut pe Jason dictând într-o maşină, cu biroul plin de lucrări. Se încrunta concentrându-se şi i-a făcut imperios semn cu mâna, indicându-i să ia loc. Erin s-a cocoţat jenată pe marginea celui mai îndepărtat scaun, întrebându-se ce surpriză neplăcută o mai aştepta.

După ce a terminat de dictat, s-a întors şi s-a uitat la ea.

— Bună dimineaţa, Erin. Mă bucur să te revăd. Tonul lui era plăcut, dar foarte indiferent. Nu avea nimic din tachinarea uşoară de ultima oară când îl văzuse. Şi nici vreun interes personal nu se afla în acea privire impenetrabilă.

— Bună dimineaţa, domnule Dimitriou, a răspuns ea nervoasă.

Pentru o clipă ceva a licărit în ochii lui, dar a spus numai:

— Presupun că te întrebi de ce te-am chemat.

— Da, aşa e, a reuşit ea să rostească.

— După cum deja ştii, fără îndoială, Helen, secretara mea, va lipsi o vreme. Faţa i s-a înăspril şi şi-a mişcat brusc scaunul în lături pentru a se uita pe fereastră, arătându-i Erinei ceafa încadrată de umeri largi, îmbrăcaţi într-un costum bine croit.

Am hotărât ca tu să preiei postul ei, i-a spus el, pe un ton indiferent.

— Nu puteți vorbi serios, a țipat sărind în picioare.

S-a întors cu fața la ea și gura lui a făcut o grimasă în bătaie de joc în timp ce spunea :

— Te asigur că vorbesc serios.

— Dar de ce eu ? a întrebat ea neîncrezătoare. Sunt cea mai nouă aici. Ar trebui ca postul să fie dat cuiva cu mai multă vechime.

Ochii lui se uitau fix la ea.

— E o situație specială.

— Insă aveți nevoie de cineva cu mai multă experiență. Acesta e primul meu serviciu. Cum bat eu la mașină și cum stenografiez... Mă tem că nu vă voi satisface.

Privirea lui era amuzată când s-a plimbat încet peste corpul ei suplu și figura ei încântătoare.

— Voi fi foarte răbdător, îți promit, și te voi învăța tot ce trebuie să știi.

Obrajii Erinei s-au înflăcărat de enervare. Evident că el se aștepta ca ea s-o înlocuiască pe Helen în mai multe privințe. Ei bine, avea să aibă o mare surpriză ! Poate pentru prima oară în viața lui, o femeie nu vrea să sucombe în fața șarmului legendar al lui Dimitriou.

Stând foarte dreaptă și încercând să-și stăpânească tremurul vocii, a spus :

— Vă mulțumesc pentru ofertă, dar nu vreau acest post.

Uite că rostise cuvintele ! Va fi concediată pentru impertinența ei ? N-avea importanță, era ceva ce trebuia spus. După modul în care practic îi prezentase obligațiile, nimic nu o va face să lucreze pentru el, nici chiar fratele ei.

În locul exploziei la care se așteptase, el s-a lăsat pe spate în scaun, cu un licăr de satisfacție în ochi, ca și cum i-ar fi anticipat reacția.

— Acesta e motivul precis pentru care te-am ales pe tine.

— Ce vreți să spuneți ?

— Nu știu cât de mult va lipsi Helen, a explicat el. Dar oricând va dori să se întoarcă, postul îi va sta la dispoziție. S-ar putea să lipsească câteva luni. A făcut pauză de parcă s-ar fi gândit la ceva dezagreabil și apoi a reluat : Dacă l-aș da altei femei și s-ar stabili aici, ca să spun așa, ar putea să nu mai vrea să renunțe la post după ce se va întoarce Helen. De aceea ești perfectă. Pentru că nu l-ai vrut de la bun început.

Explicația lui logică și obiectivă a făcut-o pe Erin să se simtă ca o proastă. S-ar fi simțit încă și mai prost dacă i-ar fi exprimat și suspiciunile ei. Avea însă un sentiment incomod, provocat de licărul ochilor lui, că el știa deja la ce se gândise ea. Cum putuse fi atât de proastă să presupună că ea îl interesa când el putea să aleagă pe oricine voia din toate femeile ? Însă unele din motivele ei de a refuza postul mai erau încă valabile.

— Înțeleg acum, domnule Dimitriou, dar tot nu știu dacă mă voi descurca.

— Nu-ți face griji în privința asta, te vei descurca bine. Apropo, salariul îți va crește, firește. Asta îți va spori fondul pentru colegiu și va face postul mai atractiv.

— Sunteți foarte amabil, a bâlbâit ea.

— Nu te mai gândi. Acum du-te și golește-ți biroul sau ce ai acolo și vino înapoi grabnic. Avem o mulțime de treabă.

Fără să înțeleagă deplin cum s-a întâmplat totul atât de repede, Erin s-a trezit de cealaltă parte a ușii ca și când tocmai ar fi primit o nouă provocare. Avea sentimentul că o așteptau multe capcane și prima dintre ele era să le explice celorlalte fete situația. Vor avea resentimente față de ceea ce vor considera cu siguranță că este un adevărat noroc pentru ea? Și ce va zice Bob? Ce va crede despre toată chestia asta?

Așa cum era de așteptat, reacția fetelor s-a manifestat după cum presupusese. Au fost foarte multe priviri speculative în serviciul dactilo și deși toate au felicitat-o, Erin a simțit resentimentele lor. Chiar după ce le-a spus că este ceva temporar, n-a ajutat la nimic.

Bob, firește, a fost încântat.

— Zău, e formidabil, a zis el entuziasmat. Să ai un prieten la curte! Cred că am știut ce fac când te-am adus la firmă. Între noi doi, în scurt timp preluăm conducerea.

— Nu m-aș baza pe așa ceva, l-a sfătuit ea sec.

Am sentimentul că nimeni nu are influență asupra acestui om.

Și din ceea ce Erin a văzut în zilele următoare a avut dreptate în presupunerea ei. Jason avea ultimul cuvânt la orice decizie, fie ea mare sau mică. Cele trei telefoane de pe biroul lui îi asigurau comunicarea imediată cu oameni din toată lumea și ședințele regulate ținute în camera frumoasă de consiliu îl țineau la zi privind problemele locale.

De regulă, Erin asista la aceste întruniri pentru a lua note și era întotdeauna emoționată din cauza lor. Uneori se vorbea atât de repede încât cu stenografia învățată în școală abia ținea pasul. Așa a observat o latură a lui de care nu știa că există.

Fără a părea că se uită la ea sau chiar că este conștient de prezența ei, constata că ea avea dificultăți și obișnuia să spună :

— Foarte bine, băieți, mai rar. Fata asta nu e mașină.

Însă în momentul când începea să creadă că ar putea fi uman cât de cât, se întâmpla ceva care să-i confirme opinia inițială despre el. S-a întâmplat la una din acele ședințe de consiliu și se referea la un angajat. Unul din directorii din sectorul vaselor de croazieră fusese prevenit că primește mită de la un comerciant de carne local. Pentru a vinde CMD, Compania de ambalaj pentru carne Dawson îi plătise omului mită în fiecare lună.

Erin crezuse că l-a mai văzut supărat pe Jason înainte, dar aceea fusese o replică palidă față de

furia monumentală care îl apucase acum când a spus :

— Dă-l afară ! Acum, în acest moment ! Dă-l afară de aici.

— Dar șefule, lucrează la noi de cinci ani. Nu credeți că...

— M-ai auzit, l-a întrerupt Jason străfulgerându-l cu privirea și gura devenindu-i o linie înfiorătoare. Ți-am spus să-l dai afară.

— Poate că ați putea vorbi mai întâi cu el... știți, să vedeți dacă are vreo explicație, a intervenit nervos unul dintre ceilalți bărbați. Nu caut să apăr ceea ce a făcut, dar poate că sunt circumstanțe atenuante... Vocea lui s-a stins în fața privirii disprețuitoare de pe fața șefului lui.

— Care crezi că este scuza pentru un furt ? l-a întrebat Jason pe un ton de conversație, deși ochii lui erau duri și aprigi.

— Da, desigur nu există scuză, a spus omul neconvingător. Vroiam să spun că poate avea necazuri sau altceva.

— Ar fi putut să vină la mine dacă avea necazuri. Aș fi făcut totul ca să-l ajut. Nu, este un mincinos și un hoț și găsesc că e de disprețuit. Problema e închisă. Să trecem mai departe.

În timpul schimbului de replici Erin a stat cuminte, dar a fost îngrozită. Adevărat, omul era ceea ce spusese el, dar a fost șocată de furia implacabilă a lui Jason. Nici măcar să nu asculte o posibilă explicație. Oricine putea face o greșeală, cu excepția situației când lucra pentru Jason Dimi-

triou. In afaceri pretindea cea mai înaltă etică ; păcat că morala lui personală nu era la fel de bună, s-a gândit ea cu amărăciune.

Era la prânz în aceeași zi când a ieșit din camera lui și s-a aplecat deasupra biroului ei să citească un raport.

Ea a continuat să bată la mașină, ignorându-l în mod deliberat. Când a întrebat-o întâmplător :

— Unde dorești să iei prânzul ? toate tastele de la mașină s-au blocat.

Ce tupeu avea, nici măcar să n-o întrebe frumos, luând drept bun faptul că ea va sări să apuce această șansă.

Supărată, și-a ridicat ochii și a întâlnit privirea lui calmă.

— Îmi pare rău domnule Dimitriou. V-am spus că nu cred în amestecarea problemelor de birou cu viața mea personală.

— Primo, n-ai putea să-mi spui Jason ? Știu că sunt mult mai în vârstă ca tine dar mă simt întotdeauna de parcă te-ai adresa bunicului meu care îi-ar fi cerut și el să-i spui pe numele mic. Îi plăceau femeile drăguțe. Spunea că îl ajutau să se mențină tânăr, a adăugat el cu amuzament.

Deci era o trăsătură moștenită, s-a gândit Erin nespunând nimic în mod deliberat.

— Secundo, oferta mea de a lua prânzul împreună era o chestiune de birou. Vreau să mă ajuți să aleg un cadou pentru o doamnă, i-a spus el.

— Și consideri asta problemă de serviciu? l-a întrebat caustic.

— Desigur. Helen așa făcea.

— În acest caz voi fi bucuroasă să mă ocup de cumpărături, dar nu e cazul să merg și la prânz. Spune-mi numai cât vrei să cheltuiești.

— Contrar celor ce crezi, nu sunt genul de bărbat care își delegă secretara să selecteze cadouri anonime, i-a spus el cu severitate. Cred în nota personală. Vreau să mergi cu mine să-mi dai o părere feminină. Așa că du-te și piaptănă-te sau fă acele lucruri misterioase pe care femeile se simt obligate să le facă, înainte de a fi confruntate cu un sandvici cu ton.

Ca de obicei, maniera lui autocrată a măturat la o parte toate obiecțiile ei. Era o singură modalitate să se răzbune pe el. Băgând mâna în sertar pentru a-și lua geanta, Erin i-a spus:

— Foarte bine, sunt gata și s-a bucurat de privirea lui surprinsă.

A dus-o la un restaurant despre care citise dar la care nu fusese niciodată. Era întunecat și agreabil și au fost întâmpinați de un șef de sală servil, care i se adresa lui Jason pe nume. Privind fețele de masă cu pahare de cristal strălucitoare și tacâmuri de argint, Erin se îndoia foarte mult că meniul include și sandviciuri cu ton.

După ce s-au așezat și li s-au dat meniuri enorme cu șnururi de mătase, chelnerul i-a întrebat dacă doresc un cocteil. Erin a refuzat iar Jason a cerut în schimb să vadă lista de vinuri.

În timp ce așteptau, Jason și-a îndreptat atenția spre Erin, care se simțea curios de timidă. Acesta nu părea un prânz de lucru ci mai mult aducea a întâlnire.

Pentru a-și masca emoțiile s-a uitat prin jur și a remarcat :

— E un restaurant minunat. Bob va fi foarte impresionat când îi voi spune unde am luat prânzul.

— Ții foarte mult la fratele tău, nu ? a întrebat-o.

— Da. Noi doi am mai rămas din familie, i-a explicat ea. Dar și atunci când trăiau părinții noștri el însemna mult pentru mine. El era permanent liderul și eu cea care îl urmam, poate pentru că sunt șase ani diferență între noi. Făceam orice pentru Bob, ceea ce și acum fac de fapt.

Jason se uita țintă la ea.

— Și el are aceleași sentimente față de tine ?

A fost surprinsă.

— Firește.

— A încercat să găsească soluția să mergi la colegiu iarna și să-ți iei un serviciu vara ?

— Nu, așa ceva nu merge.

— Ați discutat cel puțin varianta asta ?

— Nu ar avea nici un rost. Știi că nu reușește să acopere singur cheltuielile de gospodărie.

I-a acoperit mâna cu a lui și degetele ei au tremurat de emoție în strânsoarea lui.

— Erin, eu știu cât câștigă Bob, îți dai seama ?

— Dar nu înțelegi. E tânăr și are nevoie de o mulțime de lucruri — haine și o mașină și bani ca

să invite fetele. În plus, nu e nici un motiv ca să trebuiască să aibă grijă de mine.

— De ce am senzația că dacă lucrurile erau invers, ai fi mutat munții ca să-l poți ține pe el la școală ?

Sub privirile sale atente i-a fost dificil să nege. Poate că ceea ce spunea el era adevărat, dar nu era vina lui Bob. Lucrurile materiale au însemnat totdeauna mai mult pentru el. Erau două firi diferite, asta era, dar un om în situația lui Jason nu va înțelege niciodată. Simțea că e neloială că-l discuta în spate pe fratele ei și senzația că Jason îl privea critic o făcea să se simtă stânjenită.

Percepând că erau pe punctul de a ajunge pe un teren periculos, Erin s-a hotărât să schimbe subiectul Ignorându-i întrebarea, i-a spus :

— Ți-am relatat practic toată povestea vieții mele, dar nu știu nimic despre tine. Ai frați sau surori ?

— Nu, sunt singurul copil.

— Totdeauna m-am gândit că e puțin cam trist, a remarcat ea.

— Ai dreptate, așa e. Acesta e motivul că vreau să am opt sau nouă copii când mă voi însura. Un cârd întreg de copii.

— Cred că cuvântul cârd se folosește pentru gâște.

— Atunci cum le spui la opt sau nouă copii ?

— O familie foarte mare, a râs ea.

— E adevărat, cu cât e mai mare cu atât e mai bine, a fost el de acord.

Vinul i-a potolit inhibițiile Erinei și înainte de a se putea opri, a întrebat :

— Dacă vrei asta de ce nu te-ai însurat până acum ?

Îndată ce cuvintele i-au ieșit pe gură s-a îngrozit. Dar în loc ca el să se supere, i-a răspuns :

— N-am găsit o tânără care să dorească să împartă cu mine modul meu de viață.

Cu siguranță că ar fi putut ticlui o scuză mai bună decât asta, s-a gândit Erin, dar a remarcat pur și simplu :

— Pare greu de crezut.

— Asta pentru că nu mă cunoști cum trebuie, i-a zis el. Ca mulți alții, presupui că tot timpul liber mi-l petrec la petreceri.

— Și nu-i așa ? l-a provocat ea.

Fără să-i răspundă direct, i-a spus :

— Te-ar surprinde să știi că îmi place să mă plimb pe plajă când plouă ? Sau că sunt la fel de bine cunoscut într-un mic restaurant familial unde mama gătește, tot așa cum sunt cunoscut în locuri ca acestea ? Îmi spun Jason acolo, nu domnul Dimitriou și uneori tatăl se așază și bea un pahar de vin cu mine și discutăm despre viață, nu despre afaceri sau înalta societate. I-a zâmbit, remarcându-i confuzia, și a continuat : „Da, la Londra, stau la Dorcester și la Paris cinez la Maxim, dar îmi place și să-mi bag nasul prin magazine vechi prăfuite, prin locuri lăturalnice. Din păcate doamnele pe care le cunosc nu-mi împărtășesc entuziasmul.

Aceasta era o latură a lui pe care Erin nu și-o imaginase niciodată. Pe când încerca să-și reajusteze modul de a gândi, le-a fost adus prânzul.

Jason era o gazdă amabilă. După ce s-a terminat prânzul și au ieșit în lumina strălucitoare a zilei, lui Erin i se învârtea capul. De fiecare dată când se gândise că îl cunoștea, el îi revela o altă fațetă a personalității lui complexe. Cine era adevăratul Jason Dimitriou? Era el milionarul insensibil care își seducea secretara și își plătea datoria cu un cec? Magnatul lipsit de inimă care nu acorda nimănui o a doua șansă? Sau era în realitate un suflet neînțeles în căutarea unei iubiri adevărate? Mai probabil era pur și simplu un bărbat foarte frumos, rafinat, s-a avertizat ea pe sine.

Vocea lui Jason i-a întrerupt gândurile speculative.

— Și acum — cadoul.

La câteva uși după restaurant era un renumit magazin de bijuterii care avea reprezentanțe în toată lumea. O portiță de fier proteja portalul ornat și un paznic în uniformă se afla la ușă uitându-se cu răceală la pietoni. Prezența lui a intimidat-o pe Erin, însă Jason a dat din cap simplu și ușile s-au deschis cu ospitalitate.

Înăuntru erau covoare groase în culori foarte deschise și o atmosferă tăcută. I-a întâmpinat un vânzător, i-a salutat și Jason a spus:

— Aș vrea să cumpăr un cadou pentru o doamnă — perle, cred, s-a întors spre Erin: ce părere ai?

— Cred că ar fi splendid, i-a răspuns ea, gândindu-se că trebuie să fie o doamnă foarte specială. Când i-a cerut ajutorul pentru a alege un cadou, a crezut că se gândea la parfum sau o geantă sau ceva de genul ăsta. Orice în magazinul acesta trebuie să coste mii de dolari.

Vânzătorul a pus jos un pătrat de catifea închisă și a început să ridice șiraguri de perle dintr-un sertar încuiat. Erau de diferite mărimi și lungimi, dar fiecare avea o sclipire proprie minunată.

— Astea sunt cele mai bune pe care le avem, spuse el. Diferența e determinată de preferințele dumneavoastră personale. Dacă doriți să observați, unele au o nuanță roză, pe când altele sunt pur albe. Și acestea, a spus el arătând spre unele mai mari decât celelalte, sunt de culoare crem.

— Ce spui ? a întrebat-o Jason pe Erin.

— Toate sunt splendide, încât e greu de ales. Dar cum le prindeți ? la capete sunt doar firele pe care au fost înșirate ca și cum cineva a uitat să le închidă.

Vânzătorul a zâmbit indulgent.

— Clienții noștri doresc de regulă să-și aleagă propriile încheietori, a spus el băgând mâna în alt sertar și scoțând o tavă de încheietori din diamante, rubine și smaralde, fiecare o piesă de bijuterie artistică.

— Acest diamant este deosebit, nu-i așa ?

O piatră mare centrală ardea ca un foc rece și Erin era fascinată. Cele mai multe femei ar fi extaziate să-l aibă pe un inel de logodnă dar în acest

context era destinat ca încheietoare și înconjurat de alte diamante.

— E frumos, a fost ea de acord.

— Vreți să încercați perlele mai întâi? a întrebat-o.

— Nu sunt pentru mine, l-a informat Erin rece. Domnul Dimitriou le cumpără pentru... o prietenă.

Omul s-a uitat de la unul la altul simțind că a făcut o greșeală. Lui Jason i-au dansat ochii de veselie.

— E corect și cred că... prietena mea — i-a imitat ezitarea — le-ar dori pe astea. Ce crezi, Erin?

El a ales perlele roz, cele pe care le-ar fi ales și ea. Pentru a se potrivi cu ele s-au decis toți asupra unei încheietori de rubin, de formatul unor petale înmănuncheate ale unei flori.

— Atunci e în ordine, a spus Jason. Puteți să mi le pregătiți și să mi le livrați direct la birou în această după-amiază? Am nevoie de ele pentru astă-seară.

Vânzătorul l-a asigurat că vor fi gata și Jason și-a scos cecul.

Erin a stat tăcută în timp ce tranzacția a fost încheiată și fără să dorească să se gândească de ce avea el nevoie de colier în seara aceea. Nu pentru că ar fi avut vreo importanță pentru ea unde se ducea sau cu cine, se asigura ea. Era supărată pur și simplu pentru că era folosită.

Nu știu de ce a avut nevoie de mine, spumega ea. Probabil că a vrut numai să o impresioneze ca un băiețaș care făcea tumbe numai pentru a face

impresie cuiva. Ca și cum mi-ar păsa cu ce cadouri le copleșește pe prietenele lui !

Când s-a așezat la volan, a zis :

— Va trebui să-i spun... prietenei mele cât de mare ajutor mi-ai fost la alegerea cadoului ei. Sunt sigur că va fi recunoscătoare.

— Nu e nevoie, a spus ea cu răceală, întorcându-și capul de la zâmbetul lui batjocoritor și uitându-se pe fereastră.

A doua zi Jason i-a telefonat să-i spună că nu va veni la birou toată ziua și Erin a trântit telefonul cu dușmănie. Colierul trebuie să fi avut succes — a stat evident mai târziu noaptea ! S-a întâmplat să fie una din acele zile când toate merg pe dos și s-a simțit supărată și indispusă. Mașina ei electrică de scris mergea prost, telefonul nu mai înceta să sune și și-a rupt și o unghie.

Pe la unu ușa s-a deschis și o femeie mai în vârstă a intrat și s-a îndreptat cu aroganță spre ușa biroului lui Jason. Erin abia a reușit să-i zărească părul alb îngrijit coafat și un frumos taior Chanel bleu când a trecut pe lângă ea.

Sărind în picioare i-a spus :

— Numai un moment. Pot să vă ajut ?

Oprindu-se o clipă femeia s-a uitat cu dispreț de-a lungul nasului ei aristocratic și a zis :

— Am venit să-l văd pe nepotul meu. Sunt mătușa bună a lui Jason, Harriet.

Când s-a uitat la ea, Erin a avut un șoc. Femeia purta colierul pe care-l aleseseră cu o zi înainte ! Dar de ce nu-i spusese Jason că perlele erau pen-

fru mătușa lui ? De ce a lăsat-o să creadă... Amintindu-și de privirea amuzată de pe figura lui, și-a dat seama că el se bucurase de dezaprobarea ei tăcută. Din nou se pripise să tragă concluzii și acum se părea că îi datora scuze. Va ajunge vreodată să-l ghicească pe acest om înnebunitor ?

— Tânără doamnă, timpul trece repede și nu-mi pot permite să mai îmbătrânesc. Vocea femeii a readus-o la realitate. Vrei să mă anunți la nepotul meu ?

— Îmi pare rău, a tras aer în piept Erin, dar nu e aici. Nu va fi toată ziua.

— Ei drăcie ! Mi-a spus să aduc niște certificate de acțiuni la care vreau să se uite și abia le-am luat de la bancă. Ei, bine, i le poți da. I-a întins un plic mare. Apoi observând că ochii Erinei erau pironiți pe colier a atins perlele cu degetele și a spus :

— Ești tânăra care l-ai ajutat să aleagă aceste splendori ?

— Am fost cu el dar în realitate le-a ales singur, a asigurat-o Erin.

Bătrâna a zâmbit și imediat a părut mai puțin formidabilă.

— Știu asta. Nimeni nu îl influențează în hotărâri, dar e un semn bun că te-a luat. Gustul său la femei este pe cale de a se îmbunătăți. S-a uitat atent la Erin și după o apreciere amănunțită a dat din cap și a spus : Fă-l să te aducă cu el la ceai într-o zi, mai curând. Arăți promițător. Nu pot să le suport pe fetișcanele stupide cu care umblă.

Îmi plac fetele care au un scop în viață în afară de a trândăvi și a se bronza la soare.

Și cu aceste cuvinte a plecat tot așa de brusc cum a apărut, lăsând-o pe Erin cu gura căscată. Mătușa bună Harriet era la fel de imprevizibilă ca și nepotul ei, a gândit ea, și a petrecut restul zilei căutând să-și clarifice sentimentele.

Jason a venit târziu a doua zi de dimineață Erau mai mult de zece telefoane pe care trebuia să le dea, plus un munte de hârtii la care trebuia să se uite imediat. A salutat-o impersonal pe Erin și ea și-a dat seama că orice conversație în afara treburilor de birou trebuia să aștepte. Pe de altă parte, nu era sigură ce să spună.

Abia aproape de prânz a chemat-o pe interfon Erin și-a luat caietul de note și a intrat la el în birou. În timp ce închidea un telefon, altul a început să sune. Arătându-i să se așeze pe un scaun a răspuns el la telefon. O privire pe care nu o putea sonda s-a așternut pe fața lui și și-a rotit scaunul cu spatele vorbind atât de încet încât Erin abia îl putea auzi. După câteva cuvinte s-a întors cu fața la ea :

— Îmi pare rău, e ceva personal. Poți să revii în câteva minute ?

Când Erin s-a reîntors în biroul ei conversația lui se auzea prin interfon tare și clară. Erin uitase să-l închidă.

— Îmi pare rău, scumpa mea, am vrut să te sun dar... Evident, vocea de la celălalt capăt l-a întrerupt și glasul său trăda iritarea când a zis în cele

din urmă : Eşti iraţională, Marcia şi nu am timp să mă cert cu tine acum.

Erin ştia că era reprobabil să asculţi o conversaţie particulară şi s-a îndreptat spre interfon, însă foarte lent.

Pe când întindea o mână, fără chef, spre întrerupător, vocea lui Jason se auzi clar încă o dată. De această dată iritarea din ea era inconfundabilă.

— Nu ţi-am promis niciodată nimic ; ştiai regulile. Dacă ţi-ai schimbat opiniile, spune-mi şi dăm totul uitării.

Sunetul uşii exterioare care se deschidea a făcut-o pe Erin să sară vinovată. Cu o mişcare rapidă, a pus întrerupătorul şi s-a întors pentru a da ochii cu vizitatorul.

O blondă uluitoare a apărut în uşă, părul ei lung pal încadrând o faţă frumoasă, totuşi irascibilă. Compleul elegant şi simplu pe care îl purta vorbea de bani şi stăpânirea ei de sine întărea acest fapt.

— Sunt Veronica Melvin. Spune-i lui Jason că sunt aici, a cerut ea.

Atitudinea ei arogantă, ca şi cum ar fi vorbit unui servitor tâmpit, au declanşat mânia Erinei. S-a ridicat intenţionând să o pună la punct ferm pe această femeie. În timp ce îşi căuta cuvintele potrivite, imaginea mentală a lui Jason vorbind la telefon cu încă una din prietenele sale i-a dat o idee.

Zâmbind dulce i-a făcut semn spre uşa închisă a biroului său.

— De ce nu intrați mai bine ? Sunt sigură că va fi încântat să vă vadă.

Veronica a trecut rapid pe lângă ea și Erin a trebuit să se abțină să nu râdă tare. Ar fi dat mult să-i asculte dar nu prea îndrăznea. În schimb și-a scos niște hârtii și a început ocupată să bată la mașină.

Într-un timp care a părut remarcabil de scurt Veronica a ieșit afară din birou, a țâșnit ar fi o descriere mai bună ! Deși își vedea de treabă cu bătutul la mașină, Erin a reușit să-i arunce o privire pe furiș femeii. A fost extrem de bucuroasă să constate că arăta foarte supărată. Dar când ușa lui Jason s-a deschis după câteva clipe a început să se răzgândească. Cunoscându-i temperamentul în mai multe ocazii, se întreba cu aprehensiune dacă nu întinsese coarda prea mult.

Stătea degajat în ușă cu brațele încrucișate și cu un picior peste celălalt, uitându-se la ea cinic.

— Ce ispravă ai reușit să faci ! Ce idee ai avut să o trimiți pe Veronica înăuntru fără să mă anunți mai întâi ?

Comportarea lui calmă era amăgitoare. Erin văzuse un astfel de calm înaintea izbucnirii furtunii, așa că a răspuns cu precauție :

— Am crezut că vrei s-o vezi.

— Chiar și așa, știai că vorbesc cu altă femeie la telefon în acel moment ?

— Cum să știu cu cine vorbeai ?

Nici nu a catadicsit să-i răspundă remarcând în schimb pe un ton judicios :

— Este foarte clar că ai vrut să mă pui față în față cu ambele doamne, ceea ce e foarte interesant. Uitându-se la ea cu un amuzament mascat, a adăugat : Dacă n-aș ști mai bine, aș spune că ești geloasă. Și înainte ca ea să poată respinge acele acuzații ridicole, a dispărut înapoi la el în birou.

Erin era atât de furioasă încât aproape că a lovit cu piciorul în masă. Ce eu colosal are bărbatul acesta care se gândește că orice femeie trebuie automat să se îndrăgostească de el ! Nu exista nici o modalitate de a penetra această înfumurare spilcuită ?

Se va bucura când se va întoarce Helen, și-a spus Erin în mintea ei. Însă o voce mică a pus o întrebare. Se va bucura într-adevăr ? În ciuda iritării permanente a lui Jason, serviciul era interesant. Se surprindea că aștepta cu nerăbdare să vină la lucru dimineața, ceea ce n-ar fi crezut niciodată pe când era în serviciul dactilo. Să fii implicat în marea finanță era fascinant și, ca secretară a lui Jason, se simțea o parte a acesteia. Infailibilul domn Dimitriou făcuse o greșeală. Erin se va împotrivi să-și părăsească postul la fel ca oricare dintre celelalte femei. Și nu-l va lăsa să afle acest lucru niciodată.

Nu, când va sosi timpul, va trebui să-și amintească de aspectele neplăcute. Și erau câteva. Partea care îi plăcea cel mai puțin era să comande nenumăratele bilete la teatru pentru Jason și să facă rezervările la dineuri. De asemenea, nu-i plăcea să trimită flori în numele lui — o mulțime de

cutii cu trandafiri cu coadă lungă și orhidee și buchete de primăvară. Era atât de înjositor încât uneori simțea o pornire necontrolată să amestece etichetele. Dar amintindu-și de remarca amuzată a lui Jason că ea ar fi geloasă a reușit să reziste tentației. În plus, ar fi periculos să-l provoace în mod deliberat. Râsese de Veronica dar nu va mai scăpa a doua oară.

Erin a cunoscut din nou partea sălbatică a firii lui, dar nu din vina ei. A fost un telefon de la Helen Demarest care a provocat-o.

Jason nu era în birou când a sunat, așa că a preluat Erin legătura.

— Imi face plăcere să te aud. Te simți bine în vacanță ? a întrebat-o ea cu tact.

După o mică ezitare, Helen i-a răspuns :

— Dă, California e minunată, dar va fi bine să mă întorc.

— Postul tău te așteaptă, a asigurat-o Erin. Domnul Dimitriou mi-a spus-o clar când mi-a cerut să te înlocuiesc.

— Așa e că el e minunat ? a întrebat Helen și Erin a clocotit în sinea ei gândindu-se că această femeie rătăcită putea să fie atât de oarbă în legătură cu caracterul lui real chiar după modul în care o trădase. Îmi pare atât de rău că nu l-am găsit, a adăugat Helen. Transimte-i dragostea mea și salută-le pe fete din partea mea.

— Așa voi face, a asigurat-o Erin.

— E ceva nou pe la birou ? Helen părea că avea chef de vorbă.

— Nimic deosebit.

— O... bine, salută-le pe toate fetele. Și să mai vedem pe cine. Harry Martin mai este acolo ? a întrebat ea la întâmplare.

— Directorul ? Vocea Erinei arăta surprinsă. Domeniul lui Harry era în birourile obișnuite și nu în aripa executivului iar drumurile lor se încrucișau rar. Lui Helen nu putea să-i pese și de ce se întâmpla acolo. Trebuie că era mai singură decât își închipuise Erin, agățându-se de fiecare pai pentru a continua conversația.

— Da, Harry mai e aici. Vrei să-l salut și pe el ?

— O, nu... adică... sigur, dacă se întâmplă să-l întâlnești, a spus Helen. Bine, cred că e cazul să închid.

Erin a pus încet receptorul la loc, fiindu-i milă de celelalte femei, în adâncul sufletului ei. Ea acceptase pretextul Helenei că era în vacanță dar nimeni altcineva nu-l mai susținuse. Chiar dacă bârfa se domolise după un timp, mai răbufnea periodic Cel mai dezghețat subiect de speculație era firește cine ar putea fi tatăl.

În afară de Helen numai Erin și bărbatul implicat știau adevărul și își supraveghea conștient vorbele de teamă ca nu cumva din neatenție să le dea un fir. Era atât de trist. Să ai un copil ar trebui să fie momentul cel mai fericit din viața unei femei ; în schimb, micuțul era ascuns ca un criminal.

Când s-a întors Jason mai târziu după-amiaza, Erin se simțea de-a dreptul deprimată. O durea capul

și deprimarea ei era evidentă, însă Jason era prea preocupat ca să observe așa ceva.

Pășind cu hotărâre spre biroul lui i-a strigat peste umăr :

— Ia-ți caietul și vino încoace.

Abia după o dictare foarte lungă a avut șansa să-i spună de telefonul Helenei.

— Părea bine și a întrebat de toată lumea : chiar și de Harry Martin, i-a spus Erin, sperând ca el să se simtă vinovat de faptul că Helen și-a reamintit atentă de tot personalul. Însă reacția lui a fost cu totul neașteptată.

Lovind cu pumnul atât de tare încât creioanele de pe biroul său s-au împrăștiat, a strigat :

— Broscoiul ăla nenorocit ! Să nu-i mai pomenești numele în fața mea. Ar trebui să... Ridicându-se și-a împins scaunul în spate atât de violent încât aproape că era să se răstoarne. Erin a rămas cu gura căscată de mirare și el a țipat la ea : De ce mai stai ? Nu ai de lucru ? Termină imediat scrisorile alea !

Și-a strâns caietul și s-a retras în grabă cu gândurile răvășite. Ce naiba provocase toată chestia asta ? Era într-adevăr supărat pe Harry sau era altceva ? Nu, simpla menționare a acelui om îl transformase într-un tigru. Părea că vrea să-l omoare ! Dar dacă îl ura pe director într-atât, de ce nu-l dădea afară ? Înainte nu manifestase o asemenea reținere. Poate că avea legătură cu Helen. Asta era ceva la care să te gândești. Cunoștea Harry secretul lor și îl folosea ca să-l șantajeze pe Jason ?

într-un fel nu-şi putea închipui pe cineva să aibă temeritatea de a întreprinde aşa ceva, dar ce altceva ar fi putut fi ?

A sunat telefonul intern, distrăgând-o pentru moment, şi Erin a primit şi alte veşti proaste. Bob lăsase un mesaj spunând că nu putea să o ducă acasă şi privind pe fereastră a văzut că afară se declanşase o furtună tropicală şi ea nu îşi luase umbrela.

Toată ziua i-a fost potrivnică. Când în cele din urmă a terminat vraful de scrisori şi a pus husa pe maşina de scris, Erin se bucură c-a scăpat, chiar dacă se ducea afară în furtună. Însă încercările nu se terminaseră încă.

Ca şi când toate acestea nu erau de ajuns, staţia de autobuz fiind la o intersecţie îndepărtată, a pierdut şi autobuzul. Adăpostindu-se demoralizată şi înfrigurată sub o marchiză care picura îi venea să izbucnească în lacrimi. Apa i se prelingea pe ceafă şi era atât de copleşită de nefericirea ei încât atunci când un claxon mai, mai că i-a sunat în ureche aproape că a sărit în lături. Uitându-se prin ploaie a recunoscut Aston-Martin-ul lui Jason.

— Urcă, i-a strigat el prin geamul deschis puţin. Te duc cu maşina până acasă.

Însă ea a scuturat cu încăpăţânare din cap.

— Nu, mulţumesc.

Era aproape udă la piele şi singura cale de a se simţi şi mai rău ar fi fost să se înghesuie în ma-

șină cu el. Poate că avea dreptul să strige la ea la birou, însă acum se aflau după orele de program și nu mai era obligată să accepte. Ridicând nasul în sus, pentru a arăta un dispreț extrem, a stricat efectul strănutând puternic.

Jason ajunsese complet la capătul răbdării. A deschis ușa și a zbierat :

— VINO ÎN MAȘINĂ !

Erin a fost atât de surprinsă încât a făcut ce i s-a spus și apoi se întreba de ce. Era ridicol cum acest om o putea determina să facă cum voia el.

— Cred că ești mulțumit, a bolborosit ea. O să-ți ud toată tapițeria asta elegantă.

El a privit-o și a zâmbit uitându-se la părul ei lung roșcat, înnegrit de ploaie și cu o nuanță aproape de mahon.

— Arăți ca un setter irlandez care a făcut baie Fără supărare, a adăugat el în grabă, în timp ce ochii ei albaștri îl priveau furtunoși de sub genele ude.

— Nu știu de ce simți că trebuie să mă duci acasă. Nu e în drumul tău și sunt sigură că te reții de la lucruri mai importante, i-a spus ea, tremurând ușor în hainele ei lipicioase.

A întins mâna pe bancheta din spate și a luat o pătură.

— Uite. Puneți-o în jurul umerilor.

— Nu am nevoie, a răspuns ea strâmbând din nas, hotărâtă să se impună.

Ca răspuns Jason a virat brusc la bordură cu un scrâșnet de roți. Înainte ca mașina să se fi oprit

a luat pătura și a început să o învelească cu ea ca într-o gogoașă de mătase.

— Ce faci ? a protestat ea.

— Dacă ești prea încăpățânată ca să ai grijă de tine trebuie s-o fac eu în locul tău, i-a zis el sumbru. Vrei să răcești ? Mâinile lui nu umblau deloc cu gentilețe când îi potrivea pătura în jur.

— Nu trebuie să mă tratezi ca pe un copil, a spus ea.

— Trebuie, atunci când te comporți aidoma unui copil, a asigurat-o el. Te-ai comportat ca un copil răsfățat toată săptămâna și sincer să fiu, mi s-a făcut lehamite.

— Eu m-am comportat ca un copil, auzi ! a strigat Erin. Tu ești acela care ai făcut tărăboi azi când am menționat că Helen a întrebat de Harry Martin.

Nodurile degetelor lui se albiseră pe volan, însă vocea îi era calmă — periculos de calmă — când a spus :

— Îți sugerez să lași baltă subiectul acesta imediat. Nu te privește. Dar tonul vocii lui era ca o comandă și nu ca o sugestie.

— Ultimul lucru pe care l-aș face ar fi să-mi bag nasul în problemele tale personale, l-a asigurat ea. De fapt aceasta este singura mea mulțumire în legătură cu postul meu.

S-a uitat la ea întrebător.

— Ce vrea să însemne asta ?

— Vrea să însemne că sunt unele lucruri care cred că nu sunt în regulă.

— Ca de exemplu ?

— Am fost angajată ca secretară și nu-mi face plăcere să am de-a face cu prietenele tale. Sună tot timpul și... și... ei bine, nu știu de ce trebuie să comand toate florile alea ! a sfârșit ea într-o izbucnire de frustrare.

Ceva s-a stârnit adânc în ochii lui și a rostit ușor, aproape ca pentru sine :

— Deci asta te necăjea.

— Nu te flata, i-a spus ea aprigă. Nu mă necăjește îmi ia numai prea mult timp.

— Întrucât îți plătesc salariul și nu mă plâng, nu înțeleg ce importanță are ?

Ceea ce spunea era rezonabil, lucru care o supăra și mai mult pe Erin. Din fericire tocmai intrau pe strada ei și ea a arătat casa, ignorând întrebarea.

A oprit spunând :

— Dacă chiar nu îți place postul, poți oricând să-l lași.

Tentația de a-i accepta sugestia era mare, chiar numai pentru a-l lovi în siguranța lui plină de infatuare. El se gândea că nu era în stare să facă așa ceva — ei bine, o să-i arate ea ! Dar chiar în timp ce vorbe pline de supărare îi veneau pe buze Erin și-a dat seama cât ar fi regretat mersul la birou în fiecare zi. Într-un anumit mod, postul ei actual devenise punctul focal al vieții ei și nu putea să renunțe la el. Însă mai era mândria ei care trebuia salvată așa că, după o mică ezitare, i-a spus :

— Nu ți-aș da o asemenea satisfacție.

— Ce te face să crezi că asta m-ar face fericit? A întrerupt contactul și s-a întors spre ea.

Erin s-a luptat să iasă de sub pătură, însă el a întins mâinile și i-a imobilizat brațele lângă corp, uitându-se adânc în ochii ei.

— Dacă nu eram mulțumit de tine, te-aș fi dat de mult afară.

— Sunt sigură de asta, a zis ea tăios.

— Păcat că ești atât de sigură de toate fără să știi nimic. Cu siguranță nimic despre viață și dragoste.

— Și desigur tu ești o autoritate, a răbufnit ea. În materie de dragoste, oricum.

— Știu suficient ca să o caut, ceea ce nu se poate spune despre tine, a răspuns el simplu. Parcă ai fi o păpușică de porțelan, venită din magazinul de jucării, în învelișul ei original, neatinsă de mâinile omului, sau de emoții.

Părul i se usca în căldura din mașină și forma un abur de toamnă ca un halou în jurul feței ei palide. S-a uitat în ochii ei mari, albaștri, turbulenți acum ca două eleștee gemene învolburate de o furtună violentă.

— Ești incredibil de frumoasă, i-a spus el, marcând contururile gurii ei delicate cu un deget. Ca o frumoasă adormită așteptând să fie trezită. Ar fi de ajuns un sărut?

Inspirând rapid, ea s-a tras înapoi dar inutil. Buzele lui le-au găsit pe ale ei într-un sărut prelung care i-a accelerat pulsul.

Cum să-și întoarcă capul când gura lui o căuta pe a ei iarăși și iarăși, sleind-o de puteri și făcând-o să vrea și mai mult ? Însă Erin știa că trebuia să facă acest efort.

— Nu ai fost niciodată sărutată astfel înainte, nu ? Asta te înfricoșează ? Mâna lui îi mângâia ceafa alunecând înăuntrul rochiei subțiri și mângâind-i umerii goi iar apoi curba lină a sânilor.

A scos un mic strigăt de protest și a încercat să se elibereze, dar el o ținea strâns.

— Nu te lupta, scumpa mea. Trezește-te și trăiește ! Nu-ți fac nici un rău, îți promit. Lasă-mă să te ating ; lasă-mă să te învăț despre paradis. Ochii lui erau aproape hipnotici și uitându-se în ei putea într-adevăr să zărească un fel de Eden.

Când a strâns-o mai tare, gura lui căutând-o înfometată pe a ei, Erin i-a răspuns la sărut cu un scâncet de supunere. Focuri suave îi circulau prin vine ducând cu ele și cea din urmă rezistență. Corpul lui ferm nu mai trebuia să-i comande să reacționeze ; s-a lăsat de bună voie în brațele sale.

Abandonul ei a produs o schimbare la Jason. O ținea tandru acum, sărutându-i pleoapele și tâmpla.

— Micuța mea păpușă, murmura el. Am așteptat atât de mult acest moment. Uneori am crezut — dar acum ești a mea, nu-i așa ? Știam că vei fi dacă voi avea răbdare cu tine.

Cuvintele erau pentru ea ca o găleată de apă rece aruncată pe față. Sunau de parcă proclamau o victorie. Firește ! Totul mersese potrivit planului.

Era o nouă cucerire într-un lanț nesfârșit și el nici măcar nu ascundea acest fapt! Se bucura pentru că se supusese de bunăvoie când se copsese momentul. Tot ce trebuise să facă fusese să aștepte prilejul potrivit. Vai, cum putuse să fie atât de proastă? Chiar prevenită, devenise prada lui. Era cu siguranță un profesionist al genului, dar cel puțin ea se trezise la timp.

Cu un efort supraomenesc, determinat de rușine și mânie, l-a împins în lături.

— Presupun că ești foarte mândru de tine, nu? Ei bine, să-ți spun ceva — ești omul cel mai vrednic de dispreț pe care l-am cunoscut și sper să nu te mai văd cât trăiesc!

— Erin, nu... A întors mâna spre ea, dar ea s-a eschivat.

Au năpădit-o lacrimi de frustrare în timp ce a deschis ușa mașinii.

— Și dacă nici asta nu pătrunde prin îmfumurarea ta colosală, să-ți spun altfel — renunț la post!

Fără să arunce o privire în urmă, Erin a alergat pe trotuar și apoi în căsuța ei albă. A auzit vag, la distanță, mașina lui Jason plecând în trombă, motorul duduind ca un animal supus. Abia dacă îl afecta haosul din cap. Buzele ei mai purtau încă amprenta gurii lui arzătoare și și le-a frecat cu dosul mâinii, căutând să-l șteargă din viața ei.

Trebuia să fie diavolul încarnat! Timp de o clipă o făcuse să se simtă îndrăgostită, încât a crezut că el o iubește într-adevăr. Cum o mai fi râzând acum! Nu avea importanță că își revenise la timp

O făcuse să se topească în brațele lui și asta însemna că el câștigase jocul. Pentru că asta a fost pentru el, o bătălie a sexelor. Erin era atât de prinsă de gândurile ei agonizante, încât nu a auzit zgomotele care veneau de la bucătărie. Vocea lui Bob a făcut-o să tresară din coșmar.

— Erin, tu ești ? Doamne, mă bucur că ai venit ! Era să înnebunesc căutându-te, i-a spus el.

A apărut în salonul micuț și ea a fost șocată de apariția lui. Arăta de parcă îmbătrânise cu zece ani de azi-dimineață.

— Ce s-a întâmplat ? a strigat ea, speriată și uitându-și propria suferință.

— Sunt... sunt în impas și nu știu cum să ies din el. Trebuie să vorbesc cu tine.

— Ce fel de impas ? Arăta îngrozitor, încât inima ei s-a contractat de spaimă.

În loc să răspundă direct, el a spus :

— Am fost prin tot orașul. Am crezut că pot... da, îți cunoști prietenii când ești la ananghie. Tonul lui devenise brusc profund mâhnit.

— Bob, ce este ? Care-i problema ?

Și-a îngropat fața în mâinile ei și vocea abia i se mai auzea când a spus :

— Am fost un tâmpit. Nici măcar nu vreau să-ți spun despre ce-i vorba.

— E în regulă, dragule. Sunt Erin, știi ? Poți să-mi spui orice. I-a pus un braț după umerii abătuți și i-a nelezit părul, căutând să îmbunătățească situația oricare ar fi fost ea.

S-a agățat disperat de ea și i-a spus :

— Știam că mă pot baza pe tine, surioară. Totdeauna ai fost alături de mine, nu-i așa ?

Erin avea aproape lacrimi în ochi.

— Știi că aș face orice pentru tine, Bob, dar încă nu mi-ai spus despre ce e vorba.

— Trebuie să fac rost de niște bani imediat. Vocea lui era din nou încordată.

Bani. Era lucrul cel mai îndepărtat la care ar fi putut să se gândească. Își imaginase tot felul de nenorociri cumplite și pe moment nu a prea putut înțelege ce rost aveau banii în toate acestea.

— Da, zece mii de dolari.

Erin s-a făcut albă la față.

— Cred că glumești ! O privire aruncată spre fața lui i-a confirmat că vorbea serios și că lucrurile stăteau chiar mai prost. Ar fi putut fi la fel de bine un milion.

— Știi că nu am atâția bani — E o avere ! La ce ți-ar trebui ?

El a oftat și și-a aprins o țigară, tremurându-i mâna.

— E o poveste lungă dar am s-o scurtez pentru tine. Totul a început la petrecerea de Crăciun de la Jason, îți amintești ?

Parcă ea ar fi putut s-o uite vreodată, s-a gândit Erin și l-a așteptat să continue.

— I-am întâlnit pe acel personaj rece care pe-rora despre faptul că numai țărănoii trebuie să-și câștige existența muncind. Spunea că cei cu adevărat deștepți trăiau din investiții. Ne-am înțeles

destul de bine... da, de la un lucru am ajuns la altul. Bob a desfăcut mâinile neputincios.

— Dar nu înțeleg. Ce legătură are asta cu cei zece mii de dolari ?

Bob s-a uitat în jos privindu-și unghiile.

— Tipul ăla mi-a spus că făcea o avere pe piața de mărfuri și m-a întrebat dacă vreau să intru și eu în afaceri. După cum îmi explica lucrurile, părea ceva perfect sigur.

— Ce e piața de mărfuri ?

— Se ocupă cu grâne și produse din carne de porc, cam așa ceva, a spus el vag. Oricum am strâns câteva sute de dolari. El i-a evitat privirile și Erin și-a amintit de rata la casă de luna trecută și cum a trebuit să plătească toate pentru că el i-a spus că avusese o cheltuială neprevăzută. La început totul a fost minunat. Piața a crescut și am crezut că urma să dau lovitura.

— Și după aceea ?

— Da, apoi a scăzut și am fost dator niște bani pentru că cumpărasem prea mult. Erin urmărea cu greutate dar el a continuat grăbit înainte să-i poate pune întrebări. Urma să lichidez și să-mi scot banii însă tipul ăla mi-a spus să nu fiu prost. Mi-a zis că e ceva temporar și că acum era momentul să cumperi serios pentru că piața urma să se redreseze din nou. Așa că am procedat astfel, însă piața a scăzut și mai mult și am fost curățat.

— Însă Bob, de unde ai luat banii să faci toate astea ?

Era suferință în vocea lui când a spus :

— Erin, trebuie să mă crezi — am vrut să-i pun înapoi. Eram sigur că piața își va reveni și nimeni nu va ști niciodată. Și îți jur că îndată ce aș fi scos înapoi investiția inițială, nu aș mai fi încercat să fac așa ceva.

Teama i-a încleștat inima cu gheare de gheață când a șoptit :

— De unde ai luat banii ?

Și-a îngropat fața din nou în palme și cu vocea chinuită a spus :

— I-am luat de la firmă.

— Cum ai putut să faci așa ceva ? a țipat ea.

— Ți-am spus că aveam de gând să-i returnez. Și o voi face, și nu-mi spune mie pe nume... Vocea lui stinsă părea să sune mai mult a autocompătimire decât a remușcare.

— Nu, nu, cum ai putut să iei atât de mulți bani fără ca nimeni să nu descopere ?

— Ei... da, la contabilitate... sunt diferite căi. Dar nu asta e problema în momentul de față. Problema e că trebuie să mă ajuți. Ești singura care poți.

— Ce pot să fac ? Știi că n-am banii ăștia.

— Nu, dar poți vorbi cu Jason, știi, adică să-l îndulcești și să-mi pledeze cauza. Cred că el te place. La urma urmei nu cred că te-a făcut secretara lui degeaba.

Erin s-a retras îngrozită.

— Nu vrei cumva să insinuezi...

A apucat-o de umeri, zdruncinând-o puțin.

— Sunt fratele tău! Vrei să mă vezi la închisoare? Va înțelege dacă îi explici și nu cer mai mult decât o amânare. Jur să plătesc înapoi până la ultimul cent. Am nevoie însă de timp.

I-a trecut prin minte întrebarea de unde se aștepta să facă rost de atâția bani, însă totul era pur academic, nu credea că el va avea vreo șansă dacă va încerca. Reamintindu-și de scena teribilă cu bărbatul acela care fusese descoperit că ia mită, ochii Erinei s-au mărit de spaimă pentru fratele ei. Acel om fusese numai concediat. Însă Bob... Îl va trimite oare Jason la închisoare? Cu inima grea își dădu seama că așa va face...

— Trebuie să vorbești cu el mâine, o implora Bob, înainte de a descoperi frauda. Va arăta mai frumos astfel.

Pe neașteptate au invadat-o toate necazurile proprii. Reamintindu-și scena din mașina lui Jason, și-a dus degetul la gură.

— Vai, Bob, tocmai am renunțat la serviciu acum zece minute.

— Ce? Tonul lui era exploziv.

Erin i-a explicat circumstanțele implorându-l s-o înțeleagă însă el era prea preocupat de propria lui nenorocire și spaimă.

— Trebuie să-ți ceri scuze și să-l rogi să te primească înapoi. E singura mea șansă.

Jalea în sine era respingătoare. La început a refuzat direct gândindu se că va fi oricum inutil, însă Bob era disperat. I-a înfățișat o imagine vie a ceea ce i se va întâmpla și Erin știa mai bine

decât el că imaginea era corectă. În cele din urmă nu rugăminţile şi linguşelile au obţinut rezultatul dorit ci spectrul real al închisorii. A fost de acord să se ducă înapoi la serviciu şi să intervină, dar fără nici o speranţă reală.

— Voi face tot ce-mi stă în putinţă dar am sentimentul teribil că Jason Dimitriou îşi va lua tainul până la urmă, i-a spus ea, Bob neştiind cât de profetice vor fi cuvintele ei.

Când Erin a venit la lucru a doua zi dimineaţa Jason era deja în biroul lui, încruntându-se la unele hârtii de pe birou.

A stat sfioasă în cadrul uşii şi el a ridicat privirea, uitându-se indiferent la ea.

— Ce cauţi aici ? Am crezut că ai plecat, nu-i aşa ? a remarcat el sarcastic.

— Îmi... îmi pare rău. Aş dori să vorbesc cu tine o clipă.

A privit în jos la hârtii şi a spus :

— Poate să te scutesc de deranj. E în legătură cu fratele tău ?

Sângele i-a îmbujorat obrajii palizi.

— Ştii ?

— Ştiu, a răspuns el, gura conturându-i-se ca o linie scurtă.

— Te rog, înainte de a spune ceva, te rog lasă-mă să-ţi explic. N-a vrut să...

— De ce îmi mai explici ? Unde e Bob ? i-a tăiat-o el.

— Mi-a cerut să vorbesc cu tine. Credea că poate...

Din nou a întrerupt-o.

— S-a gândit că se va ascunde după fustele tale și voi fi mai blând cu el. Ei bine, nu ține. Poți să-i spui acelui mic pungaș mincinos că o să-i dau cu registrele în cap și o să mă bucur că o fac. Ce fel de bărbat trimite o fată să-i facă treaba lui urâtă ?

— Nu înțelegi, i-a spus ea în disperare. El nu este de fapt așa. A făcut o treabă îngrozitoare. Sunt de acord cu tine, dar în realitate nu e rău. E tânăr și nerăbdător și vrea totul de multe. Tu nu știi cum e pentru că ai avut întotdeauna ce ai vrut. Dacă îl trimiți pe Bob la închisoare îi distrugi toată viața și nu vei avea nici un folos. Te rog — nu vrei mai bine să ne lași să-ți plătim banii napoi ?

— Știi cât va dura până va fi în stare să restituie cei zece mii de dolari ?

— Voi lucra pentru jumătate din salariu, a șoptit ea simțind că o lasă puterile. Voi face orice spui...

S-a lăsat pe spate în scaun, cu brațele încrucișate pe piept privind-o insolent.

— Orice ? a întrebat el cu o voce mătăsoasă.

Obrajii i s-au înflăcărat în timp ce ochii lui Jason s-au plimbat peste trupul ei zvelt, transmițându-i un fior de teamă de-a lungul coloanei vertebrale. Însă a dat din cap și a zis cu o voce joasă :

— Da... orice.

— Bine, atunci, e foarte interesant. Asta ar fi o soluție cu totul nouă. Ai spus că am avut tot

ce am vrut, dar asta nu e adevărat. Dacă ți-aș spune că te-aș vrea pe tine ?

Erin a strâns din pumni. Nu putea să fi spus așa ceva ! Nici chiar el nu putea fi atât de neprincipial, încât să profite de o situație pe care ea nu o putea controla. Umezindu-și buzele uscate cu vârful limbii, a așteptat ca el să continue.

— Am să-ți fac o propunere. Ochii lui erau atenți și nu-i spuneau nimic. Am o casă în Jamaica și aș dori să te iau acolo o săptămână. Vremea este frumoasă în acest anotimp. Cred că îți va plăcea — dacă îți vei permite. Ce zici ?

— Vrei să spui... numai noi doi ?

— Nu aveam de gând să-l includ și pe fratele Bob, i-a spus el sec.

Asta clarifica totul, s-a gândit ea deznădăjduită mintea învârtindu-i-se sălbatic, încercând să găsească alt răspuns. Dar privindu-l în ochi-i prădalnici, Erin a înțeles că era singura șansă a lui Bob pentru a nu intra la închisoare. Va fi capabilă să reziste până la capăt ? El era extrem de nemilos știa asta. Îi simțise deja gura zdrobindu-i buzele cu insistența lor, dar va putea ea de fapt să-i permită să...

Jason s-a ridicat și s-a învârtit în jurul biroului la fel de amenințător ca un uliu asupra prăzii sale. A apucat-o de coate, ridicându-și mâinile pe brațe și sub mânecile scurte ale bluzei el.

— Ei, care-i răspunsul ? Era foarte aproape de ea și putea să-i audă bătaia regulată a inimii.

L-a împins cu palmele în piept panicată și a țipat :

— Nu pot !

Mâinile lui i-au masat tandru umerii în timp ce i-a îndepărtat cu o suflare o buclă umedă de pe frunte.

— Preferi să-l ia pe Bob la închisoare ?

— N-ai fi în stare ! a spus ea, însă fără convingere ; căutându-i pe față îndurarea care nu se afla acolo.

— Știi că aș fi, a zis el, brațele lui strângându-se inexorabil în jurul ei.

Deznădăjduită, Erin a renunțat la luptă și s-a aplecat obosită spre el. Nu era altă cale și el știa acest lucru. O înfrânsese încă o dată. Când Jason i-a înclinat fața spre a lui, ea a închis ochii ca el să nu-i vadă lacrimile care stăteau să-i curgă.

CAPITOLUL III

Când avionul a aterizat la Kingston, un șofer îi aștepta pe Jason și Erin să-i ducă la Ocho Rios, cartierul celor bogați, de cealaltă parte a Jamaicăi. În ciuda celor ce simțea, dinpoziția Erinei se ameliorase. La urma urmei, acesta era un teritoriu străin și nu mai fusese plecată din țară înainte. Accentul britanic te intriga și dialectul secret al băștinașilor era extrem de exotic.

Să navighezi pe străzile strâmte ale orașului Kingston constituia o experiență în sine. Era vineri și talciocul se afla în plină desfășurare. În timp ce limuzina lungă mergea la pas prin mulțime, Erin era fascinată de standurile de pe trotuare pline de mărfuri aprins colorate și de zecile de jamaicani care se revărsau pe străzi. Uneori părea că mașina lor va decima jumătate din populație, însă mulțimea se dădea în lături veselă în fața lor și se regrupa nepăsătoare, după cum constata Erin privind prin geamul din spate.

Capul ei se răsucea dintr-o parte în alta pentru a nu pierde nimic. Absorbită cum era de culoarea locală nu știa că Jason o privea cu indulgență.

Când în cele din urmă au ajuns la marginea orașului, o nouă panoramă se desfășură în fața privirilor ei încântatate.

În fața ochilor se ridicau munți abrupți acoperiți de păduri în vreme ce automobilul a început să coboare un drum îngust, șerpuind iar frunzișul verde dens îi cuprindea în jungla tropicală. Erin a fost fermecată până ce un camion vechi a luat o curbă și părea că se îndreaptă spre ei în mare viteză. O coliziune părea inevitabilă și instinctiv s-a dat mai aproape de Jason. Acesta a pus un braț protector în jurul ei în timp ce camionul a virat înapoi pe culoarul lui în ultima secundă și a trecut de ei fără riscuri cu un claxonat vesel și multe râsete și semne cu mâna din partea pasagerilor băștinași.

Rușinată de panica ei de moment, Erin s-a desprins din îmbrățișarea lui protectoare. El n-a făcut nici o obiecție însă mâna lui caldă a cuprins cu înțelegere pumnul ei mic încleștat. I-a spus :

— Nu-ți face griji, nu e decât un joc. Cunosc fiecare milimetru de șosea și sunt într-adevăr foarte buni șoferi.

— Ar trebui să fie, a zis Erin cu sufletul la gură și s-a agățat strâns de mâna lui Jason tot drumul în pantă, cotit.

La poalele muntelui, peisajul s-a schimbat căpătând frumusețea unei cărți poștale Oceanul albastru, calm scălda clipocind nisipurile albe sclipitoare, iar palmierii verzi, înfrunziți, cu nuci de cocos, completau scena colorată a Caraibilor. Ici

și colo câte un hotel modern de lux puncta peisajul care era dominat mai ales de vile particulare enorme întinse peste domenii de mai mulți acri de teren atent îngrijit. În fața unuia dintre acestea s-a oprit mașina după ce a parcurs o alee largă cu pietriș.

Casa lungă și joasă era plasată ca o bijuterie în mijlocul peluzelor verzi luxuriante, decorate cu straturi de flori multicolore și ochii Erinei s-au mărit la vederea lor. Complet izolată, casa arăta ca un palat roz modern, o ascunzătoare pentru regi.

În timp ce Jason a ajutat-o să coboare, iar șoferul scotea bagajele, s-a deschis ușa de la intrare. Pe Erin n-ar fi surprins-o să vadă un valet în uniformă dar ceea ce a văzut, de fapt a surprins-o și mai mult. În cadrul ușii sta, cu un pahar în mână, Brad Honeywell !

— Bun venit, bun venit ! Credeam că nu mai ajungeți. I-a salutat cu paharul.

Jason a reacționat ca și când l-ar fi înțepat o albină. Sprâncenele i s-au apropiat într-o încruntare puternică și a spus :

— Ce dracu faci aici ?

— Ce modalitate plăcută de a-l saluta pe un bun prieten. Brad se simțea jignit în demnitatea lui.

Pentru prima oară de când îl cunoștea, Erin l-a văzut pe Jason ieșindu-și din răbdări.

— De ce nu mi-ai spus că vii ? l-a întrebat el.

— Nu mi-a trecut prin minte. Mi-ai spus că pot folosi casa oricând doresc.

— Da, dar...

— Nici măcar n-am știut că vei fi aici săptămâna asta. Brad se simțea evident partea vătămată. De ce nu mi-ai spus ? Ce fel de prieten bun ești să faci o petrecere fără mine ? A trebuit să aflu de la Tommy și Bibi.

— Au sosit deja ? a întrebat Jason încă încruntat.

Brad s-a uitat la Erin și a sorbit puțin din băutură. Când în cele din urmă a răspuns, avea un zâmbet aparte pe față.

— Da, sunt aici și au mai adus un invitat. O să fie casa plină.

Bineînțeles că Erin era zăpăcită. Deși Jason nu-i spusese multe, presupusese desigur că urmau să fie singuri. A fost o surpriză să-l vadă pe Brad dar acum se părea că vor fi mulți oameni.

— Cine sunt Tommy și Bibi ? a întrebat ea.

— Tommy și Bibi Exeter sunt prieteni de-ai mei, a lămurit-o Jason.

— Unul din puținele cupluri căsătorite pe care le cunoaște, a spus Brad în batjocură.

Ca și când și-ar fi auzit numele, familia Exeter a apărut în ușă. El era înalt, subțire, cu părul deschis, cu o figură drăguță, banală, în contrast plăcut cu soția lui zveltă, cu părul negru.

— Bună, Jason. A întârziat avionul ? a întrebat Tommy. Ar fi trebuit să vii cu noi. Suntem aici de mai multe ore.

— Da, și nu știi pe cine am-adus cu noi, a zis soția lui. Am întâlnit-o la aeroport și era în drum spre Bermude. Când i-am spus unde mergem a considerat că e

mai nostim aici. Nu e grozav ? Era cumva o nuanță de ironie în vocea ei ? Bibi a privit peste umăr pentru a o include și pe fata blondă înaltă care a apărut la sunetul vocilor lor. Spre groaza ei, Erin a văzut că era Veronica Melvin !

O parte din emoția Erinei s-a reflectat și pe fața lui Jason când s-a uitat la noua venită, însă Veronica era sigură că e bine primită.

Fugind la Jason și-a aruncat brațele în jurul gâtului acestuia.

— Ești surprins că mă vezi, dragule ?

— Nici nu-ți închipui, a murmurat el.

— Mare noroc să dau de Bibi și Tommy în acest mod. Ar trebui să fiu foarte supărată pe tine pentru că nu mi-ai spus ce planuri ai, s-a bosumflat ea, dar m-am decis să te iert.

— Ești foarte generoasă, i-a zis el sardonic.

— Acum că sunt aici, o să ne distrăm atât de bine, nu ? a turuit ea.

Erin nu se mai simțise în viața ei atât de stingheră. Această excursie se transforma într-un și mai mare coșmar decât se temuse. Însă în timp ce stătea acolo încercând să se facă cât mai mică și să dispară, Jason s-a întors și a inclus-o și pe ea în grup. Deși cele întâmplate îi stricaseră pentru moment echilibrul, Jason părea că își recapătă stăpânirea de sine.

In timp ce o prezenta pe Erin Veronicăi și familiei Exeter, toți ar fi putut crede că el însuși pusese la cale această reuniune și că era foarte încântat de acest lucru. Ei bine, de ce nu, s-a gândit

Erin cu amărăciune. El, cel puțin, era cu prietenii lui.

Salutul Veronicăi nu a lăsat nici o îndoială asupra sentimentelor pe care nici măcar nu se sinchisea să și le mascheze. Privind-o pe Erin cu suspiciune, ea a spus :

— De ce mi se pare că te cunosc ? Implicația era că, firește, drumurile lor n-ar fi avut cum să se intersecteze social.

Erin a simțit că îi crește temperatura dar a rostit simplu :

— Poate că m-ai văzut în biroul lui Jason. Lucrez acolo.

Veronica i-a măsurat cu privirea fiecare detaliu al îmbrăcămintii necostisitoare înainte de a remarca insolent :

— Desigur. Îmi amintesc acum. Sprâncenele ei ridicate exprimau neîncredere. Dar îi spui Jason ? Ce curios.

— N-ar fi mai curios dacă i-aș zice Edgar ? a întrebat Erin suav.

Ochii lui Brad s-au umplut de lacrimi când s-a înecat cu băutura, Jason a tușit.

— Ce-ar fi să ne vedem cu toții la piscină într-o jumătate de oră ? Avem timp să despachetăm. Luând-o pe Erin de braț a dus-o în grabă în casă înainte de a mai fi altă discuție.

Erin n-a avut timp decât să arunce o privire la salonul larg, liniștit care dădea spre ocean. Prin ferestrele mari până în tavan a văzut piscina ca un safir rar în dale de piatră. La capătul ei, o pe-

vechi de delfini din piatră aruncau jeturi strălucitoare în apa clară care părea rece și îmbietoare.

Ar fi vrut să mai stea și să privească, însă Jason a condus-o pe un hol lung la camera ei.

— Dacă nu găsești tot ce dorești, sună după fată, a spus. Numele ei e Rosa.

Privind prin cameră Erin nu și-a putut imagina ce și-ar mai fi putut dori. Era spațioasă și aerisită și alături de patul mare acoperit cu o cuvertură matlasată roz era un fotoliu confortabil cu flori roz și ciclamen. O masă rotundă grațioasă se afla lângă fereastră, flancată de două scaune cu speteze înalte arcuite, vopsite în alb strălucitor.

Alături de dormitor se găsea o baie și un budoar cu o masă cu oglindă. Robinetele de deasupra căzii, colorate în roz închis și ale chiuvetei asortate erau niște lebede din metal galben și din cristal care arătau ca niște sculpturi splendide.

Erin era atât de ocupată să absoarbă toată această splendoare că Jason ieșise deja afară din cameră înainte ca ea să observe că valiza mare deschisă pe suportul de la picioarele patului nu era a ei. Grăbindu-se după el, i-a spus despre greșeală, însă el a zâmbit.

— E a ta. M-am gândit că s-ar putea să ai nevoie de unele lucruri, i-a zis el.

Erin s-a ofensat imediat. Îi era frică să nu-l facă de râs?

— Nu trebuia să te deranjezi. Știu că hainele mele nu sunt atât de grozave ca cele pe care le

poartă prietenii tăi, i-a zis ferm gândindu-se la frumoasa Veronica, dar va trebui să mă iei așa cum sunt

Ochii lui au devenit reci.

— Te iau cum vreau... și oricând, i-a adus aminte el.

Avertismentul sever din ochii lui i-au reamintit scopul acestei excursii. Erin a simțit un fior de teamă. Era irevocabil condamnată și el nu avea intenția să o lase să ezite. Nu avea către cine să se îndrepte cu speranță în această casă plină de străini. S-a simțit mai singură decât oricând în viața ei.

Stăpânindu-și lacrimile a început să despacheteze. Lucrurile ei nepretențioase le-a aranjat în câteva minute. Când s-a apucat de valiza cea mare Erin a rămas fascinată fără voia ei. Conținea o garderobă completă de vacanță. Rochiile de seară așezate în hârtie de mătase se aflau deasupra fustelor și bluzelor, costumelor de baie și pantalonilor — tot ce era nevoie într-o stațiune de lux.

Etichetele purtau numele unor designeri renumiți ale căror poze le văzuse în revistele de modă dar pe care nu visase niciodată să le aibă. În timp ce ridica fiecare articol aproape cu respect, obrajii i s-au îmbujorat de emoție. La fund de tot se afla ceva care i-a luat ochii. Arătând ca un nor de levănțică, o cămașă de noapte din șifon pur și fin și un neglijé completau colecția.

Erin a ridicat încet cămașa de noapte fragilă și s-a uitat la dantela delicată de pe piept și la bretelele din satin lasciv. Când l-a luat în mână, ne-

glijeul de dantelă era uşor ca fulgul în ciuda mânecilor lungi şi largi şi a cutelor ample. Chiar purta cineva aşa ceva pentru dormit? Puţin probabil! În special această creaţie. El le pusese acolo cu un singur scop. Materialul însuşi dezvăluia mai mult decât ascundea, cutele provocatoare care se mulau pe corp urmând să sporească pasiunea lui masculină.

Subit Erin a început să tremure în camera caldă. Pentru o clipă trecătoare şi-a imaginat corpul lui ferm acoperindu-l pe al ei. A închis ochii atât de strâns încât puncte stacojii îi dansau sub pleoapele întunecate.

Când a deschis ochii soarele îşi arunca pieziş razele peste faţa ei temătoare şi a inspirat adânc. De ce să stăruie asupra acestor lucruri? Până la noapte mai era destul timp şi va găsi undeva curajul de a i face faţă când va fi nevoie.

După ce a terminat de despachetat Erin şi-a pus în grabă un costum de baie întreg de culoare verde, care era mai decoltat în faţă decât ar fi dorit ea. Pe laturi avea răscroială înaltă, expunându-i mult coapsele şi întregul costum ar fi încăput într-un buzunăraş. Studiindu-se în oglindă trebuia să recunoască că îi venea cât se poate de bine.

O privire scurtă la ceas i-a arătat că pierduse mult timp şi Erin nu vroia să riste să-şi atragă din nou mânia lui Jason. Îi pusese clar în vedere că urma să se conformeze ordinelor lui — sau dacă nu... Luând un halat de baie şi punându-şi nişte sandale în picioare s-a grăbit spre piscină.

Tot grupul se afla adunat acolo, însă Brad era singurul care înota. Tommy și Bibi se întinseseră și stăteau tolăniți pe șezlonguri din fier forjat acoperite cu saltele groase cu flori albastre, cu ochii închiși. Jason era întins pe un șezlong asemănător de-a curmezișul piscinei, la ceva distanță de ei, cu Veronica alături, aparent ocupând un șezlong propriu dar practic aflându-se aplecată asupra lui Jason să-i șoptească ceva la ureche.

Erin a ezitat nehotărâtă în cadrul ușii. Era sigură că lui Jason nu i-ar fi făcut plăcere să fie întrerupt și celălalt cuplu părea că doarme. Însă când Jason a observat-o s-a ridicat imediat, aproape răsturnând-o pe Veronica și s-a îndreptat către ea.

Privirea lui i-a analizat apreciativ noul costum de baie, dar a spus numai :

— Îți aduc un șezlong. Vrei să bei ceva ?

Erin a scuturat din cap în timp ce Brad a venit la marginea piscinei să o întâmpine și familia Exeter a deschis ochii să vadă de ce era agitație.

— Vino și stai lângă noi să ne cunoaștem mai bine, a chemat-o Bibi și Jason, îndatoritor, a adus un șezlong lângă ea.

Bibi Exeter se uita la Erin cu o curiozitate sinceră și Erin a răspuns în același mod.

Ceea ce vedea era o fată înaltă cu o coafură scurtă, aproape severă, care reușea să se potrivească cu fața ei prelungă. Bibi nu era chiar drăguță dar avea stil. Erin urma să descopere că gura ei generoasă era de obicei numai zâmbet. Ea și Tommy aveau un mariaj solid, confortabil. Glumeau

permanent între ei și cu alții, dar niciodată cu malițiozitate. Acceptarea lor neformală a făcut-o pe Erin să se simtă degajată și i-a plăcut pe amândoi imediat.

— Lucrezi de mult pentru Jason? a întrebat-o Bibi. Și cum te înțelegi cu el? La petreceri e ca un mieluțel, dar mi s-a spus că la birou e ca un zmeu care scoate flăcări.

— Jason, mai bine ai veni aici și te-ai apăra, l-a chemat Tommy. Nevasta mea vrea să te asasineze.

— Cătuși de puțin, s-a disculpat ea. Mă întrebam tocmai cum ai reușit ca o fată atât de drăguță să lucreze pentru tine. Trebuie să fi fost vreun șantaj la mijloc.

Zâmbetul batjocoritor al lui Jason a luat în considerare fața speriată a Erinei când a comentat.

— Cam așa ceva.

Brad a ieșit din piscină și ridicând-o în picioare pe Erin, a spus:

— Ajunge cu trăncăneala. Vii să înoți cu mine sau ești unul din bebelușii aceia de zahăr care se topesc când ajung lângă apă?

Recunoscătoare pentru intervenție, Erin i-a acordat un zâmbet strălucitor.

— Sigur că nu. Apa pare minunată și mi-ar face plăcere să înot.

Au înotat o lungime de piscină și s-au jucat în apa înspumată care țâșnea din delfini. Erin îl urmărea pe Jason pe sub genele ude sperând ca și el să vină în apă. Părea perfect mulțumit să șadă

lângă Veronica și să o asculte vorbind. Din când în când râdea tare la câte un lucru pe care îl spunea și Erin și-a scuturat capul supărată și a înotat până la celălalt capăt al piscinei. Puțin îi păsa, desigur, însă nu înțelegea ce găsea amuzant la această blondă stupidă.

După o vreme, Brad și Erin s-au uscat și s-au întins alături de familia Exeter. Un jamaican cu haină albă a adus o tavă cu băuturi reci în pahare înalte și toți s-au relaxat în lumina incandescentă a soarelui, care apunea încet.

— Unde mergem să mâncăm în seara asta ? a întrebat Tommy leneș.

Bibi s-a proptit într-un cot.

— E un loc nou care se numește „Torța arzătoare". Au program și se dansează și am auzit că și mâncarea e bună.

— Sună minunat. De ce nu verificăm cu gazda noastră ? Brad l-a strigat pe Jason : Hei, șefule, ai vreun plan pentru seara asta ?

Jason s-a uitat la Erin cu un zâmbet abia schițat. Observându-l, ochii Veronicăi s-au mijit amenințător. Înainte ca ea să poată spune ceva el a întrebat :

— Ce aveai în vedere ?

— Bibi spune că e un bar de noapte nou și ne-am gândit că am putea încerca.

— E în regulă, în privința mea, s-a alăturat Jason tuturor stând lângă Erin și uitându-se în jos i-a potrivit o buclă răzleață după ureche. Îți convine ?

Erin s-ar fi dat în lături la atingerea posesivă a lui Jason, însă știa că gestul o înfuria probabil pe Veronica și era atât de bucuroasă încât i-a adresat un surâs sincer.

— Mi se pare încântător.

— Atunci ne-am înțeles. Șapte și jumătate convine la toată lumea?

Toți au fost de acord inclusiv Veronica, care li s-a alăturat îmbufnată, luându-l de braț pe Jason.

— Mă duci până la centrul comercial, dragule? Am uitat să-mi aduc spray-ul de păr.

— Pot să-ți împrumut unul, i-a zis Bibi.

Dar Veronica a scuturat din cap spunând calmă:

— Folosesc unul special. I-a privit provocatoare pe Jason. Nu te deranjează, nu, scumpule?

Jason s-a uitat în batjocură la ea. Erin era bucuroasă că și el își da seama de viclenia ei transparentă, fiind totuși de acord cu ea. Ei bine, nu-i păsa dacă vroia să se țină de coada Veronicăi ca un cățeluș, s-a gândit Erin cu amărăciune.

Brad și Tommy s-au dus și ei cu o treabă și cele două fete au rămas singure. Erin era bucuroasă pentru că vroia să o întrebe ceva pe Bibi fără să mai fie altcineva prin preajmă.

— O să te îmbraci foarte elegant în seara asta? a întrebat ea cu modestie. Deși garderobul ei era plin de rochii frumoase, nu știa pe care s-o pună. Ar fi insuportabil să aleagă una nepotrivită. Veronica nu va scăpa prilejul să o umilească.

— Sigur, hai să ne punem la patru ace și să ne impopoțonăm, a spus Bibi și apoi a făcut o pauză

Dacă vrei să împrumuți o rochie lungă, am adus zeci de rochii cu mine. Tommy se vaită întotdeauna că iau foarte multe lucruri și toți hamalii din Caracas până în California s-au ales cu hernie din cauza bagajelor mele. Se uită apreciativ la corpul Erinei. Avem suficient timp să mai facem tiv, dacă e nevoie.

— O, nu, mulțumesc, am rochii lungi însă nu eram sigură... vreau să spun... da, nu e cazul să mă prefac însă nu sunt obișnuită cu această atmosferă rarefiată și nu vreau să mă fac de râs.

— Nu te lăsa antrenată în jocul Veronicăi, a povățuit-o Bibi, ghicind cu agerime ce o deranja pe Erin. Dincolo de manierele astea detestabile ale ei se află o persoană foarte răsfățată, dar nu e chiar atât de rea după ce ajungi s-o cunoști. Partea proastă e că se burzuluiește ori de câte ori pe o rază de cinci mile în jurul lui Jason se află vreo femeie neînsoțită.

Gândindu-se la trăsăturile acelea patriciene și la acel corp îngrijit cu atenție, Erin a remarcat :

— Cu siguranță că nu are de ce să-și facă griji în legătură cu mine.

Însă Bibi a clătinat din cap dezaprobator :

— Să nu facem pe modeștii. Te-ai uitat recent într-o oglindă ? Dacă voi două v-ați decide vreodată să vă luptați pentru el, ar fi bătălia frumuseților. Privind-o apreciativ pe Erin, a adăugat : Eu aș miza însă banii pe tine.

Erin a râs.

— N-am întâlnit niciodată pe cineva atât de bun pentru egoul meu, Bibi. Apropo, e într-adevăr un nume interesant.

— E un nume ridicol. Mi-au spus că atunci când eram mică nu puteam pronunța Barbara și mi-am zis Bibi și așa a rămas până azi. Deși opinia mea personală este că ziariștii de cronici mondene sunt cei care perpetuează diminutivele. Le e frică să nu fie alungați din comunitate, dacă spun cuiva simplu Sarah sau Mabel.

Cele două fete au continuat să discute ca și când s-ar fi cunoscut de ani de zile și Erinei i-a părut rău când s-a făcut vremea să se îmbrace pentru masă. Se simțea în largul ei cu Bibi și a fost chiar capabilă să pretindă pentru scurt timp că aceasta era într-adevăr ceea ce părea — o vacanță inocentă în Jamaica.

În timp ce se îmbăia regește într-o cadă parfumată, Erin a revenit din nou la realitate și s-a gândit la Jason. Acum că Veronica era aici își va transfera el atenția asupra ei? Sau o va obliga pe Erin să meargă până la capăt cu târgul încheiat? Și dacă el așa va face și ceilalți vor descoperi acest lucru, cum va mai da ochii cu familia Exeter, pe care realmente o admira? N-ar avea de unde să știe că a fost forțată la un asemenea târg. Vor crede că...

Era prea îngrozitor ca să te gândești. Ieșind repede din cadă, Erin s-a șters cu atâta vigoare încât pielea delicată îi strălucea.

Legându-şi un prosop mare în jurul corpului în chip de sarong, s-a dus să inspecteze conţinutul dulapului. Rochiile lungi erau toate atât de încântătoare încât îţi venea greu să alegi, o problemă pe care nu o mai avusese înainte. Pipăindu-le cu delicateţe ţesătura subţire a ales în cele din urmă o rochie cu mâneci lungi, cu decolteu mare, din jerseu de mătase verde jad. Fusta lungă în clini era din mătase grea şi avea o eşarfă lată care se înfăşura în jurul mijlocului ei îngust făcându-l să arate şi mai subţire. Designerul trebuie să o fi avut pe Erin în minte când a visat această creaţie. Cu părul ei şaten-roşcat strălucitor, şi pielea albă ca laptele arăta de parcă în acel moment coborâse de pe coperta unei reviste de modă. O boare de parfum a dat nota finală.

L-a întâlnit pe Jason chiar în faţa uşii ei. Când i-a văzut sticlirea din priviri pe Erin au cuprins-o subit îndoielile cu privire la timpul pe care îl folosise pentru a se face mai mult decât prezentabilă. Nu putea fi nici o îndoială în privinţa ardorii din ochii lui, chiar dacă n-ar fi întins mâinile ca să-i cuprindă mijlocul, trăgând-o uşor către el.

— Arăţi minunat. Vocea lui joasă, mângâietoare era aproape ca un sărut.

Oare o va lua în braţe chiar acolo pe hol unde putea veni oricine? Cu sufletul la gură, Erin l-a împins cu mâinile în piept şi a spus :

— Îţi mulţumesc, dar nu e meritul meu. Oricine ar arăta bine în această rochie splendidă. Nu ştiam că îmbrăcămintea are un asemenea efect.

Cuvintele i se rostogoleau cu disperare și el a zâmbit batjocoritor, recunoscând motivul nervozității el și bucurându-se de el.

— Nu cred că este întru totul adevărat. Arăți frumoasă și fără... A făcut o pauză și Erin s-a înroșit puternic toată, sigură că ar fi urmat să spună : fără nimic pe tine. Însă după o clipă a continuat : fără beneficiul hainelor scumpe.

Spre marea ei ușurare s-a deschis o ușă pe coridor. Jason s-a dat la o parte calm, în timp ce Brad a dat colțul și a venit lângă ei. După aceasta s-a instaurat confuzia când toți s-au reunit în holul de la intrare și Jason și-a îndreptat atenția spre oaspeții săi. S-a decis că va fi mai comod să se meargă cu două mașini. Erin n-a știut cum s-a întâmplat dar s-a trezit într-o mașină cu Brad și familia Exeter, în timp ce Veronica și Jason se aflau singuri în cealaltă.

Asta a lăsat clar de înțeles pe care o prefera, s-a gândit Erin cu nemulțumire și se întreba de ce o afecta atât de mult. Trebuia să-și reamintească cât de mult îl ura pe acest bărbat arogant, nestatornic. Pe de altă parte, chiar dacă vroia, nu putea niciodată concura cu Veronica, care arăta fermecătoare în seara aceea în pantaloni strânși pe trup, de culoare turcoise și o bluză de șifon ciclamen deschisă aproape până la brâu. Erin observase că Jason și toți ceilalți bărbați se uitaseră admirativ la farmecele blondei.

Când au ajuns la restaurant Erin a fost aproape surprinsă de a se găsi așezată între Brad și Jason

S-a întrebat cu cinism cum de a permis Veronica să se întâmple așa ceva. Însă dacă cealaltă femeie nu a avut control asupra așezării, cel puțin putea să monopolizeze atenția lui Jason. Ori de câte ori întorcea capul să se uite la Erin, Veronica îi punea mâna pe braț și îl trăgea spre ea. Dacă n-ar fi fost Brad, Erin ar fi fost complet părăsită cu ale ei, însă el era amuzant și atent și ea s-a întors recunoscătoare spre el.

— Când m-am decis să vin în Jamaica nici nu-mi trecea prin cap că o să fie o distracție atât de grozavă, i-a spus Brad. Mă așteptam să înot și să fac plajă și în general să comunic cu natura.

Erin i-a aruncat o privire amuzată.

— Oare de ce nu pot să mi te imaginez ca pe un Thoreau al zilelor noastre ?

Brad s-a simțit jignit :

— Sunt ca toți ceilalți — crezi că sunt lipsit de profunzime și superficial.

— Câtuși de puțin. Cu greutate și-a suprimat un chicotit. Sunt convinsă că îți plac picnicurile atâta vreme cât nu sunt furnici și coșul cu nuiele are în el caviar și șampanie. A hohotit vesel, cu un aer conspirativ :

— De unde știi ?

Au râs împreună și Erin a simțit că grijile ei s-au îndepărtat pentru moment. Când a invitat-o la dans a acceptat cu plăcere. În timp ce Brad i-a ținut scaunul ea s-a uitat scurt la Jason, însă acesta era prins într-o conversație cu acaparatoarea Veronica. Evident că nu îi păsa ce făcea Erin sau cu

cine și zâmbetul ei era puțin fix când l-a urmat pe Brad pe ringul de dans.

Era un dansator excelent și putea fi urmat fără nici un efort, cu plăcere chiar. Erin a fost atât de prinsă în ritmul încurcat al unui dans complicat, încât nu și-a dat seama că ceilalți dansatori făcuseră loc în jurul lor și se uitau la ei cum dansează. Abia când muzica s-a oprit și întreaga încăpere a aplaudat și-a dat seama că toată lumea îi privise. Era copleșită de jenă.

Punându-și ambele brațe în jurul ei Brad a ridicat-o exuberant în aer.

— Ești absolut fantastică, iubito.

— Lasă-mă jos, a murmurat ea. Se uită toți.

— Sigur că se uită. Hai să le mai facem un bis.

— Ba deloc, i-a spus ea și s-a îndreptat înapoi spre masă.

Jason și Veronica îi priveau apropiindu-se, cu reacții diferite. Veronica arăta de parcă tocmai mușcase dintr-o murătură sărată iar expresia lui Jason era enigmatică.

Când Erin a ajuns la masă, el s-a ridicat și ajutând-o să se așeze i-a spus cu gingășie:

— Se pare că ai talente ascunse. Se extind și la celelalte compartimente?

Erin s-a făcut roșie toată și a răspuns:

— Nu știu ce vrei să spui.

— Nu?

— Ce zici despre fata asta? a întrebat mândru Brad, nedând atenție intrigii. Nu este grozavă?

— Fără doar și poate, a fost de acord Jason. Poate că mă va onora cu un dans, deși nu-i pot promite să o scot la rampă.

Tonul lui sardonic era cât pe-aci să-i smulgă un refuz de pe buze Erinei, dar înainte de a refuza a zărit figura Veronicăi. Cealaltă fată era evident furioasă și asta o incita atât de mult pe Erin, încât a acceptat cu afecțiune și chiar și-a pus mâna cu încredere pe a lui.

Pe ringul de dans, a avut motiv să regrete clipa ei de ciudă. Era un dans lent și Jason o ținea strâns, brațul lui drept încercuindu-i puternic mijlocul, unduindu-i corpul încordat după al lui. Putea să-i simtă respirația caldă pe obraz și apropierea lui fermă a făcut să nu-i bată inima o clipă.

Au dansat în tăcere, câteva momente și apoi el i-a spus':

— Te distrezi bine ?

— Da, mulțumesc, a răspuns ea, ca o fetiță ascultătoare.

— Tu și cu Brad se pare că vă înțelegeți foarte bine, a remarcat el.

— E un noroc pentru tine, nu ?

El a ridicat întrebător o sprânceană.

— În ce privință ?

— Da, având în vedere că se interesează de mine asta îți permite să te devotezi... celorlalți invitați.

— Vrei să spui Veronica ?

— N-am menționat pe cineva special, a zis Erin strâmbând din nas.

La început a fost amuzat dar apoi fața lui a devenit sobră.

— Îmi pare rău că această săptămână este compromisă, Erin. Crede-mă, nu așa am plănuit să fie.

— Nici că se putea mai bine, i-a spus ea. Îmi place enorm compania lui Brad.

— Nu la asta m-am gândit.

Privirea de pe chipul său ar fi trebuit s-o avertizeze pe Erin, dar ea a simțit un impuls copilăresc să-l admonesteze pentru neglijența lui.

— Îmi pare nespus de rău, pentru că nu mă puteam distra mai bine.

Ochii lui erau duri și colțul gurii sale s-a contorsionat ironic în timp ce i-a ridicat bărbia deloc gentil. Privind-o cu înțeles în ochi, i-a spus :

— Mai sunt și alte bucurii pentru tine, care s-ar putea dovedi și mai plăcute.

Erin a inspirat adânc. Aceste cuvinte rău prevestitoare îi arătau clar că el intenționa să o țină legată de acea odioasă tranzacție. Dar de ce ? Era evident că o prefera pe Veronica. Singurele dăți când îi acorda atenție Erinei erau pentru a o umili și a-i aminti cât de mult îi era îndatorată.

Muzica s-a sfârșit și Erin a plecat de lângă el fără un cuvânt și s-a îndreptat spre masă. Ținându-și capul ridicat a încercat să-și calmeze respirația rapidă.

Când s-au întors tocmai li se servea masa și pentru moment toată lumea era ocupată și conversația era generală. Chiar și Veronica i-a dat

deocamdată drumul brațului lui Jason din strânsoarea ei de stăpână. Ceilalți comentau cât de delicioasă era mâncarea, însă Erin era cu gândurile în altă parte. Abia a atins cocteilul proaspăt de homari și privea în silă friptura fragedă făcută pe cărbuni. Stomacul ei nervos protesta cu fiecare înghițitură. Se va întâmpla în seara asta când se vor întoarce acasă? Jason îi dăduse de înțeles totul clar, cu excepția momentului exact și perspectiva era și mai îngrozitoare acum.

A fost destul de neplăcut când a mângâiat-o îndelung în biroul lui și i-a spus că o dorește. Simțise atunci pasiunea lui bărbătească, fierbinte dar și tandrețea lui. Mâinile lui o atinseseră cu gentilețe, alinându-i trupul care tremura și trezindu-i o reacție neașteptată care a făcut-o să tremure apoi pentru un cu totul alt motiv.

Foarte bine, era un iubit cu experiență, și-a spus Erin cu amărăciune. Putea face o femeie să simtă că era ceva special chiar când bunul simț dicta altfel. Veronica fusese aceea care o forțase pe Erin să înfrunte adevărul. Pasiunea și dragostea erau atât de îndepărtate ca cei doi poli. Pe Veronica o va lua de nevastă. Și cu Erin se va satisface.

Muzica a început din nou și pe când încerca să-și înghită nodul din gât, Tommy s-a aplecat peste masă și i-a spus:

— Dacă ai terminat să pretinzi că mănânci cred că a sosit timpul să le arătăm cum arată un cuplu de clasă.

Erin a împins scaunul înapoi cu recunoștință și s-a ridicat pentru a se duce lângă el pe ringul de dans. Orice întrerupere a gândurilor sale negre era binevenită, și Tommy îi plăcea deși nu-l știa prea bine.

Era înalt și subțire și un dansator indiferent dar se simțea confortabil în brațele lui, era aproape ca și când ar fi dansat cu Bob. Și, la fel ca și fratele ei, mergea direct la obiect.

— Nu știu exact ce este, dar pare că ceva te deranjează. Pot să te ajut ?

I-a zâmbit recunoscătoare deși lacrimi neașteptate îi înțepau pleoapele. Grija lui era mișcătoare și ea se simțea atât de singură. Însă el era totuși prietenul lui Jason și problemele ei erau strict personale.

— Totul e bine, l-a asigurat ea, însă el nu era convins.

— E Veronica ? a întrebat. Știi că poate fi destul de greu de suportat, dar nu trebuie să-l acuzi pe Jason. Nu el a invitat-o. Noi am făcut-o, deși a fost strict accidental. Ne-am întâlnit la aeroport, vreau să spun. Desigur, Bibi ar fi putut vorbi o zi întreagă fără să-i spună de planurile noastre, dar cel puțin în privința lui Brad nu avem nici o vină. A apărut pur și simplu din senin.

Erin a reușit ceea ce s-ar putea numi un surâs.

— Cu cât sunt mai mulți, cu atât e mai vesel, obișnuiesc eu să spun. Brad este o companie plăcută și sunt sigură că gazda noastră e încântată că Veronica e aici.

— Nu te pripi cu nici o concluzie, a sfătuit-o Tommy. Nu știu cum stau lucrurile între tine și Jason, dar am senzația că trebuia să fie o vacanță relaxată numai cu noi patru, să ajungem să ne cunoaștem unul pe altul. Apoi deodată totul a luat o altă întorsătură.

Aceasta era impresia pe care el o făcea celor mai buni prieteni? se întreba Erin cu amărăciune. Numai o mică reuniune inocentă? Se întreba ce ar crede Tommy dacă ar ști de adevăratul scop al acestei vacanțe.

— Poate că nu e exact cum a plănuit, i-a spus ea lui, dar sunt sigură că Jason nu este atât de nefericit de întorsătura lucrurilor.

S-a uitat la ea cu atenție.

— Nu cred că îl cunoști bine pe Jason.

Înainte ca Erin să poată răspunde Brad și Bibi s-au apropiat dansând de ei. Cu un gest, Brad a realizat un schimb de parteneri.

— Ești un bărbat însurat, i-a zis el lui Tommy sever, și devii mult prea serios cu această tânără doamnă. Fac asta în interesul căsniciei tale.

— Ai un suflet mare, Brad, a râs Bibi îndepărtându-se dansând în brațele soțului ei.

— Ce îți spunea Tommy? a întrebat Brad. Păreați foarte serioși.

— Da? Nu pot să-mi imaginez de ce. Discutam și noi.

— Nu, pe bune. Îți spunea ceva despre mine?

— E ceva despre care ar trebui să știu? a zâm-

bit ca. Nu vreau să te supăr dar de fapt nu vorbeam despre tine. Vorbeam despre Jason.

Din cauza vreunui motiv obscur, el s-a simțit ușurat.

— Bătrânul lup ? a chicotit el. E un tip și jumătate, pot să-ți spun, a adăugat Brad cu admirație. Am fost rivali de mai multe ori și totdeauna m-a învins. Cel puțin de această dată nu e în concurs. Cu Veronica de față terenul rămâne liber pentru mine. Nu-i prea dă drumul din lesă.

— Sunt logodiți ? a întrebat Erin cu grijă.

— Să spunem mai bine că ea ar vrea să fie și în cele din urmă va reuși să-l pună pe tip la pământ. El nu e încă pregătit pentru așa ceva.

Era exact ceea ce presupusese și Erin, așa că de ce se simțea brusc atât de dezolată ? Se meritau unul pe altul și ar fi păcat să se strice două menaje !

— Dar de ce vorbim despre ei ? s-a plâns Brad. Pe mine mă interesează persoana ta.

Vocea lui a luat o notă personală și la început Erin avea de gând să-l descurajeze. Dar când l-a văzut pe Jason dansând cu Veronica, strânși unul într-altul, și-a aplecat capul pe spate și i-a aruncat lui Brad o privire provocatoare.

— Pentru că sunt singura femeie neangajată ? a întrebat ea, fluturându-și genele seducător.

El o ținea strâns.

— O să fie o plăcere să te fac să retractezi aceste cuvinte.

Cu nasul stâlcit fără grație de umărul lui, Erin nu a putut estima impactul asupra lui Jason. Dar când a reușit să se elibereze ușor, l-a zărit privind la ei; cel puțin observase.

S-a aruncat cu energie în rolul ei nou, deși neobișnuit, de seducătoare. Când muzica s-a terminat și s-au întors la masă, Brad o conducea cu brațul petrecut pe după mijloc și ea discuta cu el plină de vioiciune. Ceilalți erau deja acolo și cei doi bărbați s-au ridicat politicoși în picioare. Dacă Erin se aștepta la vreo reacție din partea lui Jason, a fost dezamăgită. Părea că el uitase complet iritarea de pe ringul de dans.

— Arăți ca și când te-ai distra bine, a remarcat el agreabil.

Ea și-a forțat un zâmbet.

— Da, mă distrez. Brad e atât de amuzant.

— Invitatul perfect, a fost Jason de acord înainte de a se întoarce să continue o discuție cu Tommy.

Erin s-a simțit umilită de respingerea lui politicoasă. Vroia să-l facă să se simtă la fel de nefericit cum o făcea el pe ea, dar ce o determinase să creadă că l-ar putea irita jucându-se cu Brad? Jason nu avea decât un interes cu ea și nici chiar acesta nu era o pasiune arzătoare. Uneori părea mai mult ca o răzbunare.

Restul serii a trecut într-o atmosferă acceptabilă. Au băut cafea și au dansat și au privit spec-

tacolul de pe ring. Jason a încercat să-şi împartă atenţia în mod egal între invitaţi şi în cele din urmă a fost destul de ferm cu Veronica, când aceasta a încercat să-l monopolizeze. Pe Erin n-o înşela în privinţa preferinţei lui. Îi era foarte recunoscătoare lui Brad pentru interesul lui orgolios şi îi dădea mai multă atenţie decât ar fi trebuit în mod normal. De fapt, insistenţa lui generoasă ar fi fost iritantă în oricare alt moment. Ştia bine că nu trebuia să-l ia în serios, dar cel puţin îi asigura ceva ce se putea numi un însoţitor şi o ajuta să nu se simtă de prisos.

Când au ajuns acasă era târziu şi Bibi, căscând, a declarat că se duce să se culce. Tommy a urmat-o şi Erin era pe punctul de a face la fel când Jason i-a pus mâna pe braţ spunându-le celorlalţi doi :

— Ne vedem de dimineaţă, micul dejun lângă piscină.

Veronica i-a aruncat lui Erin o privire veninoasă şi i-a zis lui Jason :

— Nu mi-e somn deloc. Cred că mai beau ceva

— Mă aranjează şi pe mine, a fost de acord Brad.

Însă răbdarea de gazdă a lui Jason ajunsese la capăt.

— Aţi băut destul amândoi. E timpul să ne culcăm.

Buzele Veronicăi s-au desfăcut într-un protest dar privindu-i faţa lui Jason, aceasta a convins-o că seara se terminase. Ochii ei erau mohorâţi şi pro-

miteau revanșă, dar a ieșit din cameră fără să spună noapte bună, ca semn al nemulțumirii ei. Brad a fost și el convins și a urmat-o pe supărata Veronica cu un zâmbet strâmb și cu un salut supus.

— Vrei să bei ceva? a întrebat-o Jason pe Erin.

— Parcă ai spus că s-a băut destul, a comentat ea.

— Am spus că ei au băut destul. I-a luat mâinile și i le-a strâns cu căldură. N-am avut nici un moment să fim singuri de când am ajuns aici. Îmi pare rău că lucrurile au luat o astfel de turnură.

Ea s-a simțit brusc stânjenită, pe neașteptate singură cu el dar de asemenea, și supărată, și rănită. Trebuia să fie recunoscătoare că o trimisese pe Veronica la culcare și că acum urma să-i acorde cinci minute din timpul lui prețios?

— Sunt sigură că totul s-a dovedit a fi spre bine, l-a asigurat ea. N-aș fi putut spera să te întrețin singură tot timpul.

I-a trasat cu gingășie linia buzei de jos cu degetul arătător.

— Depinde cât de mult te-ai fi străduit.

S-a înroșit la înțelesul sugerat de cuvintele sale delicate și a spus scurt:

— A fost o zi lungă. Scuză-mă, mă duc să mă culc.

Un zâmbet sardonic i-a schimonosit gura când a spus:

— Firește. Merg cu tine.

Doar nu vroia să... Erin a inspirat adânc și și-a îndreptat umerii luând-o înainte pe hol ca și când ar fi uitat de prezența lui. Ajungând la camera ei a pus mâna înfrigurată pe clanța ușii însă degetele lui puternice i-au încleștat-o strâns, barându-i drumul spre siguranță. Pulsul a început să-i zvâcnească sălbatic la baza gâtului și și-a aplecat capul supusă așteptând cu tot corpul urmarea. Știa el oare că aceasta era prima oară? Sperase întotdeauna să se dăruiască cu dragoste cuiva care să-i aprecieze dăruirea. Dar nu așa, nu, niciodată așa!

Ochii îi străluceau de lacrimi când a întors-o cu delicatețe cu fața spre el. Pe coridorul slab luminat el părea foarte puternic și amenințător. Mâinile lui îi mângâiau corpul subțire cu duioșie. Ea a început să tremure și a ridicat privirea spre el implorându-l, dar el doar a zâmbit aplecându-se spre ea.

Știa că nu are nici o scăpare după modul cum a tras-o încet spre el, ca și cum savura momentul predării ei. Buzele lui le căutau pe ale ei într-un fel care nu lăsau nici o îndoială asupra pasiunii lui. Nu mai era problema dacă putea să facă față — sărutul lui căutător, arzător îi declara intențiile și nu putea fi vorba de luptă împotriva forței lui superioare.

În timp ce Erin, slăbită, s-a sprijinit de ușă, resemnată și neajutorată, a simțit o mângâiere tandră la colțul gurii ei tremurânde. Privind cu

sfiiciune printre gene s-a uitat în ochii lui cenuşii insondabili.

Îi ţinea bărbia uşor în palmă scrutând-o cu intensitate ca şi când dorea să-i memoreze fiecare trăsătură. I-a spus cu un surâs enigmatic:

— Nu este nici o grabă. Şi apoi a plecat!

Emoţiile Erinei erau sălbatic amestecate. Stând în pat pe întuneric câteva clipe mai târziu a încercat să înţeleagă ce se întâmplase. Nu era absolut nici o îndoială în mintea ei că Jason avusese de gând să o posede, dar se răzgândise. De ce? Îl inhibase gândul la Veronica, care stătea mai încolo pe culoar? Mai mult ca sigur că asta era: ţinând seama că putea să aleagă, a preferat-o pe blonda înaltă, rece a cărei aroganţă masca probabil o pasiune tot atât de puternică ca a lui.

Erin trebuia desigur să fie încântată, s-a asigurat ea în mod repetat. Era de-a dreptul norocoasă să fie mai puţin atrăgătoare decât cealaltă fată. Însă nu-i va înţelege niciodată, cât va trăi, pe bărbaţi! Pielea ei mai ardea încă de mângâierea acelor degete seducătoare. Cum putea el s-o atingă astfel? Cum putea s-o sărute în felul acela când nu-i păsa deloc de ea?

O făcea numai ca s-o umilească? Pentru a-i aminti că putea s-o aibă oricând vroia — dacă vroia — şi că ea nu se putea împotrivi? Aceste temeri o vor asalta toată săptămâna şi Erin nu ştia dacă le va putea suporta. Încercase să-şi îndeplinească rolul cu bravură, dar această cruzime subtilă ameninţa să-i zdrobească spiritul. Acest lu-

cru nu trebuia să se întâmple — ea nu va permite așa ceva, chiar dacă asta era ceea ce vroia el să se întâmple !

Erin a străbătut nervoasă camera, cu corpul mereu conștient de prezența lui, dar cu mintea urând tot ceea ce îi aducea aminte de el.

În cele din urmă s-a dezbrăcat și s-a pregătit să se culce punându-și una din cămășile de noapte scurte din bumbac pe care le adusese de acasă Neglijeul îi făcea seducător cu ochiul, însă Erin a scrâșnit din dinți și a trântit ușa garderobului

Nu voi purta niciodată acel lucru și el nu mă poate determina să o fac ! a jurat ea.

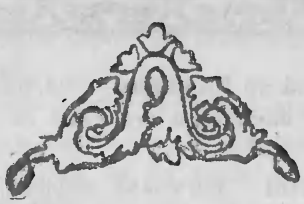

CAPITOLUL IV

Invitații s-au adunat în jurul piscinei pe la zece, în diferite stadii de sănătate. Brad căuta să se vindece de o mahmureală, Veronica era încă nervoasă din cauza serii trecute și familia Exeter și Jason aveau ochii strălucitori și erau entuziaști.

— Unde e Manolo cu costița și ouăle? a întrebat Tommy. Mi-e foame.

Brad a gemut.

— Nu poți să vorbești mai încet? Și te rog nu pomeni de ouă. Ouăle tari poate că n-ar fi atât de rele dar eu mi le imaginez prelingându-se în farfurie, totul îngrozitor de galben și de alb.

— Te-ai gândit vreodată să-ți donezi ficatul unei școli medicale? a întrebat Bibi. Băieții de la colegiu ar fi impresionați. Pun pariu că n-au văzut așa ceva.

— După cum mă simt în dimineața asta sunt binevenîți să-l ia dacă au un serviciu de reanimare, a informat-o Brad.

— E dezgustător, i-a spus Veronica și la fel ești și tu Dacă nu te prosteai azi-noapte cu micuța secretară a lui Jason nu te-ai fi simțit atât de dărâmat acum de dimineață

— Nu prea văd legătura, a ripostat Brad. Erin este pentru mine singurul motiv de a merge înainte în această vale a plângerii. Și privind în jur, a întrebat :

— Unde e fata cea mlădioasă ?

— De ce nu-l întrebi pe Jason ? a comentat Veronică cu răutate. A fost ultimul care a văzut-o.

— Cred că toți avem nevoie de micul dejun, a remarcat Jason calm. Ca la comandă, Manolo și Rosa au adus cărucioare cu suc de portocale și de pepene și feluri aburinde sub capace de argint.

Pentru o clipă conversația s-a oprit, în timp ce toți s-au apucat să mănânce — Brad prudent, restul cu poftă. După ce farfuriile au fost luate Jason s-a întors spre Bibi.

— Sunt puțin îngrijorat de Erin, i-a spus el cu o voce joasă. Vrei să te duci înăuntru să vezi ce face ?

Ea a pus o mână pe brațul lui și s-a uitat la el înțelegătoare.

— Firește. Mă întorc într-o clipă.

— Ce ați vrea să faceți astăzi ? a întrebat Tommy.

— Nu știu ce faceți voi ceilalați, dar eu mi-am planificat să stau aici și să mă gândesc la lucruri frumoase, a răspuns Brad.

— Prostii ! Ai nevoie de câteva jocuri rapide de handbal, să-ți scoată tot alcoolul din organism, i-a spus Tommy.

Brad a gemut.

— Voi tipii fizici sunteți incredibili. Nu sunteți niciodată fericiți dacă nu transpirați.

— Ai putea încerca o dată, a zis Veronica cu o voce spartă. Îți face mai bine decât să tragi la măsea.

Brad a mijit ochii și s-a uitat la Veronica cu insolență.

— Vai, azi ești toată numai farmec! Ce s-a întâmplat? Ești geloasă pentru că de data asta nu ești cea mai drăguță din grup?

Unghiile lungi și stacojii ale Veronicăi i-au pătruns adânc în palme în timp ce-și încleșta pumnii și a sărit în picioare. Tommy și Jason au schimbat priviri semnificative și înainte ca fata mânioasă să poată exploda, Tommy a spus:

— Hai, Veronica, ce-ar fi să mergem la club și să jucăm tenis? Bibi și eu facem pereche împotriva ta și a lui Jason.

Jason i-a pus ușor un braț pe după umeri.

— Pe mine mă aranjează. Ce părere ai?

Veronica a ezitat pentru o clipă, furia ei față de Brad confruntându-se cu atracția puternică a lui Jason. Cum era de presupus, Jason a câștigat. Privind seducătoare spre el, a spus:

— Mi-ar face plăcere, numai noi patru, așa cum a fost întotdeauna.

Ochii lui erau fără expresie însă i-a acordat un surâs prietenesc și a spus:

— Du-te înăuntru și schimbă-te. Vom fi și noi gata.

Veronica a plecat, toată numai zâmbete, ignorându-l vizibil pe Brad care a scuturat din cap ne venindu-i să creadă.

— Jason, ești o minune ! Ești uimitor. Cum poți să transformi un tigru mâncător de oameni într-o pisicuță ? Chiar când dai de belea și te trezești cu două prietene în același timp, reușești să eviți vărsarea de sânge. Credeam că sunt isteț dar ție trebuie să-ți acord cununa de lauri. Noroc că am fost atent de astă dată să ți-o iau pe Erin de pe cap. Nici chiar tu nu poți executa numărul acesta de echilibristică la infinit.

Jason s-a încruntat.

— Aveam de gând să vorbesc cu tine despre toată atenția asta pe care o acorzi Erinei.

— Nu e cazul să-mi mulțumești, l-a întrerupt Brad. Mi-a făcut plăcere, prietene. Un zâmbet șters îi juca în colțul gurii. Asta da, bucățică !

— E o fată drăguță, a spus Tommy tăios. Nu e obișnuită să aibă de-a face cu unii ca tine, așa că las-o în pace. Dacă Jason nu o previne în privința ta, voi avea eu grijă de asta.

Brad și-a plimbat privirea de la figura supărată a lui Tommy la cea severă a lui Jason.

— De ce vă luați de mine, băieți ? Vă asigur că intențiile mele sunt strict onorabile.

Tommy a râs zgomotos.

— Asta ar fi ceva nou !

— Nu, pe cuvânt, vorbesc serios. E o păpușă vie și cred că de data asta sunt într-adevăr îndrăgostit. Și în plus cred că și ea s-a îndrăgostit de mine

Înainte ca cineva să poată comenta aceste știri uluitoare, Bibi s-a întors și i-a spus lui Jason :

— Am intrat la Erin și dormea ca un bebeluș. Nici măcar n-a tresărit când am deschis ușa și nu cred că ar trebui s-o deranjăm. Copila este complet istovită.

— Ești sigură că e bine ? a întrebat Jason cu îngrijorare.

— Da, desigur. Nu e obișnuită pur și simplu cu ritmul pe care voi, clovnii, insistați să-l impuneți.

— Drept care, draga mea, mergem la club acum de dimineață să jucăm ceva tenis, i-a spus Tommy soției. Și probabil după-amiază mergem cu barca

În câteva minute zona din jurul piscinei a rămas pustie în timp ce toți s-au dus să-și ia rachetele. Brad s-a răzgândit și s-a hotărât să meargă cu ei. Capacitatea lui de recuperare era enormă, dar, mai presus de asta el nu vroia niciodată să fie lăsat deoparte.

Soarele era sus de tot pe cer când Erin s-a trezit suspect de obosită. De obicei saluta fiecare nouă zi ca pe un cadou, așa că de ce se simțea atât de lipsită de vlagă în dimineața asta ? Brusc a deschis ochii mari și evenimentele zilei precedente — și ale nopții — au copleșit-o.

Se făcuse aproape ziuă când în sfârșit a închis ochii, extrem de extenuată, dar asta nu era o scuză pentru a dormi ca o păcătoasă până la ora asta Se va înfuria Jason ? Plină de teamă s-a uitat la ceas și i s-a tăiat răsuflarea. Era aproape amiază ! Luându-și capotul s-a dus în grabă la baie și a

potrivit dușul la un jet fin, puternic. După un duș rapid s-a șters în grabă și și-a trecut un pieptene prin părul des, încercând să evite să se uite în oglindă cât mai mult posibil.

Petele acelea negre de sub pleoape o vor trăda în mod sigur și nu vroia să-i dea lui Jason satisfacția de a ști că putea să o țină trează toată noaptea, într-un fel sau altul.

Și-a aruncat repede hainele pe ea, a luat o pereche de ochelari mari de soare și s-a dus repede la piscină pentru a descoperi că nu era nimeni acolo.

La început a încercat o dezamăgire, pregătită cum era pentru o confruntare cu Jason, dar după aceea a venit ușurarea. Rosa i-a spus unde plecaseră și i-a transmis un mesaj de la Jason că urma să ia una din mașini și să vină și ea unde erau ei când se va trezi, dar a ezitat în fața acestui gând. Era numai un gest de politețe. De fapt nu o vroia cu adevărat și ea se simțea prea obosită ca să facă față remarcilor înțepate ale lui Jason și răutăților Veronicăi.

După ce a refuzat oferta Rosei de a lua micul dejun s-a decis să facă o plimbare pe plajă. Era o zi frumoasă și apa rece clipocind în jurul gleznelor ei subțiri o făcea să se simtă încântător. O briză se juca cu părul roșu închis, iar pescărușii zburau deasupra capului cu țipete răgușite.

Erin a mers pe nisipul umed distanță de mile, oprindu-se din când în când să ridice o scoică cu formă ciudată sau să privească un rac mic târân-

du-se înnebunit înapoi în gaura lui. Pacea și liniștea i-au netezit cutele sufletului astfel că, cu greu s-a întors în cele din urmă înapoi. Dar ceva îi spunea că ar fi mai bine să fie de față când se întoarce Jason.

Plutea fără vlagă în piscină când glasurile i-au anunțat sosirea invitaților. Erin a oftat dându-și seama că scurtul răgaz pe care îl avusese luase sfârșit.

Au intrat în curtea interioară, discutând zgomotos despre o minge disputată din meciul recent, însă Jason nu lua parte la discuție. Arăta preocupat până a depistat-o pe Erin în piscină. Depărtându-se de ceilalți a venit până la margine și stătea în picioare uitându-se la ea cu sprâncenele strânse într-o încruntare ușoară.

Era supărat pentru că dormise până târziu ? Erin s-a uitat la el cu ochii larg deschiși de teamă. Părul lung îi era prins în creștetul capului și soarele îi strălucea în buclele răzlețite poleindu-i roșcatul natural cu nuanțe arămii.

— Te simți bine ? a întrebat el în cele din urmă

Ea a încuviințat din cap.

— Îmi pare rău că nu m-am sculat mai devreme în dimineața asta. Cred... că am fost obosită.

Un zâmbet îi licărea în ochi, luminându-i expresia severă.

— Înțeleg. Ai mâncat ceva ?

— N-am vrut nimic.

— Trebuia să fi comandat ceva. Nu mănânci suficient, i-a spus el dezaprobator. Nu te-am adus aici ca să te înfometez.

A întins degetul lung arătător şi a făcut un cerc pe umărul ei, trasând modelul picăturilor de cristal pe pielea ei aurie. Atingerea lui era uşoară ca pana şi totuşi insuportabil de senzuală şi Erin s-a înfiorat.

— De ce m-ai adus aici, Jason? a şoptit ea, rostind cuvintele împotriva voinţei lui.

— Nu ştii ? a surâs el, ochii lui cenuşii fascinanţi stăpânindu-i pe ai ei. Erin s-a simţit timidă şi zăpăcită însă nu avea puterea să se rupă din vraja lor. Într-un mod straniu, era ca şi când ar fi făcut dragoste şi nu vroia ca el să se oprească.

Vocea lui Brad i-a produs o trezire violentă şi brusc porţile raiului s-au închis.

— Bună, leneşo. A sosit timpul să te alături celorlalţi, a spus el întinzându-se lângă ei la marginea piscinei.

Erin a răsuflat tremurând şi s-a întors spre el cu un zâmbet de uşurare, recunoscătoare că a eliberat-o de farmecele lui Jason.

— Ai pierdut jumătate din zi, i-a spus Brad pe bună dreptate.

Erin era în continuare lipsită de vlagă, dar a reuşit să spună pe un ton uşor :

— Ştiu, e îngrozitor, nu-i aşa ? Dar gândeşte-te ce odihnită voi fi în seara asta.

Jason s-a ridicat brusc şi a pornit spre casă. Uitându-se la el cum pleacă, Erin a fost surprinsă

de sentimentul ei de dezamăgire. Era ca și când soarele fusese acoperit de un nor. Ce se întâmplase cu ea ? De ce se lăsa atât de puternic tulburată de acest bărbat ?

Brad o întreba ceva și conștiincioasă încerca să se concentreze asupra conversației. Însă o parte a ființei sale a înregistrat faptul că Veronica ieșise din casă și ea și Jason râdeau lângă ușă. Astăzi urma evident să fie o reluare a zilei de ieri.

Erin a oftat și a ieșit din piscină, iar Brad a învelit-o într-un prosop uriaș de plajă, tamponând-o cu un capăt al acestuia. Încerca numai să fie serviabil însă era stânjenită simțindu-i mâinile pe corp. A privit spre Jason nervoasă dar acesta părea că nu-i bagă în seamă. Firește, s-a gândit Erin cu amărăciune. Acea pantomimă scurtă adineauri la piscină nu fusese decât o încălzire înaintea apariției Veronicăi. Scuturându-și cochet capul a ridicat privirea și i-a surâs lui Brad, care nu a observat că avea dinții încleștați.

— Bună, Erin, te-ai odihnit bine ? Era Bibi, care se dusese direct să se schimbe și de-abia acum se alătura celorlalți.

— Da, mulțumesc. Îmi pare rău că nu m-am sculat odată cu voi.

— Să nu-ți pară rău. Tot ce am făcut a fost să jucăm tenis și n-ai pierdut nimic. Brad trage pe sfoară și Tommy și Jason sunt aprigi la joc.

— Și Veronica ? Erin nu s-a putut abține să nu întrebe.

Bibi și Brad au râs.

— Veronica joacă după regulile ei — așa cum le face și pe celelalte.

Mirosme delicioase veneau în bătaia brizei în timp ce Manolo a așezat o masă în sala piscinei și Erin a descoperit că îi era foame. O privire spre mâncarea delicioasă etalată a convins-o de acest fapt. Era un platou imens de salată de homari, garnisită cu un cleşte mare roşu şi o tavă de argint cu anghinare verde închis cu maioneză, condimentată cu curry. Bucăți galbene de mango și papaya contrastau cu căpșunile mari roșii și felii din ciudatul kiwi din Australia, plasate în centru ca niște flori verzi palide cu mici pistrui negri. Erau, de asemenea, și feluri calde și o prăjitură mare proaspătă din nucă de cocos ca desert. Uitându-se la muntele de mâncare pregătit numai pentru șase persoane Erin a fost impresionată. Celorlalți li se părea ceva normal.

În timp ce își terminau prânzul s-au făcut planuri pentru după-amiază și seară și Erin asculta cu o uimire crescândă. Oamenii aceștia se străduiau din greu să se distreze, tot așa cum ceilalți oameni munceau să-și asigure existența! Orice detaliu trebuia orchestrat cu grijă pentru că păreau îngroziți de ideea de a nu avea nimic de făcut. Fără să își dea seama, Erin a scuturat din cap nevenindu-i să creadă, fără să știe că Jason o privea insistent cu un zâmbet mic jucându-i pe buze și cu o satisfacție crescândă citindu-i-se în ochi.

— Foarte bine, atunci e hotărât. O să mergem să ne plimbăm cu barca după-amiază, a spus Brad

— Dar vreau să mă întorc la o oră rezonabilă, i-a avertizat Veronica. Trebuie să-mi fac părul înainte de petrecerea din seara asta.

Erin știa deja de petrecere. Trebuia să aibă loc aici în casă, cu toți prietenii lor care se aflau acum în Jamaica, ceea ce evident cuprindea un număr mare de oameni. Se gândea cu groază deoarece nu-i cunoștea pe nici unul dintre ei și nu va avea nimic în comun cu ei chiar după ce îi întâlnea. Se părea că își petreceau tot timpul în locuri precum Cannes și Ibiza sau Squaw Valley și Beverly Hills. Erin știa desigur unde se aflau acele locuri dar pentru ea erau numai niște nume din ziar. Da, era pur și simplu o altă seară și o să se încheie și ea într-un fel.

Terminaseră de mâncat când Manolo a apărut cu un telefon în mână și i-a spus câteva cuvinte lui Jason. Dar pe când îl punea în priză, Jason l-a oprit și s-a dus în casă. Nici unul dintre ceilalți n-a părut să observe, însă Erin, privindu-l plecând, s-a întrebat ce fată mai era de data asta Suspiciunile ei erau nefondate totuși. După câteva momente Manolo s-a întors și a rugat-o să meargă până la Jason în birou.

Cu un aer surprins l-a urmat pe Manolo și l-a găsit pe Jason în spatele unui birou frumos de mahon, luând note preocupat pe o hârtie. A înțeles imediat că e un telefon de afaceri și s-a simțit pe loc mai bine dintr-un motiv necunoscut.

Acoperind receptorul cu mâna el a spus scuzându-se :

— E Dukakis din Atena și discuția e importantă. Intenția mea a fost să ai o vacanță adevărată, dar din păcate e urgent. Te superi dacă îei note ?

— Aș fi fericită, l-a asigurat ea fiind cuprinsă de un sentiment plăcut. Era ceva ce Veronica cea frumoasă și inutilă nu putea face pentru el. În plus, se simțea bine să lucreze din nou. Urmărirea la nesfârșit a plăcerii nu era pentru Erin.

Jason a pus jos telefonul și a comutat difuzorul ca să poată auzi amândoi. Ea a tras un scaun lângă birou. Deși camera lui de lucru era confortabilă și mobilată cu gust cu o sofa imprimată și multe fotolii, Erin a observat pentru prima dată că funcționa și ca birou. Un fișier mare era plasat atât de subtil într-un alt colț încât nu se observa imediat și mai târziu a descoperit că unul dintre sertarele biroului conținea o mașină de scris portabilă.

A fost o discuție lungă și legătura telefonică acceptabilă în mare. Vocea domnului Dukakis se pierdea și revenea pe firul cu paraziți, dar Erin a reușit să noteze totul. Dacă avea greutăți cu un cuvânt, Jason o ajuta. Când în cele din urmă a terminat, Erin avea un sentiment de satisfacție formau o echipă bună.

— Mulțumesc, Erin. Apreciez mult efortul tău.

— Pentru puțin, mi-a făcut plăcere, i-a spus ea sincer.

— Îmi pare rău că-ți cer acest lucru, dar vrei să bați imediat notele? Vreau să-i transmit un raport lui Stevens la New York cât mai curând posibil.

— Mă apuc imediat, l-a asigurat ea.

— Înseamnă că renunți la după-amiază, dar mă revanșez eu, promit.

Nu-l văzuse niciodată atât de plin de considerație, nici chiar cu Veronica și un val de căldură a inundat-o pe Erin.

— Nu-ți face probleme în privința asta, i-a surâs ea. Îmi dau seama că nu sunt făcută pentru o viață tihnită. Sunt realmente mai fericită când lucrez.

I-a pus cu gingășie mâna pe obraz cu o emoție în priviri pe care ea n-a prea putut s-o definească. O făcea să se simtă fericită și sfioasă în același timp.

El a început să spună ceva dar după aceea s-a răzgândit. Luându-și mâna, i-a spus indiferent:

— Scoate-mi, te rog, dosarul Dukakis. Le spun celorlalți să continue fără noi.

Erin a ridicat ochii mirată. Nu se aștepta ca el să lucreze alături de ea.

— Nu trebuie să renunți la plimbarea cu barca Totul va fi dactilografiat când te întorci.

El s-a oprit în ușă.

— Se pare că suntem făcuți din același aluat Ca și tine sunt cel mai fericit când lucrez. În plus, nu te-aș lăsa singură oricum.

Practic Erin a plutit până la fișier, pașii ei ușori înfundându-se în covorul gros. Deschizând unul din sertare a căutat printre dosare până a ajuns la litera D.

„Donbury, Demarest, Dillman", a murmurat fără să-și dea seama în sinea ei și apoi s-a oprit brusc, un anumit nume atrăgându-i atenția. Da, iată-l: Demarest, Helen. Îi făcuse un dosar și ei!

Erin s-a holbat la numele care arăta inocent, dactilografiat îngrijit pe eticheta prinsă de dosarul crem. Ar fi un abuz de încredere să se uite înăuntru, după cum știa foarte bine. Dar ce gen de bărbat ținea evidența legăturilor sale vulgare? La sfârșitul acestei săptămâni îi va face și ei un dosar? Gândul în sine îi provoca o durere fizică! Toate repulsiile ei precedente i-au revenit și se ura tot atât de mult cât îl ura și pe el. Știuse de la început ce diabolic este și totuși aproape reușise s-o convingă că se înșeală. A început să răsuflle repede când și-a dat seama că era pe punctul de a cădea sub vraja acestui frumos și viril... sa-fir. Iată ce periculos putea fi!

El nu merita dreptul la o viață privată acordat oamenilor decenți și poate că în dosar se afla ceva care putea fi în folosul Helenei. În adâncul inimii ei Erin știa că ăsta era doar un pretext dar tot atât de bine știa că nimic pe lumea asta nu o putea împiedica să se uite înăuntru.

Cu degetele tremurându-i a scos dosarul și l-a deschis. La vederea primei pagini și-a ținut pu-

ternic răsuflarea. Era un act de adopțiune. Deci Helen îi va urma sfatul și va renunța la copil.

A parcurs repede cu privirea limbajul juridic și aceasta i-a alunecat la rândurile completate la mașină de la sfârșit. Sub numele mamei era trecută Helen Demarest însă la numele tatălui scria Harry Martin și nu Jason Dimitriou!

Erin s-a simțit ca și cum tot aerul i s-a scurs din plămâni. Camera i se învârtea în jur și a întins mâna să se sprijine de un scaun. Putea să-și creadă ochilor? Totul era cu susul în jos și nu mai avea încredere în propriile simțuri. Deci Jason nu era tatăl! Nu se comportase în acel mod josnic cum îl acuzase ea în secret.

Cum de putuse fi atât de nedreaptă cu el și de ce nu ghicise? Aceasta era informația care lipsea și care nu avusese niciodată sens, chiar când ea încercase să-l bage cu forța în rolul păcătosului. Instinctiv știuse în permanență că Jason nu va face nimic necinstit și dezonorant.

Însă putea ea fi condamnată pentru că s-a pripit cu concluziile? Nu era logic să presupui că el era tatăl după scena cu Helen din biroul lui? Gândindu-se în urmă, Erin și-a amintit perfect cuvintele lui, însă acum adevărata lor semnificație avea înțeles. Când a sfătuit-o ca să nu lase ca asta să-i strice viața, ceea ce Erin a luat drept insensibilitate era în realitate grijă pentru Helen. Și când a spus: „Nu-ți face griji, mă ocup de toate" era din bunătatea inimii lui și nu pentru că era în vreun fel răspunzător de cele întâmplate. Pro-

Înzădarnica grijii sale a fost amplu demonstrată de acea supărare violentă împotriva lui Harry Martin. Singurul lucru pe care ea nu l-a înțeles a fost de ce nu l-a concediat. Dar până și acest răspuns își găsea locul potrivit. Helen trebuie să-i fi cerut să n-o facă. Probabil că ea îl mai iubea pe micul șarpe și poate credea chiar că el o va lua de nevastă în cele din urmă.

Fiind martoră la disprețul lui Jason față de Harry, Erin și-a dat seama cât trebuie să-l fi costat să-l mențină în post, când instinctul te îndemna să-l stârcești ca pe o plosniță. Se simțea copleșită de remușcări că îl judecase greșit pe Jason. Când și-a dat seama ce făcuse pentru Helen, în deplin secret, cu nici un gând de a fi răsplătit pentru asta, inima i-a crescut de dragoste pentru acest bărbat complex, amăgitor și amuzant. În acel moment Erin a recunoscut în sinea ei că era fără speranță îndrăgostită de el.

Această constatare nu i-a provocat o explozie de bucurie. În schimb, a întristat-o. El era atât de departe de posibilitățile ei încât ar fi fost ridicol dacă n-ar fi durut-o atât de mult. Această săptămână îi arătase un mod de viață pe care îl lămurise numai și cu care nu se va putea acomoda chiar dacă ar încerca. Și mai era și Veronica, cea care obținea totdeauna ce dorea și nu lăsa nici o îndoială că pe Jason îl dorea. Jason era amuzat dar nu i dădea atenție. Când se va pune problema se vor căsători fără îndoială și Erin va citi despre

asta în ziare. Și-a mușcat buza de jos pentru a-i opri tremuratul.

Auzind pași dincolo de ușă a pus repede la loc dosarul Helenei și l-a scos în schimb pe al lui Dukakis.

— Deci cu asta s-a aranjat. Au plecat la clubul de yachting și noi vom avea o după-amiază liniștită, a anunțat Jason în spatele Erinei.

Vocea lui i-a provocat fiori prin tot corpul și îi era teamă să se întoarcă. Noile lucruri aflate i se vor citi pe față ? Dar sentimentele tocmai descoperite față de el ?

— Erin ? a întrebat el cu o inflexiune ridicată. S-a întâmplat ceva ? S-a forțat să se întoarcă spre el. După o privire spre ea, el a traversat camera cu pași repezi și i-a luat ambele mâini în ale lui. Draga mea, ce e ?

Și-a ridicat privirea spre fața lui preocupată și dorința de a-i pune brațele în jurul gâtului și de a-i atinge părul negru care îi cădea peste fruntea bronzată a fost aproape de necontrolat. Ceva din emoțiile ei trebuie să se fi văzut, pentru că expresia lui s-a schimbat și și-a pus mâinile pe umerii ei, aducându-i cu blândețe corpul ce nu mai rezista strâns lângă al lui. Buzele lui Erin s-au depărtat și era cuprinsă de o senzație de fericire, până ce vocea de viperă a Veronicăi i-a zdruncinat vraja.

— Sper că nu vă întrerup. Însă era evident că exact asta spera.

Jason i-a dat imediat drumul Erinei și s-a întors spre cealaltă femeie.

— Desigur că nu. După o pauză abia perceptibilă, a adăugat: Credeam că ai plecat deja.

— Evident! a replicat Veronica.

Ochii lui s-au mijit. Ignorându-i tonul a întrebat-o politicos:

— Pot să te ajut cu ceva?

A privit nesigură de la Jason la Erin și apoi a decis că vorba dulce mult aduce. Luându-l de braț, ea a spus mieros:

— Începusem să mă gândesc că salahorești aici într-o zi atât de frumoasă și mi-am zis că dacă te ajut poate termini hârtiile astea nenorocite și mai avem timp să ne plimbăm cu barca. Numai noi doi, a adăugat ea apăsat.

Erin se întreba cu cinism la ce fel de ajutor se gândea ea că putea acorda, având în vedere că singurul ei talent era acela de a fi frumoasă, însă a tăcut plină de tact.

Punându-și brațul cu indiferență în jurul Veronicăi a condus-o ușor dar ferm spre ușă.

— Ești un înger dar nu mă poți ajuta cu nimic decât să te duci să te plimbi cu barca și să te distrezi. Sunt sigur că vei avea ce să-mi povestești diseară.

Ironia din vocea lui a trecut neobservată și flatarea și-a atins obiectivul. Veronica a plecat în sfârșit dar fericită în timp ce Erin privea cu dispreț. Cât de ușor îi venea să se descurce cu femeile lui și cât de stupide erau ele să se lase manipulate

— inclusiv ea. Ei bine, nu, de acum înainte! Nu putea face nimic în ceea ce privește iubirea ei. Însă dragostea era ca negii sau ca o răceală la plămâni — era greu să scapi de ele dar nu imposibil. Se va ocupa de acest lucru!

Când Jason s-a întors înapoi cu ardoare în ochi, ea a ținut dosarul Dukakis între ei.

— Uite hârtiile pe care le-ai cerut și mă apuc imediat să transcriu notele.

A ridicat o sprânceană la auzul tonului ei impersonal dar n-a făcut nici un comentariu. S-a așezat la birou, acceptând rezerva ei subită cu un calm perfect, a observat Erin cu amărăciune.

Restul după-amiezii a zburat în timp ce ei au lucrat susținut reducând conversația la minimum.

Când Erin a terminat ultima pagină, s-a lăsat pe spate, masându-și gâtul înțepenit. Ceea ce lipsea în acest birou perfect, era un scaun cum se cuvine pentru scris la mașină.

Ochii gravi ai lui Jason o urmăreau.

— Ai obosit?

— Nu, am înțepenit puțin.

S-a ridicat și a venit în spatele ei, mâinile lui puternice începând să-i maseze gâtul și umerii. Un fior periculos a cuprins-o pe Erin la atingerea lui și a început să se ridice însă el o forța cu nerăbdare să rămână jos.

— Nu am de gând să te atac, ce naiba. Nu vrei să te relaxezi și cu mine o dată în viață?

— Sunt relaxată, i-a spus ea distantă.

— Nu, nu ești. Ești la fel de încordată ca o coardă de vioară. Degetele lui puternice au început să-i maseze mușchii obosiți și s-au ridicat pe creștă. Cuprinzându-i bărbia cu palmele i-a aplecat capul pe spate și a forțat-o să îl privească.

— Erin, ce se întâmplă ?

Privindu-l din acel unghi a observat pentru prima oară cât de dese îi erau genele. Apoi ochii ei s-au îndreptat spre gura lui mobilă și aproape că a încetat să mai răsufle. Îi venea greu să își amintească întrebarea lui. Nu putea să gândească clar când era atât de aproape.

Desprinzându-se din strânsoarea lui, Erin s-a ridicat să-l privească în față, scaunul stabilind o distanță sigură între ei.

— Nu se întâmplă nimic. Am nevoie numai de puțină mișcare. Poate că voi face o baie în piscina înainte de masă.

El a acceptat impasibil răspunsul ei.

— Pare să fie o idee bună. Du-te.

În timp ce a ajuns la ușă, el a oprit-o.

— Erin.. mulțumesc.

Cuvintele erau simple și rostite cu sinceritate, aruncând-o într-o confuzie și mai mare. Vroia să-i răspundă că a fost divin să lucreze alături de el în această după-amiază. Ceea ce a spus de fapt a fost un dezastru.

Încercând cu disperare o mutră sofisticată care să nu i dezvăluie adevăratele sentimente, a remarcat, ușor :

— Nu te mai gândi la asta. De aceea sunt plătită, nu ? și a fugit în fața mâniei crescânde care apăruse pe chipul lui.

CAPITOLUL V

Mai era o oră până la petrecere. Erin făcuse baie și era gata, rămânându-i să-și pună rochia și asta nu era o problemă. O selecționase deja din colecția din dulap și cel puțin de data aceasta nu avea nici o îndoială. Urma să fie o recepție de gală și rochia scurtă de dantelă neagră va fi perfectă pentru o asemenea ocazie.

Când a inspectat-o la început ochii i s-au mărit la numele renumitului designer de pe etichetă. Inițialele lui decorau toate lucrurile după care tânjea și pe care nu avea posibilitatea să și le ofere. Probabil că costa mai mult decât salariul ei pe o lună! Corsajul fără bretele și fusta largă erau împodobite cu volane și ansamblul era completat cu o eșarfă de tafta neagră.

Erin și-a privit critic picioarele zvelte și și-a dat seama fără înfumurare că erau într-adevăr frumoase. Noile fuste mai scurte erau potrivite pentru picioare ca ale ei. Într-o pereche de sandale cu toc subțire de metal va arăta cel puțin ca și cum ar aparține acestei lumi de oameni bogați.

O bătaie la ușă i-a întrerupt gândurile și s-a pus automat în gardă. Putea fi Jason? Arăta mai mult

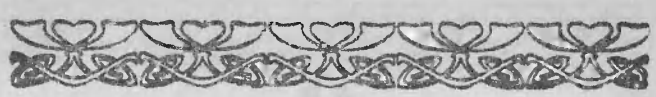

decât supărat când ea nu i-a luat în considerare mulțumirile și dintr-o experiență recentă știa că un Jason supărat era unul periculos.

Încingându-și halatul scurt strâns în jurul taliei subțiri, a deschis ușa cu ezitare. Temerile ei fuseseră nejustificate. Era numai Bibi.

— Bună, Erin. Ne-ai lipsit în după-amiaza asta, așa că m-am gândit să vin să mai discutăm. Ai timp?

Erin a răsuflat ușurată.

— Sigur că da, intră.

— A fost splendid pe apă, și sunt furioasă pe Jason că profită de tine. Închipuie-ți, să te pună la treabă pe o zi frumoasă ca asta! Jur că omul ăsta nu mai ține cont de nimic când e implicat într-o afacere, dar acesta nu e un motiv să te țină încuiată într-un birou întunecos.

— Nu m-a deranjat, a zâmbit Erin.

— Dar asta e problema — ar trebui să te deranjeze. Pe asemenea oameni trebuie să începi să-i educi chiar de la început, altfel nu mai poți trăi cu ei, a instruit-o Bibi.

— Nu pui cumva carul înaintea boilor? Lucrez pentru el și el îmi spune ce să fac.

— Aaa, da. Bibi a ridicat indiferentă din umeri.

— Vorbeam de relațiile voastre personale.

Erin și-a inspectat unghiile cu atenție.

— Nu avem asemenea relații.

— Sigur că nu, a ridiculizat-o Bibi. Te-a adus aici săptămâna asta pentru că ai câștigat concursul anual de dactilografie al firmei.

Erin a simțit că i se usucă gâtul și, cu dificultate, a forțat să spună :

— Cam așa ceva.

Bibi a râs ușor.

— Bărbatul meu iubitor îmi spune mereu că sunt prea curioasă și cred că sunt. Însă îmi place de tine, Erin. Nu încerc să-mi bag nasul în treburile tale. Încerc numai să-ți dau un mic sfat. Tommy și cu mine l-am văzut pe Jason într-o mulțime de idile amoroase și întotdeauna am scos un oftat de ușurare când se terminau, deși nu cred că vreuna din ele a fost serioasă. Însă tu ești diferită. Cred că ești potrivită pentru el. A încuviințat din cap cu convingere.

Erin nu știa dacă să râdă sau să plângă.

— Ești de-a dreptul nebună, știi asta ? L-ai văzut cum se comportă cu Veronica ?

— Ei, Veronica, n-a ținut seamă Bibi. Toată lumea știe că e nebună după Jason, dar dacă el ar fi iubit-o cu adevărat s-ar fi însurat cu ea demult. Cred că e numai un obicei prost.

— La astea le vii cel mai greu de hac, a spus Erin ușor, reușind să-și controleze tremurul vocii.

— N-am spus că e ușor, s-a apărat Bibi, însă cel puțin ai putea să lupți pentru el.

Erin a clătinat din cap.

— Nu va merge. N-aș avea nici o șansă, a spus ea, nedându-și seama că admisese tacit că își dorea o asemenea șansă.

— De ce nu ? Ești minunată și ești nostimă și ai și cap chiar.

— Și Veronica a câștigat deja teren, a întrerupt-o Erin.

Bibi a privit gânditoare.

— Nu cred.

— Ei bine, eu cred, a răspuns Erin scurt. Ai observat cum el lasă orice pentru a o potoli ori de câte ori e în toane rele ? Și se pare că e tot timpul, a adăugat ea cu ciudă.

— Sigur, dar au un motiv. Nu o cunoști pe Veronica așa cum o cunoaștem noi. Dacă nu obține ceea ce vrea poate să facă cele mai înspăimântătoare scene și devine incomodă pentru toată lumea Jason e singurul care știe s-o controleze. O flatează puțin și o ia pe după umeri și de obicei așa ceva are efect. Însă are și el o limită și ea știe acest lucru. L-am văzut cu adevărat brutal cu ea și atunci stă în banca ei un timp.

— Nu vrei să spui... ? Tonul Erinei era șocat.

— Sigur că nu, a râs Bibi. Nimic fizic. Jason poate fi o mulțime de lucruri însă este un gentleman. Nu l-ai văzut la mânie, totuși. Poate fi incredibil de sarcastic.

Erin îl văzuse astfel și nu era o experiență pe care vroia s-o mai repete deși nu fusese niciodată obiceiul ei. Cum putea o femeie să suporte ca o asemenea supărare înăbușită să fie îndreptată împotriva ei ?

— Probabil că îl iubește foarte mult.

— Cine știe dacă o femeie ca Veronica e capabilă de iubire ? a ridicat din umeri Bibi. Însă a făcut o fixație pentru Jason. Ar trebui să-mi tai limba

pentru că i-am spus că el va veni aici. Cine își închipuia că își va schimba planurile chiar acolo pe aeroport, pentru numele lui Dumnezeu ?

— N-a fost vina ta, a asigurat-o Erin și poate că e mai bine așa. Cum și Brad a apărut pe neașteptate, suntem un număr par.

— El e un alt copil-problemă, a oftat Bibi.

— Nu cred, a replicat Erin. Cred că e nostim.

— Da, e nostim — beat sau treaz. Din păcate nu e întotdeauna ușor de stabilit în care dintre aceste stări se află. Dar în același timp e genul de bărbat despre care mamele își avertizează constant fetele.

— El și Jason sunt prieteni buni ? a întrebat Erin. Trebuie să fie dacă el are libertatea să folosească casa când dorește.

— Jason este cel mai generos om din lume. Mulți prea mulți profită de el, a adăugat ea, dezaprobatoare, în special Brad. Cât despre cât de prieteni sunt, au făcut școala pregătitoare împreună și cred că e vorba de o prietenie din școală, cam așa ceva

— E amuzant totuși — Jason nu părea prea fericit că l-a văzut, a remarcat gânditoare Erin.

— Puțin spus, a zâmbit sarcastic Bibi. Nu se aștepta să fie nici unul din ei. Trebuia să fim numai noi patru săptămâna asta și asta e ceva de care trebuie să ții cont. De ce crezi că ți-a spus să vii aici dacă nu-l interesai ?

Erin a simțit că clocotește de rușine și i-a evitat privirea în grabă. Bibi nu trebuia să știe niciodată motivul real pentru care ea se afla acolo. Toate sfaturile ei erau o pierdere de timp, pentru că Jason nu era interesat de ea în acel mod și nimic din ce putea face Erin n-ar schimba situația. Vroia numai un lucru de la ea și era doar o chestiune de timp până îl va avea.

La urma urmei, și-a amintit ea cu o crispare, avea și dreptul, nu ? O cumpărase pentru zece mii de dolari, ceea ce era o sumă impresionantă, deși trebuia plătită înapoi. Și mă aflu aici pentru a plăti împrumutul, s-a gândit ea cu amărăciune.

Erin spera ca cel puțin Bibi și Tommy să nu descopere. Îi plăceau amândoi atât de mult. Erau calzi și amuzanți și prietenoși și ar fi dorit să-i fi cunoscut mai bine. Dar, în circumstanțele actuale, cel mai bine ar fi să nu-i mai vadă după această vacanță. Vor întreba de ea totuși și ce va spune Jason ? Îl va lua pe Tommy deoparte și îi va povesti toate detaliile intime așa cum a auzit ea că fac bărbații ? Și Tommy îi va transmite informațiile soției sale ? Sufletul i s-a crispat la acest gând.

Bibi se ridică de pe patul mare, unde cele două femei șezuseră cu picioarele încrucișate, discutând.

— Cât o fi ceasul ? Mai bine m-aș pregăti. Arată-mi cu ce te vei îmbrăca și apoi trebuie s-o șterg.

Erin a scos rochia de dantelă neagră și Bibi a fost extaziată.

— E absolut divină și o să arăți excepțional în ea. Jason nu va avea nici o șansă astă-seară !

A pipăit fusta largă cu ochii unei cunoscătoare deplină și apoi a inspectat volanele din jurul decolteului. Pocnind din degete, a spus:

— Am tocmai ce-ți trebuie. Stai aici și nu mișca.

Irlo a fost uimită să o vadă pe Bibi zbughind-o pe ușă și se uita nesigură la rochia pe care o ținea în mână. Lucrul care o surprinsese toată săptămâna era modul în care ceilalți acceptau garderoba ei costisitoare fără a pune o întrebare. Nu-și dădeau seama că ea nu-și putea permite haine ca acelea? Nu se întrebau de unde le are? Singura explicație era că, considerau faptul ca ceva normal. Dară ar fi apărut în îmbrăcămintea ei ieftină, asta probabil că ar fi provocat discuții.

În timp ce aceste gânduri îi circulau prin minte, Bibi a reapărut cu un ac splendid cu diamante în mână.

— Uite, asta se armonizează perfect cu volanele; e foarte sexy și subtil. Numai bijuteria asta, nu mai pune nimic altceva, a prevenit-o ea.

Irlo s-a uitat fix la bijuteria strălucitoare și i s-a format respirația.

— Bibi, nu pot purta asta — sunt diamante adevărate!

— Sigur că sunt adevărate, a spus cealaltă fată nervoasă. Ce importanță are?

— Pur și simplu nu se împrumută un ac cu diamante.

— De ce nu? Diamantele nu se uzează.

Irlo a încercat din nou.

— Nu pot, sunt prea scumpe. Ce se întâmplă dacă-l pierd ?

— E asigurat.

— Nu asta e problema, i-a spus Erin disperată. Pur și simplu nu pot.

— Vai, Erin, nu fi proastă !

Bibi nu putea înțelege rezervele Erinei și a fost nevoie de o discuție aprinsă până când în cele din urmă a acceptat să fie înfrântă. Tot mai clătina din cap, nevenindu-i să creadă când s-a dus să se îmbrace.

Erin era la fel de îndoită. Acul pe care Bibi îl oferise atât de indiferentă valora o avere ! Era o bijuterie nemaipomenită, cu un diamant în formă de pară în centru înconjurat de zeci de pietre rotunde mai mici. Mănunchiul de scântei ar fi avut cea mai mare importanță din lume pentru Erin dacă ar fi fost al ei. Pentru Bibi era pur și simplu un ornament care să fie împrumutat dintr-un capriciu. Nimic nu ar fi putut să marcheze mai clar pentru Erin diferența în stilurile lor de viață. N-a putut să nu se gândească tot timpul la asta cât s-a îmbrăcat.

Când a deschis ușa, din salon veneau muzică și râsete și Erin și-a dat seama că petrecerea începuse deja. A devenit subit timidă și plină de îndoială. Deși oglinda îi spunea că aparține acestei lumi, totul era un simulacru. Oamenii aceia vor vedea imediat prin ea. Oare Jason îi va duce dorul dacă nu apărea ? Prinsă într-o dilemă, Erin s-a întors pe jumătate să se ducă în camera ei, când l-a

văzut pe Brad venind spre ea cu un zâmbet larg pe față.

Luându-i mâinile și ținându-i brațele depărtate de corp, a spus :

— Lasă-mă să mă uit la tine. Ești o imagine înfiorătoare a încântării.

— Și tu arăți foarte frumos, i-a zâmbit ea. Bronzul puternic al lui Brad era accentuat de sacoul alb de seară pe care îl purta.

— Vom fi cuplul cel mai arătos de la petrecere. Femeile te vor invidia și toți bărbații vor încerca să mi te fure, însă nu-i voi lăsa. Și luând-o de braț a condus-o în jos pe hol.

Erin n-a crezut nici o secundă prostiile lui însă era recunoscătoare pentru prezența lui. Nu va trebui să intre înăuntru singură.

Când au ajuns în salon a văzut că erau aproximativ douăzeci de persoane adunate, mulți alții sosind din minut în minut, după cum suna soneria la ușă.

Era o cameră mare, care arăta și mai mare, fiindcă cea mai mare parte a mobilei fusese aranjată de-a lungul pereților, lăsând parchetul lustruit liber pentru dans. Prin ușă, la depărtare, puteau fi văzute mai multe cupluri adunate în jurul barului îmbrăcat în piele roșie care ocupa o parte a camerei de joc. Doi barmani ofereau băuturi în mare viteză și zumzetul conversației era cel mai puternic în acea zonă.

Erin l-a văzut pe Jason în cameră în același moment în care a descoperit-o și el pe ea. Când o-

chii lor s-au întâlnit inima a început să-i palpite. Arăta atât de frumos în hainele de seară — atât de viguros și masculin — și totuși sofisticat în același timp.

Vocea lui Brad i-a spus la ureche :

— Se lasă cu o demonstrație în masă, dar să văd dacă nu pot face rost de niște băuturi. Mă întorc într-o clipă. Cu o mică strângere de mână acesta a plecat într-o direcție în timp ce Jason s-a apropiat din cealaltă.

Pe fața lui Jason era o ușoară încruntătură când s-a uitat după Brad, însă când a ajuns la Erin ochii îi străluceau.

— Arăți minunat.

— Îți mulțumesc... eu... rochia e... a murmurat cu sfială, strălucind sub privirea lui aprobatoare.

— Așa ai spus și ultima oară. Cred că umbli după complimente, i-a spus el cu o severitate prefăcută.

Admirația de pe chipul lui i-a dat încredere Erinei și a rostit provocatoare :

— De ce nu ? Nu-mi acorzi prea multe.

S-a apropiat atât de mult de ea încât a trebuit să-și aplece capul într-o parte pentru a se uita la el.

— După cum arăți în seara asta, cred că ți-aș da tot ce dorești.

Pulsul Erinei a început să alerge simțindu-se cuprinsă de confuzie. Totdeauna o zăpăcea. Din fericire Bibi a venit lângă ei și a fost scutită să mai răspundă.

— Erin, ai o rochie minunată, dar încă consider că aveam dreptate în privința acului. Bibi s-a întors spre Jason și a spus: Am vrut să-i împrumut acul meu cu diamante, dar m-a respins categoric. Nu e o nebunie?

El a privit-o pe Erin cu un surâs leneș măsurând umerii aurii și linia curbată a sânilor delicați care se ridicau peste decolteu.

— Ai dreptate. Rochia asta reclamă un ac cu diamante. Dacă va fi fată bună, poate că am să-i cumpăr unul.

Erinei nu-i venea să-și creadă urechilor! Cu o privire rătăcită s-a dat înapoi de lângă el. Cum putea s-o umilească astfel în fața lui Bibi? Un bărbat nu se oferă să-i cumpere diamante unei fete pentru nimic. Îi spusese practic lui Bibi cum stăteau lucrurile între ei și asta era de neiertat!

Când el a văzut cum au afectat-o cuvintele lui nechibzuite, Jason a oftat.

— Erin, îmi pare rău, a fost numai o glumă. I-a luat mâinile reci și i le-a ținut strâns când ea a vrut să și le retragă. Te-am tachinat numai, micuța mea.

Ochii lui erau atât de tandri odihnindu-se pe chipul ei virtuos încât Erin l-a privit cu incertitudine. Nu știuse că Jason e în stare să-și ceară scuze pentru ceva. Fusese într-adevăr o glumă?

Spre marea ușurare a Erinei, Bibi așa credea. Privind de la unul la altul, a spus:

— Cred că mă caută Tommy și făcându-i aproape imperceptibil cu ochiul Erinei, a dispărut

Jason nici măcar n-a observat. Întreaga lui atenție era concentrată asupra Erinei, luptându-se cu un fel de emoție adâncă.

— Nu știu de ce îți fac aceste feste, a spus el. De ce nu vin direct și să-ți spun...

— Uite, am adus și vreau să-ți spun că n-a fost ușor, a întrerupt Brad. Ducea două pahare și două șervețele de hârtie. Dându-i una din băuturi Erinei, i-a spus: Sper că-ți dai seama de tot ce sunt pregătit să fac pentru tine.

Pe figura lui Jason s-a așezat o mască și ocazia a fost ratată. Orice ar fi urmat să-i spună va trebui să aștepte. Probabil că nu era nimic important, s-a gândit Erin fără speranță.

— Pare o seară nostimă, a comentat Brad. I-am văzut pe Dwayne și Karen dincolo, a arătat el cu capul spre ei. Sunt totdeauna buni când e vorba să te distrezi.

— E adevărat, a fost de acord Jason cu buzele strânse. Mă duc mai bine să-i salut și a plecat brusc.

În acel moment Veronica și-a făcut intrarea ei grandioasă luând pentru moment o poză dramatică în ușă. Era îmbrăcată într-o rochie lungă, strânsă pe corp, din lamé argintiu care părea că i-a fost turnată pe trupul splendid. Erin s-a uitat la cealaltă femeie cu inima zdrobită. Așteaptă până o va vedea Jason!

Încăperea se aglomerase acum. Pe măsură ce oamenii se opreau să-l salute pe Brad, acesta îi prezenta și Erinei. Îi era recunoscătoare pentru că o

luase sub aripa lui protectoare, însă ea se simțea vinovată.

— Să nu te gândești că trebuie să stai lângă mine, i-a spus ea.

— Încerci să scapi de mine? a întrebat-o el.

— Nu, sigur că nu, dar sunt sigură că vrei să circuli și să vorbești cu prietenii.

Luând-o de braț, i-a zis:

— Vom circula împreună. Vreau să mă mândresc cu tine. Vreau ca toți să știe că am cea mai frumoasă parteneră la această petrecere.

— De fapt nu sunt partenera ta, a obiectat ea.

— Ba da, ești. Indiferent ce e între tine și Jason acum nu are importanță pentru că e oricum prea ocupat. În seara asta ești toată a mea... Ochii lui au complimentat-o cu căldură însă Erin n-a simțit nimic.

Brad era un bărbat frumos și făcea tot posibilul ca ea să se simtă dorită. De ce oare interesul lui încă o lăsa rece, în timp ce un cuvânt amabil din partea lui Jason o făcea să se înfioare ca o fată de școală? Chiar și o privire supărată din partea lui Jason era mai bună decât lipsa oricărei atenții. Era această slăbiciune pe care o simțea și a jurat că îi va pune capăt.

Acordându-i lui Brad un surâs amețitor a spus:

— Pare o seară memorabilă.

S-au plimbat prin cameră și pe la bar și Brad a prezentat-o la toată lumea. Bineînțeles că Erin nu putea reține clar toate numele. În cele din urmă

a încetat să mai încerce și s-a concentrat în schimb asupra conversației.

După ce a depășit tracul inițial a descoperit că acei oameni erau în multe privințe la fel ca cei pe care-i întâlnise în propriul ei cerc social. Unii erau foarte plăcuți, alții nu erau genul ei. Oamenii erau oameni și banii nu păreau să aibă de a face cu asta. Era un gând interesant de reținut și la care să reflecteze mai târziu.

În toată această agitație cu noile cunoștințe și cu mișcarea printre invitați, abia avusese timp să guste din băutură. Brad își tot umplea paharul la intervale regulate. Sau poate îl lăsa pe ici, pe colo și lua unul nou. Asta trebuia să fie, a decis ea, pentru că nu părea să se fi îmbătat.

A început muzica și Erin s-a uitat pe furiș după Jason. Îi va cere să danseze cu el primul dans? Deși Brad o proclamase partenera lui, nu era ea de fapt partenera lui Jason? Și-a dat seama cu o crispare că se lăsa pradă dorințelor imaginare. Ca pentru a reîntări acest fapt l-a zărit conducând-o pe ring pe Veronica radiind de fericire.

În cursul serii Erin l-a urmărit pe Jason din colțul ochiului însă acesta nu a catadicsit să-i arunce o privire. Într-adevăr era gazdă și trebuia să se ocupe de invitații săi, însă ar fi putut să-i acorde un mic gând și ei, a reflectat cu resentiment Erin. Când nu făcea parte dintr-un grup care râdea, dansa cu una sau alta dintre fetele atrăgătoare. Nu cunoștea vreo femeie mai obișnuită, așezată? se întreba ea caustică.

Cine are nevoie de el? Erin și-a aruncat capul pe spate și a surâs strălucitor spre partenerul ei actual. Nu se putea plânge de a fi fost neglijată, de celalți bărbați, cel puțin. Temerile ei anterioare că l-ar monopoliza pe Brad au fost nefondate. După ce a început muzica, tot ce a putut el face a fost să danseze un dans cu ea, după care Erin a dansat cu bărbații pe care tocmai îi întâlnise.

— Nu pot să mă apropii de tine, s-a plâns el când muzica a făcut o pauză scurtă și a invitat-o înainte ca cineva să intervină.

— Hai să mergem să căutăm ceva de băut și să găsim o cameră liniștită unde să putem vorbi.

Erin s-a uitat la el cu îndoială.

— De ce să nu dansăm mai bine?

El nu a avut nimic împotrivă și a luat-o în brațe oscilător, însă ea a regretat curând sugestia făcută. A strâns-o atât de aproape de el încât era dezagreabil.

Luptându-se să se elibereze, Erin a întrebat:

— Ce ai băut?

Ca și când i-a ghicit gândurile, Brad i-a dat răspunsul imediat.

— Nu-ți face probleme, dragă, nu m-am îmbătat. Nici măcar n-am băut suficient. La privirea ei scrutătoare, i-a explicat: E vorba de imaginea mea. Toată lumea se așteaptă ca bătrânul Brad să fie sufletul petrecerii și s-o înveselească, așa că nu-i dezamăgesc. Am un aranjament cu barmanii — îmi umplu paharul cu sifon și numai câteva pică-

turi de băutură să se coloreze. Rămân treaz și toți sunt satisfăcuți.

Erin a scos un oftat de ușurare. Brad era nostim și ea era bucuroasă că nu avea să fie nici o situație neplăcută între ei. După ce s-a terminat dansul s-a dus de bună voie cu el la bar unde au fost opriți de Tommy.

— Cred că acesta este dansul meu, a spus el ușor și a luat-o pe Erin, în protestele vehemente ale lui Brad. Ai avut un succes deosebit în seara asta. Te-am observat, a comentat Tommy. Jason o să fie gelos dacă nu ai grijă.

Zâmbetul Erinei avea o tentă de amărăciune.

— Jason nici măcar nu știe că mă aflu aici în seara asta și puțin îmi pasă. Nu m-a invitat la dans nici măcar o dată.

Tommy parcă ar fi vrut să spună ceva și apoi s-a răzgândit.

— A fost destul de ocupat ca gazdă, l-a reamintit el.

Nu atât de ocupat încât să nu danseze cu Veronica, a reflectat Erin, însă cu voce tare a remarcat :

— Sigur. Înțeleg și nu mă formalizez. Brad m-a prezentat invitaților și a fost îngerul meu păzitor. E realmente un drăguț.

— Despre asta vroiam să vorbesc cu tine. Tommy și-a dres glasul și apoi a făcut o pauză ca și cum căuta cuvintele potrivite. Ești foarte tânără, Erin, și nu-l cunoști pe Brad cum îl cunoaștem noi ceilalți. E foarte amuzant, însă și-a făcut o repu-

lație de — aaa... afemeiat. Poate fi foarte încântător și convingător — în special când e beat.

— O, știu totul despre asta, l-a asigurat ea. Brad mi-a spus.

Răspunsul ei l-a surprins evident pe Tommy.

— Ce vrei să spui ?

— Mi-a zis totul despre imaginea lui și despre faptul că doar se preface că bea. La privirea lui uluită, ea a adăugat : știi, despre faptul că vorbește cu barmanii să-i pună numai o picătură de băutură în pahar.

— Asta-i ceva nou, a strâmbat din nas Tommy. Chestia asta n-am mai auzit-o înainte. Tipul e tot mai inventiv pe zi ce trece. Ascultă, Erin, încearcă să nu ai de-a face cu Brad. Nu aduce nimic bun.

— Cine nu aduce nimic bun ? a intervenit o voce și Erin a fost uimită să-l vadă pe Jason surâzându-i. Ca de obicei când era în apropierea ei pulsul ei începea să zvâcnească și-și simțea limba legată, însă nu era nevoie de cuvinte. Luându-i mâna dintr-a lui Tommy a luat-o posesiv în brațele lui. Este privilegiul gazdei să întrerupă dansul, a afirmat el.

Se întâmplase atât de repede încât abia și-a dat seama că ceea ce sperase toată seara se petrece în realitate. Și ea nu făcuse nimic pentru asta Venise pur și simplu s-o caute ! Mâna Erinei se odihnea ușor pe umărul lui, simțindu-i mușchii tresăltând sub sacoul de seară. Se afla de fapt în brațele lui ! Inconștientă, și-a apăsat corpul de corpul lui înalt și i-a simțit coapsele musculoase

presate de ale ei. Un oftat ușor de pură beatitudine i-a scăpat de pe buze și promisiunea de a rezista atracției lui primejdioase părea lipsită de importanță. La fel era și faptul că nu era îndrăgostit de ea. Nimic nu avea importanță cu excepția șansei de a fi aproape de el ca acum, inhalând aroma lui masculină minunată.

Erin n-a mai știut cât de mult au dansat în acest mod. Ar fi fost mulțumită să continue la nesfârșit dar în cele din urmă el a spart tăcerea, aducând-o fără voia ei înapoi pe pământ.

— Te distrezi bine? Vocea lui adâncă îi provoca fiori pe șira spinării.

— Da. Răspunsul ei sincer era mai cald decât intenționase. Dar nu conta atâta vreme cât Jason nu știa că numai el e cauza acestuia.

— Ești frumoasa balului. I-am văzut pe toți bărbații adunați în jurul tău.

— Nu am crezut că observi.

— Cum ai ajuns la această concluzie? a întrebat el sec.

— Credeam că ești mult prea ocupat cu... alte lucruri.

El a oftat.

— Erin, ar fi mai ușor dacă nu te-ai comporta ca un copil.

Obrajii i s-au îmbujorat. Ar fi trebuit cel puțin să-și ceară scuze pentru că nu se apropiase de ea toată seara! A avut timp berechet pentru Veronica. Și-a ridicat bărbia sfidătoare.

— Nu am spus decât că ai fost ocupat. Trebuie să-mi tai capul pentru asta ?

— Nu mi-am dat seama, a răspuns el sumbru. De ce interpretezi întotdeauna greșit ceea ce spun ? Încercam să-ți explic numai că nu pot fi nepoliticos cu invitații mei.

Evident nu o punea în această categorie și Erin se simțea rănită și supărată.

— Sigur că nu. Noi toți știm că ești o gazdă perfectă. În ciuda sclipirii din ochii lui ea a continuat în chip nesăbuit. Din fericire nu am fost neglijată. Brad a avut grijă ca să nu mă simt părăsită.

Tensiunea dintre ei era aproape evidentă și Erin ar fi fost în stare să plângă. Ce se întâmplase cu senzația extraordinară pe care au împărtășit-o când el a luat-o în brațe și trupurile lor s-au unit ? Era sigură că și el a simțit la fel dar acum farmecul aceea se destrămase ca o țesătură fină agățată de o bucată de sârmă ghimpată. De ce luptau mereu unul cu altul în modul acesta îngrozitor ? Erin știa că ea era aceea care întotdeauna începea, însă nu putea să-i accepte politețea indiferentă. Cel puțin când se certau știa și el că era trăiește.

Figura lui Jason era închisă și distantă și Erin se simțea înfrigurată. Nu a mai avut ocazia să-i vadă reacția pentru că Manolo s-a apropiat de Jason să-i spună ceva în particular.

Jason s-a întors spre ea, rostind cu o corectitudine de gheață :

— Trebuie să mă scuzi. Să te duc înapoi la Brad sau crezi că te descurci singură ?

Reținându-și cu greutate lacrimile de supărare, Erin și-a ridicat bărbia.

— Nu trebuie să-ți faci griji în privința mea, știu exact unde mă duc.

Restul serii a fost un adevărat calvar greu de suportat. Nu credea că cineva a observat schimbarea intervenită în ea, dar își pieduse dispoziția pentru această petrecere. A mâncat și a dansat, râzând și vorbind, dar era numai teatru. Jason nu s-a mai apropiat de ea. Ori de câte ori simțea că se uita după ea prin cameră, se forța să pară însuflețită mai ales când era cu Brad. Nu era însă clar dacă acest lucru îl supăra pe Jason.

Veniseră orele dimineții când petrecerea s-a terminat în cele din urmă. Erin era epuizată, mai mult emoțional decât fizic, și nu mai putea să aștepte să se termine cu totul. Cei mai mulți invitați plecaseră, însă câțiva mai lâncezeau la o ultimă băutură, o ultimă conversație despre planuri de viitor. Găsindu-se momentan singură, Erin a simțit nevoia să respire aer proaspăt și a reușit să se strecoare în tăcere pe ușa dinspre grădină.

Era o noapte tropicală senină și calmul acesteia i-a alinat spiritul tulburat. Oceanul se rostogolea pașnic înainte și înapoi, cum o făcea de un mileniu, valurile înspumate de-a lungul malului devenind fosforescente când se loveau de plajă. O

atrăgeau ca un magnet și și-a scos sandalele ușoare și a pășit pe nisip.

Plaja era pustie și Erin era recunoscătoare. Dar înainte de a face câțiva pași a auzit niște pași înfundați venind din direcția casei. La început a fost îngrijorată. Apoi, întorcându-se, a perceput silueta unui bărbat înalt, care se îndrepta evident spre ea și bătăile inimii ei aproape că au acoperit zgomotul oceanului. Observase oare Jason că plecase ? Ieșise și el ca să reglementeze lucrurile între ei ? Speranțele ei s-au spulberat când lumina lunii a dezvăluit faptul că era numai Brad.

— Te-am căutat peste tot, s-a văitat el. Toți au plecat și nu mi-am putut închipui unde te-ai dus.

Erin a oftat. Brad se dovedise a fi un prieten bun însă se săturase de el în seara asta — se săturase de toată lumea.

— Am ieșit afară numai pentru ca să iau puțin aer și acum mă duc la culcare.

— Bună idee. Merg cu tine, a spus el luând-o cu brațele pe după talie.

Sigur că el nu și-a dat seama cum a sunat ce-a spus, însă Erin l-a găsit dezagreabil. Împingându-l în piept cu mâinile a spus cu asprime :

— Lasă-mă.

Drept răspuns, a tras-o mai aproape de el frecându și nasul de ceafa ei și spunând :

— Știi că nu vorbești serios. Toate cele întâmplate ne-au adus aici și tu vrei același lucru.

— Nu știu ce tot vorbești, a spus ea luptându se, dar fără rezultat.

— Haide, dragă, nu e momentul să faci pe mironosița.

Gura lui a acoperit-o pe a ei și Erin s-a zbătut să scape de mirosul acru de alcool din respirația lui. Dublându-și eforturile ea a spus printre dinții încleștați :

— Ești beat ! Ia mâinile de pe mine.

În schimb, el a început s-o muște de ureche. Când ea și-a smucit capul în lături, el și-a transferat sărutările pasionate pe gâtul și umerii ei, gura alunecându-i în decolteul delicat. Era imposibil să te desprinzi din strânsoarea lui de fier. În timp ce ea încerca cu disperare să scape, el i-a pus o piedică și a aruncat-o pe nisip căzând greu peste ea.

Privindu-i fața umflată de dorință, Erin era cu adevărat alarmată. A deschis gura ca să strige însă el i-a acoperit buzele cu un sărut plin de ură. Mâinile lui îi umblau pe corp și ea nu simțea decât o repulsie teribilă.

Cu o forță neașteptată, născută din teamă și dezgust, a reușit să-l dea la o parte de pe ea. Dar înainte de a putea scăpa el și-a încolăcit în jurul ei picioarele, trăgând-o deasupra lui și punându-i mâinile în jurul gâtului. De fapt, cine nu știa exact ce se petrece putea foarte bine să creadă că ea îl îmb ățișa. Cu una din mâini o ținea de ceafă într-o strânsoare de menghină, lipindu-i fața de a lui. Cu cealaltă mână îi explora corpul. Erin s-a contorsionat într-un efort agonizant de a se elibera, ceea ce n-a făcut decât să-l excite și mai tare, și să-i strivească corpul sub al lui.

Apoi, aproape ca printr-un miracol o mână fermă a apucat-o de braț și a tras-o în picioare, departe de creatura scârboasă de pe nisip. Întorcându-se spre salvatorul ei, a văzut cu bucurie că era Jason însă fericirea ei a fost de scurtă durată.

Fața lui era albă de furie și deși vocea îi era controlată și joasă, cuvintele erau veninoase.

— N-ai putut să mai aștepți până în cameră?

Irin și-a pierdut răsuflarea ca și când el ar fi lovit-o.

— Nu înțelegi. El...

— Înțeleg perfect, a întrerupt-o el cu acea voce fatală. Mi-e greu să-ți scuz lipsa de discreție. Privirea lui disprețuitoare era devastatoare.

— Jason, pot să-ți explic... Brad se ridicase în picioare și își făcea de lucru scuturându-se de nisip, în încercarea de a evita privirea lui Jason.

— Taci din gură și pleacă de aici. Fiecare cuvânt era sălbatic de mușcător.

Brad a încercat din nou:

— Irin și cu mine... Cuvintele i s-au stins la vederea figurii lui Jason și s-a grăbit să facă ce i s-a spus.

Irin era îngrozită de interpretarea dată scenei aceleia îngrozitoare. Era nedrept după calvarul prin care trecuse.

— Trebuie să mă asculți! a țipat ea. Nu e ce crezi!

Însă el parcă nici n-ar fi auzit-o. Un zâmbet teribil i-a schimonosit gura și ochii îi erau cruzi și batjocoritori.

— Mă surprinde faptul că ați putut să vă rețineți toată seara. Presupun că ar trebui să-mi cer scuze pentru că v-am întrerupt într-un moment atât de inoportun.

Ei nu-i venea să creadă!

— Ce spui?

— Sunt sigur că m-ai înțeles. Vocea îi era plină de ironie.

Erin era aproape în lacrimi, dar a făcut o ultimă încercare disperată să explice:

— De ce nu mă crezi? Nu vezi că Brad e beat. M-a urmărit afară pe plajă. Nu am nici un amestec în treaba asta.

Jason s-a apropiat un pas, mâinile încleștându-i-se și descleștându-i-se. Nu a încercat s-o atingă.

— Vrei să-mi spui că nu erai cu brațele în jurul? Că nu-l lăsai să te iubească... S-a întrerupt cu un râs batjocoritor. Ce vreau să spun că îl lăsai? Tu dădeai tonul!

Nervii Erinei erau pe punctul de a exploda: Se simțea folosită și deziluzionată și mânia ei s-a aprins pentru a-i face față lui Jason, deși simțea că i s-a făcut greață. Sigur că era de partea lui Brad, ca orice afemeiat care ține cu altul. Mânia lui fusese prilejuită numai de faptul că altcineva încercase să se joace cu jucăria lui. Erin se săturase de astfel de specimene.

— Imaginează-ți ce vrei și sper să degusți scena! Mă duc să mă culc.

A luat-o spre casă însă el a apucat-o strâns de mână, întorcând-o spre el.

— Da, te duci la culcare, însă cu mine, nu cu un iubit de ocazie, a mârâit el. Și nu aici pe plajă, ca două pisici pe maidan.

I-a pus un braț în jurul taliei ca o strânsoare de oțel, l-a apucat cu mâna un mănunchi din părul lung și l-a tras cu sălbăticie capul pe spate până ce a ajuns să se odihnească pe umărul lui tare ca piatra. În timp ce îl privea cu ochii mari, implorându-i mila, gura lui s-a lăsat peste a ei într-un sărut brutal care era mai mult ca o pedeapsă. Forțând-o să-și deschidă buzele, gura lui posesivă se delecta cu umilința ei.

Într-o panică oarbă, Erin a încercat să se elibereze, însă era ca un pisoi într-o strânsoare de moarte. El a luat-o în brațe ca și când greutatea ei nu conta, ducând-o fără efort prin casă și apoi pe coridor în camera ei.

Deschizând ușa cu piciorul a închis-o la loc, dându-i drumul fără menajamente pe picioare. Erin gâfâia și se ferea de strălucirea periculoasă din ochii lui Jason însă el a avansat implacabil. Când s-a lovit cu genunchii de piciorul patului, ea s-a uitat în jur căutând o posibilitate de scăpare dar el era asupra ei ca un tigru. Cu o mișcare sălbatică i-a sfâșiat partea din față a rochiei până la brâu.

O clipă singurul lucru care s-a înregistrat a fost enormitatea faptei sale și ea a spus fără rost:

— Mi-ai rupt rochia.

— Am plătit pentru ea, a mârâit el, așa cum am plătit și pentru tine. Obrajii Erinei s-au îmbujo-

rat de rușine și și-a acoperit pieptul cu brațele. El le-a dat la o parte spunând: Nu, lasă-mă să văd ce-am cumpărat.

A împins-o pe pat și ea stătea acolo uitându-se în sus la el speriată, abia îndrăznind să respire; însă el nu se uita la fața ei. Dorința i se aprindea privindu-i trupul zvelt, fără apărare, pe care îl devora cu ochii.

Îngenunchind peste ea s-a aplecat să-i sărute pielea albă catifelată a stomacului și când ea a gemut și a ridicat o mână mică pentru a protesta, el i-a spus:

— Nu? Nu-ți place? Atunci ce zici de asta? și prinzându-i sânii tari și fermi în ambele mâini i-a acoperit cu sărutări senzuale, gustând cercurile roz deschis catifelate până ce s-au transformat în rozete corai sub atingerea lui expertă.

Erin nu se așteptase niciodată să fie astfel. Deși era îngrozită, propriul ei corp o trăda și era rușinată și zăpăcită. Făcându-se mică sub presiunea lui insistentă, provocatoare și-a întors fața într-o parte. Asta părea că îl supără și mai mult și i-a apucat bărbia forțând-o să se uite în ochii lui.

— Nu fugi de mine, ce dracu! Ai vrut un bărbat și ai unul. Gura lui o explora pe a ei cu o pasiune cercetătoare care îi ațâța simțurile. Ea a scos un geamăt mic și s-a atârnat de el nedându-și seama ce face. Când în cele din urmă Jason și-a ridicat capul să se uite la ea ochii lui ardeau.

— Asta ai vrut, nu? Cum ea nu răspundea presiunea mâinii lui a crescut și i-a spus: Răspunde!

Nu așa.

— L-ai vrea pe Brad, nu? Degetele lui puternice i s-au strâns în jurul gâtului și pe Erin a cuprins-o tremuratul în fața mâniei aprinse din ochii lui.

Nu l va convinge niciodată; era inutil să încerce. Tot ce putea spera să facă era să treacă într-un fel prin acest coșmar. Avea lacrimi în ochi dar și-a mobilizat fiecare picătură de forță și l-a întâmpinat cu curaj, conștientă de furia lui nestăvilită.

— Știu că am făcut un târg și mă voi conforma. Dar dacă nu mă urăști enorm, lasă-mă măcar s-o fac cu demnitate, a spus ea cu o voce mică, dezolată.

Expresia lui a fost formidabilă dar i-a dat drumul puțin din strânsoare neluându-și ochii de la ea în timp ce aluneca din pat. Rochia Erinei atârna în zdrențe și se simțea dezgustătoare, pe jumătate îmbrăcată, pe jumătate dezbrăcată. A dus mâna la spate și a deschis fermoarul lăsând rochia șifonată să cadă pe jos. Îmbrăcată numai în ciorapi cu chilot din dantelă mată, contururile ei delicate s-au revelat ochilor lui arzători. Arăta ca o zeiță învesmântată ridicându-se ușor dintr-o mare de dantelă.

Încăperea era întreruptă de sunetul respirației răpăite a lui Jason. Erinei îi era frică să se uite la el, știind pasiunea animalică ce i se citea în ochi. A încercat să-și mențină drept și mândru corpul care-i tremura, însă capul i-a căzut. Valuri de păr

arămiu îi cădeau în cascade accentuându-i paloarea feței și genele lungi îi umbreau ochii albaștri închis care aduceau cu două lacuri adânci de suferință.

Impunându-și să nu plângă, Erin aștepta inevitabilul, dar acesta nu mai venea. Un mic clic i-a alertat nervii întinși și a ridicat privirea la timp pentru a vedea ușa dormitorului închizându-se. Camera era goală — Jason plecase!

O vreme Erin a stat așa acolo și s-a uitat țintă la ușă. De ce plecase? Ce îl făcuse să se răzgândească? Subit a început să tremure din tot corpul ca o reacție întârziată și s-a grăbit să-și pună un halat. Tremurând incontrolabil s-a învelit cu brațele în jurul corpului și a stat nehotărâtă în mijlocul camerei. Se va întoarce? Într-un fel știa că nu.

O senzație neașteptată i-a străbătut corpul trezit când s-a uitat la patul răvășit și și-a îngropat fața în mâini amintindu-și de reacția ei față de experiența lui în materie de dragoste. Deși o speriase și o dominase Jason îi trezise de asemenea o mulțime de emoții năvalnice pe care nu le avusese niciodată. Pentru o clipă ea chiar dorise ca el să facă ceea ce făcea. Știa el asta și o disprețuia pentru că se lăsa atât de ușor? Dacă ar fi știut el! Nici un bărbat nu o făcuse să reacționeze astfel înainte, însă el n-ar crede-o, Erin știa fără altă speranță acest lucru.

Nervii ei ajunseseră pe punctul de a exploda și era imposibil să doarmă, dar, din obișnuință,

s-a pregătit să se culce. Şi tot timpul gândurile i se învârteau şi iar se învârteau ca nişte căluşei. Credea el într-adevăr că ea îi permisese lui Brad să facă dragoste cu ea? Acesta era motivul că n-a posedat-o deplin odată ce ea îi rupsese firul pasiunii? Nu vroia, „lucruri uzate"? Ar trebui să fie recunoscătoare însă ideea era oribilă. Va putea vreodată să-l convingă de inocenţa ei?

Întrebările se succedau la infinit în timp ce se ghemuia în patul mare, privind fix cu ochii larg deschişi în întuneric. Şi când lumina dimineţii a colorat palid draperiile, nu ajunsese la nici o concluzie.

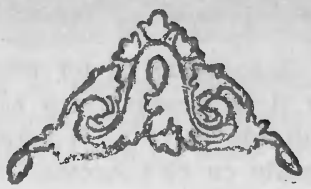

CAPITOLUL VI

A doua zi, Erin s-a trezit cu cearcăne negre în jurul ochilor și cu o senzație de teamă pe măsură ce îi reveneau amintirile. Cum să înfrunte ziua? Dacă cel puțin s-ar putea ascunde în această cameră până ce Jason punea capăt torturii și îi permitea să se întoarcă acasă, însă asta era o iluzie Nu se știa ce ar fi putut face el dacă ea ar fi încercat așa ceva. Era capabil să o scoată afară în cămașă de noapte!

La câtva timp după ivirea zorilor a căzut într-un somn agitat. Uitându-se cu indiferență la ceas, Erin a avut un șoc — se făcuse deja zece! Nu mai mergea să piardă micul dejun. Foarte probabil că ceilalți nu se sculaseră încă, pentru că petrecerea se terminase destul de târziu, însă nu îndrăznea să riște.

Udându-și fața cu apă rece s-a uitat cu disperare în oglindă. Dacă ochii erau cu adevărat o glinda sufletului, al ei era în suferință. Poate că o pereche de ochelari închiși vor ascunde ceea ce se vedea. Punându-și o pereche de pantaloni albi și-a încheiat în grabă o cămașă de mătase roșie, simțindu-și mâinile moi ca niște cârpe.

De la piscină se auzea murmur de voci. Erin s-a îndreptat cu greutate în direcția aceea și spre ușurarea ei i-a găsit numai pe Bibi și Tommy acolo. După ce i-a salutat a întrebat cu prudență unde se aflau ceilalți.

— Veronica mai doarme, bineînțeles, și Jason s-a încuiat în birou și lucrează, i-a spus Bibi. Nu știu ce-l frământă dar e ca un urs pe care-l doare un dinte în dimineața asta. Cred că nu e cazul să-l deranjeze nimeni. Erin s-a uitat nervoasă în jur și Bibi a adăugat: Dacă-l cauți pe Brad, a plecat. La surpriza apărută pe chipul Erinei, a explicat: Ei, nu de tot. S-a dus cu iahtul lui Dwayne să petreacă câteva zile, însă se va întoarce fără îndoială. E surprinzător că s-a putut scula din pat cu mahmureala pe care o afișa

Erin a primit vestea plecării lui Brad cu o mare ușurare și spera cu fervoare că el va avea bunul simț să rămână acolo până după ce va pleca ea. Însă cu Jason era altceva. Nu putea să se conteze pe faptul că va sta încuiat toată ziua și o altă întâlnire cu el acum va fi mult prea greu de suportat. A luat o decizie rapidă.

— Cum toată lumea pare ocupată cred că mă duc să mă plimb, să vizitez, a spus Erin indiferentă.

Bibi s-a uitat curioasă la ea.

— Singură? Unde te gândești să te duci?

— Nu știu. Poate în oraș. Nu știți dacă pot lua vreun autobuz?

— Nu vorbi prostii. Sunt tot felul de mașini în garaj dacă vrei să te duci undeva. Ideea ca cineva să ia autobuzul era o chestiune evident excentrică pentru Bibi. Mi-ar face plăcere să te duc cu mașina, dacă vrei.

Erin a clătinat din cap.

— Sunt sigură că vrei să stai cu Tommy și aș dori să fiu singură.

Bibi s-a ridicat, chipul animându-i-se.

— Ba da, Erin, pare o idee bună. Ce zici? S-a întors spre Tommy. Vrei să vii cu noi să te plimbi, să vizităm ceva?

O expresie de falsă durere i-a străbătut fața lui Tommy.

— Pentru a mă exprima succint, draga mea soție, probabil că glumești.

— Pun pariu că dacă era vorba de un meci de tenis te-ai fi ridicat repede de pe scaun. Nu-i nimic, Erin, ne vom distra mai bine fără bărbați. Am uitat că n-ai mai fost niciodată aici așa că desigur vrei să vezi ceva din insula asta.

Erin a protestat de formă însă era încântată de a fi în compania lui Bibi. Va fi o ușurare să iasă puțin din casa asta în care curenții se încrucișau.

— Știu exact unde vom merge, a spus Bibi făcând planuri cu entuziasm. Ce zici de o excursie cu Cataduapa Choo Choo? La privirea neîncrezătoare a Erinei a râs. Oficial se numește Diligența Guvernatorului, dar cealaltă denumire e mai nostimă, nu crezi? O! ajungem la gara Montego Bay și îți garantez că îți va place. I-ați po-

seta și plecăm. Bill era o femeie de acțiune. Odată ce se hotăra, nu mai era nici o ezitare.

Pe drumul de la Ocho Rios la Montago Bay i-a descris ce vor vedea în excursia de patruzeci de mile prin Munții Albaștri. Cu mult înainte de a începe Irin strălucea de nerăbdare. Din fericire, când au ajuns la gară tocmai pleca un tren și au reușit să se suie în el numai cu câteva minute înainte de plecare.

Îndată ce a început ascensiunea peisajul a devenit spectaculos. Era ca și când te-ai fi urcat într-un tunel de smarald, o lume pierdută unde cu siguranță nu mai fusese nici un explorator. Arbori de pâine grațios arcuiți, copaci de papaya și mango se ridicau deasupra vegetației dense și tufeni înalți de cacoon puneau în evidență cu semețe păstăile lungi de cincizeci-șaizeci de centimetri. Aceasta era adevărata natură în toată sălbăticia ei copleșitoare.

Nasul trenei stătea presat de geam când jungla s-a rărit și au oprit într-un sat mic. Era un adevărat joc să descoperi civilizația în mijlocul pustietății. Un șir întreg de mici așezări fuseseră implantate în pădurea înconjurătoare și micul lor tren putea prin localități cu nume încântătoare ca Anchovy, Baclava și Porus, unde oameni surâzători se opreau să le facă semn cu mâna.

Când au tras pe o linie secundară, la Cambridge, pentru ca expresul de Kingston să poată trece în viteză pe această porțiune comună de drum, un grup de jamaicani vesel îmbrăcați îi

aștepta pentru a le oferi mărfurile lor exotice. Coșuri aprins colorate erau expuse cu pricepere alături de corali negri șlefuiți, păsări din lemn frumos cioplite și multe, multe altele. Tăvi enorme de mango roșii și banane coapte și nuci de cocos tăiate în două pentru a se vedea miezul alb-crem erau o desfătare pentru ochi. Erin a trebuit să fie reținută să nu sară afară să cumpere tot ce vedea.

— Așteaptă până ajungem la Catadupa, a sfătuit-o Bibi. Vom avea timp suficient pentru cumpărături după ce ne comandăm rochiile.

Erin s-a întors uimită spre prietena ei.

— Ce rochii ?

— E o adevărată experiență, stai numai să vezi. Ți se poate confecționa o rochie în câteva ore.

— Glumești, nu ?

— Nu, așa e. E un magazin drăguț cu țesături frumoase. După ce îți alegi, îți iau măsurile și pleci. Mai târziu după-amiază, când trenul face o oprire la întoarcere, rochia e gata. A râs de privirea uluită a Erinei. Știu că pare imposibil dar așa fac și rochiile sunt minunate.

Erin nu era sigură dacă Bibi o păcălea, însă când au ajuns la Catadupa a descoperit că totul era adevărat. Magazinul în care a dus-o Bibi, era plin de atât de multe baloturi de materiale frumoase încât celor două femei le-a fost greu să se hotărască. În cele din urmă, Erin a ales un bumbac alb satinat care se potrivea de minune cu părul ei castaniu-roșcat

și Bibi s-a decis la unul galben strălucitor care îi venea la fel de bine.

Apoi trebuia hotărât modelul, ceea ce reprezenta o hotărâre majoră în sine. Cele două femei au discutat cu seriozitate și în cele din urmă s-au decis asupra unui decolteu amplu pentru Erin, care să-i lase umerii și spatele gol și cu o fustă strânsă care să-i marcheze talia. Rochia lui Bibi era similară cu excepția decolteului.

După aceasta li s-au luat măsurile cu atenție, printre asigurările însoțite de hohote de râs față de îndoielile Erinei că rochiile vor fi gata cu siguranță când se vor întoarce.

Tot proiectul le-a preocupat atât de mult încât nu și-au dat seama cât timp a trecut, până ce chemările stridente ale trenului le-au luat prin surprindere.

Nu putea să fi sosit timpul să plece! Pornind în grabă, au ajuns la tren cu sufletul la gură dar fericite.

— A fost foarte amuzant și îți promit că nu mă voi mai îndoi de ce-mi spui, a spus Erin. Ce urmează?

— Peisaj în continuare și apoi un tur al fabricii de rom din Magotty. Vom lua prânzul acolo. Mi-a făcut foame, ție nu?

Erin fusese prea emoționată ca să se gândească la asta, însă își dădea seama acum că îi era foame. Când au ajuns la Magotty ambele fete au onorat picnicul delicios întins pe o masă lungă lângă un pârâu minunat, rece.

— A fost ziua cea mai încântătoare, i-a zis Erin lui Bibi. Nu știu cum să-ți mulțumesc că ai venit cu mine.

Bibi s-a uitat gânditoare la prietena ei. Erin părea astăzi o persoană complet diferită. Ochii îi străluceau și gura ei se contura într-un zâmbet de pură fericire. Înainte, la vilă, era o frumusețe fragilă cu o înfățișare nesigură care îți sfâșia inima. Jason era motivul ? Dacă da, ce îi făcea ? Bibi nu știa dar era hotărâtă să afle.

— Erin, știu că nu e treaba mea dar așa cum zice Tommy întotdeauna, acest motiv nu m-a oprit nici înainte. Cred că e ceva între tine și Jason care te face nefericită. Ai vrea să vorbești despre asta ?

Surâsul radios al Erinei s-a adumbrit la menționarea numelui lui și ziua perfectă a fost în mod subtil tulburată. De ce trebuia Bibi să o aducă înapoi pe pământ ? Desigur, nici una dintre probleme nu dispăruse însă ele fuseseră împrinse pe un plan secundar. Acum, prin încercarea lui Bibi de a fi utilă, Erin era obligată să le facă din nou față. Brusc, imaginea lui Jason a ieșit la suprafață, așa cum îl văzuse în noaptea trecută cu ochii sclipindu-i de dispreț. Inconștient Erin s-a cuprins cu brațele, amintindu-și cum privirea lui avidă îi scormonea trupul aproape gol.

— Știu că s-a întâmplat ceva între voi doi, spunea Bibi, și îmi pare îngrozitor de rău. Tommy și cu mine speram... vocea i s-a stins.

Erin era mișcată, dar asta nu schimba nimic N-avea cum să explice că Jason n-a simțit nimic

altceva decât dorință pentru ea și nici așa ceva nu mai simțea. Respingerea lui fusese aproape mai rea decât pasiunea lui brutală și nu mai suporta să treacă prin așa ceva. Într-un fel trebuia s-o convingă pe Bibi să renunțe la planurile ei de pețit.

— E dragul din partea ta să fii preocupată dar realmente n-a fost nimic serios între Jason și mine, a spus Erin ușor. Chiar tu ai spus că l-ai văzut cu o mulțime de fete.

— Cu o singură diferență. Tu ești prima care ai primit aprobarea lui Tommy și aceasta nu se acordă ușor.

Inima Erinei se zbătea în piept și a simțit ca și cum ar fi privit prietenia lor ca pe ceva fals. Înlăturând cu atenție o firimitură de pe masă a spus:

— Cred că Jason nu l-ar lăsa nici pe Tommy să alerge pentru el. Și să n-o uităm pe Veronica.

— Asta e toată problema — Brad și Veronica, a zis Bibi nervoasă. Ăștia doi ar fi în stare să-i facă pe niște îngeri să se omoare între ei. Cel puțin el a avut bunul simț să plece așa că acum trebuie să ne ocupăm să scăpăm de ea.

Bibi era atât de hotărâtă încât Erin a trebuit să râdă deși nu-i venea.

— Nu cred că Veronica a făcut vreodată în viața ei ceva ce n-a vrut să facă. Mai bine ai renunța.

— Niciodată nu m-a întrecut la ceva, nici la grădinită, a luat-o în râs Bibi. Dă-mi puțin timp.

După ușurarea Erinei, conversația s-a terminat aproape, întrucât Bibi a spus că a sosit timpul să vi-

ziteze fabrica de rom. Deși Erin încă mai era contrariată de discuția lor, turul s-a dovedit a fi la fel de interesant ca și toate celelalte în această excursie plină de noutăți și curând a fost fascinată de ceea ce vedea și de mirosuri.

O aromă înțepătoare plutea peste căzile și echipamentul de oțel inoxidabil și pătrundea chiar și la secția de îmbuteliere, care a fost locul ce le-a plăcut cel mai mult ambelor femei. Priveau cu încântare cum se mișcau șirurile de sticle pe banda rulantă ca niște mici soldați ce își făceau exercițiile precise. Fiecare se întorcea exact la momentul potrivit pentru a se pune dopul sau eticheta și era ca o caricatură de la Radio City Rockettes.

Femeilor le-a fost greu să se smulgă de la acest spectacol, însă trenul aștepta și se făcuse după amiaza târziu Călătoria de întoarcere a fost mai scurtă deoarece trenul a făcut numai o oprire la Catadupa pentru a putea călătorii să-și ridice cumpărăturile. Erin privea nemulțumită peisajul care-i trecea prin fața ochilor pentru că se apropia sfârșitul zilei.

În momentul când au ajuns la gară și după ce au făcut drumul până acasă cu mașina era destul de târziu Erin a început să aibă temeri. Va fi Jason supărat că a fost plecată toată ziua ? Deși nu putea s-o vadă în ochi poate că nu i-a plăcut ideea ca ea să dispară atât de mult timp Ar fi trebuit să-i ceară voie ? A luat o figură hotărâtă La urma urmei nu era proprietatea lui ! Însă era foarte tăcută când a intrat în casă după Bibi.

Jason și Veronica erau singuri la barul de lângă salon. Când femeile au intrat să-i salute el a traversat încăperea cu pași mari.

— Unde naiba ai fost toată ziua ? a întrebat.

Bibi a fost surprinsă.

— Nu ți-a spus Tommy ? Am fost cu Catadupa Choo Choo.

S-a încruntat.

— Asta a fost dimineața. Sunteți plecate de multe ore.

— I o excursie de o zi și de la Mobay am venit cu mașina, i-a spus Bibi. Să nu-mi spui că erai îngrijorat de soarta noastră.

— Da sigur că am fost îngrijorat, a răspuns el sumbru. După cum știu că conduci tu, eram pe punctul de a da telefoane la închisorile din localitate.

— Îngrijorarea ta mă înduioșează. O expresie diabolică i s-a așternut pe figură. Îți făceai griji de mine sau de Erin ?

— De Erin, firește, i-a spus el calm. E greu să găsești secretare bune și pe ea am format-o deja.

Cuvintele au fost spuse ușor, ca o glumă, însă acestea exprimau în esență sentimentele lui, s-a gândit Erin sumbră. Era de presupus că trebuia să sară când îi comanda el, ca un câine de circ. Întorcându-se într-o parte pentru a-și ascunde lacrimile neașteptate care îi înțepau pleoapele a pornit-o spre ușă însă vocea lui a oprit-o.

— Ți-a plăcut excursia, Erin ?

S-a întors puțin, suficient ca să dea dovadă de bune maniere.

— Da, a fost foarte interesantă.

— Povestește-ne despre ea. Tonul lui era ferm și Erin s-a simțit ca un copil chemat să recite frumos o poezie. De ce încerca s-o umilească ? Noaptea trecută nu fusese suficientă ?

A intervenit vocea irascibilă a Veronicăi :

— Doamne, Jason, cui îi pasă de o excursie turistică cu un traseu provincial ?

— Ai făcut-o vreodată ? a întrebat Bibi.

— Sigur că nu ! Ar trebui să fiu legată și răpită ca cineva să mă determine să fac așa ceva.

Figura lui Bibi a căpătat o notă meditativă și a ridicat din sprâncene spre Erin care brusc s-a simțit mai bine. Amândouă au râs și Jason care le privea atent, a întrebat ce era atât de amuzant.

— A fost o glumă a noastră, i-a spus Bibi fără să-i pese. Erin, hai să le arătăm rochiile pe care ni le-am făcut.

Însă Veronica a spus :

— Nu acum. Mergem la o petrecere la familia Detweiler.

Bibi s-a uitat la Jason ca să-i confirme și el a încuviințat din cap.

— Tommy e încă la club. A vrut să joace un simplu, așa că l-am lăsat acolo. Vă așteptăm să vă pregătiți și el va veni după noi acolo când termină.

— Suntem deja în întârziere, s-a văitat Veronica. Cât vă trebuie ? Din tonul ei era clar că nu saluta compania lor.

— Nu e nici o grabă să mergem la familia Detweiler, a spus Bibi. Petrecerile lor durează la infi-

gît. Mă simt murdară și sunt sigură că și Erin se simte la fel. O să mă înmoi în baie ore întregi așa că tu și Jason mergeți înainte. Noi îl așteptăm pe Tommy.

Veronica arăta de parcă primise o cupă cu frișcă și nici Jason nu arăta nefericit, a reflectat neîndurătoare Erin. Fața lui era lipsită de expresie, însă n-a făcut nici o încercare de a le zori să meargă împreună. Veronica l-a îmboldid să iasă din casă, înainte de a se putea răzgândi.

— Nu te grăbi, Erin, i-a spus Bibi după plecarea celor doi. Din câte îl cunosc pe Tommy, va mai trece ceva timp până vine.

— Dacă nu ai nimic împotrivă, aș sta acasă, i-a zis Erin. Am avut o zi plină și aș vrea să citesc o carte.

Bibi a ridicat din umeri.

— Dacă asta vrei, de ce nu? Ești sigură?

— Da. Nu sunt deloc obișnuită cu toate petrecerile astea. Nu-mi dau seama cum puteți merge la ele în fiecare seară.

— Ajung să fie un mod de viață, i-a spus Bibi veselă. Bine, dacă te răzgândești, anunță-mă.

Însă Erin, cum a intrat în baie, și a turnat săruri frumos mirositoare în apa învolburată, a știut că nu se va mai răzgândi. Las-o pe Veronica să triumfe. Cel puțin nu va trebui să fie martoră.

Lenevind în baie mult timp, Erin a simțit cum îi dispare încordarea în vreme ce apa mirositoare o relaxa. Când a ieșit din cadă și s-a șters a auzit vocî în surdină pe coridor, ceea ce dovedea că

Tommy s-a întors, și el și Bibi se pregăteau pentru petrecere.

Ridicându-și părul roșcat de la ceafă și l-a strâns neglijent în creștetul capului și a luat un halat ușor pe ea. Când a intrat în dormitor a auzit o bătaie la ușă.

— Erin, a strigat-o Bibi, suntem aproape gata de plecare însă mai ai timp să te răzgândești.

Erin a deschis ușa și zâmbind a clătinat din cap.

— Nu, mulțumesc, voi doi vedeți-vă de treabă. Și uitându-se la prietena ei strălucind de podoabe a adăugat : Arăți splendid.

— Și tu arăți bine. Ce mai încolo și-ncoace, mi-aș scoate acești pantofi cu toc înalt și aș sta acasă cu tine.

— Prostii ! Mergeți și distrați-vă, i-a spus Erin.

După ce au plecat, o tăcere misterioasă s-a așternut asupra casei, obișnuită cu murmul de voci. Rosa și Manolo erau pe undeva însă nici un zgomot nu ajungea până la dormitorul Erinei și se simțea complet izolată. Da, asta își dorise, nu ? S-a dus până la fereastră și s-a uitat la oceanul calm, strălucitor în lumina lunii. Se uita și Jason la ei, cu Veronica ?

Întorcându-se brusc s-a deplasat cu pași hotărâți la noptiera de lângă pat unde se aflau stivuite o serie de cărți. Lâncezeala asta trebuia să se termine, să nu creadă el că ea își va pierde timpul întrebându-se ce făcea.

După o îndelungă chibzuință a ales un roman actual pe care demult dorea să-l citească și s-a dus

la totalu. Punându-şi picioarele goale sub ea, a început să citească, forţându-se să se concentreze. Şi a dovedit a fi o povestire captivantă şi Erin uitase complet de timpul care se scurgea până ce a auzit o ciocănitură la uşă. O, Doamne, s-a gândit ea vinovată, probabil că era Rosa sau Manolo care doreau să afle când îşi va lua masa. Uitase cu totul să le spună că nu-i era foame şi îi ţinuse fără motiv.

— Intră, a strigat ea, pregătită să-şi ceară scuze.

Dar când s-a deschis uşa Erin a avut un şoc. În uşă se afla Jason, cu buzele strânse dar totuşi arătând imposibil de frumos. Cu inima zbătându-i-se în piept, Erin s-a ridicat în picioare, strângându-şi capotul subţire şi mai bine în jurul corpului.

Jason a observat gestul inconştient şi un zâmbet aspru batjocoritor i s-a aşternut pe faţă. A spus numai :

— Ce faci aici ?

— Nu cu ar trebui să te întreb asta ?

El s-a încruntat, ignorându-i întrebarea.

— Ţi-am spus să vii cu Bibi şi cu Tommy. De ce n-ai venit ?

— Nu, nu mi-ai spus, a zis Erin apărându-se. I-ai spus lui Bibi să îl aştepte pe Tommy. N-ai zis nimic de mine. În plus, m-am gândit că îţi va face plăcere. În felul acesta sunt două perechi. Nici una nu are nevoie de o femeie în plus.

Expresia lui s-a schimbat şi ochii lui aveau o strălucire inexplicabilă în timp ce o studia atent.

— Din cauza asta n-ai venit? Din cauza Veronicăi?

Credea că era geloasă pe proasta aia blondă? Erin a scrâșnit din dinți. Va corecta imediat această impresie. Adoptând un ton indiferent, elaborat, a spus:

— Ei bine, când Brad era aici eram un număr par, dar în cinci e mai greu, nu-i așa?

Chipul lui Jason s-a întunecat și a făcut un pas spre ea în timp ce Erin își ținea răsuflarea. Menționarea numelui lui Brad fusese o nesăbuință, însă era singura modalitate la care s-a gândit pentru a-l sensibiliza. Întinsese prea mult coarda?

Ochii lui erau furtunoși când a spus scurt:

— Îmbracă-te. Mergi la petrecere.

— Aș prefera să nu merg, a zis ea.

S-a uitat la ea cu răceală.

— Am spus că mergi.

Rănită de tonul lui imperativ, mânia Erinei a crescut la același nivel cu a lui.

— Nu voi merge și nu poți să mă obligi!

Jason a zâmbit însă ochii lui erau duri. Întinzând mâna i-a scos acele din păr. Acesta a căzut ca o perdea de mătase peste fața ei îmbujorată. Era foarte aproape de ea acum și ea a început să tremure în timp ce privirea lui se plimba peste corpul ei zvelt. Ea a apucat cele două margini ale capotului și le-a strâns și apoi a repetat gestul necugetat în timp ce ochii lui au fost atrași de ridicătura delicată a sânilor ei de sub țesătura subțire.

— Ai două posibilități, a zis el ușor. Ori te îmbraci singură ori te îmbrac eu.

Erin a inspirat puternic. Nu era nici o îndoială că vorbise serios și nu-i dăduse nici o șansă ca să se eschiveze cu grație. Însă era vina ei că îl provocase direct. Nu învățase până acum că Jason Dimitriou iese totdeauna învingător ?

Pe fața ei se citea revolta și recunoașterea înfrângerii.

— Dă-mi câteva minute și voi fi gata. El a încheiat din cap maiestuos și s-a așezat pe un scaun, luând cartea pe care o citea ea. Erin s-a uitat mirată la el.

— Nu aștepți afară ?

El a ridicat privirea cu un dezinteres total.

— Nu fi copil și nu tărăgăna. Am pierdut suficient timp venind tot drumul înapoi pentru a te lua, așa că ai grijă și grăbește-te sau mă văd obligat să îți dau o mână de ajutor.

Aruncându-i o privire scandalizată, s-a deplasat bolborosind la dulap și a luat prima rochie pe care a pus mâna. Apoi, strângându-și celelalte lucruri le-a dus în budoar și a încuiat ușa. Din fericire Erin a fost scutită de privirea de pe fața lui amuzată când a auzit cliculul încuietorii.

În timp record a reapărut complet îmbrăcată dar cu o expresie rebelă pe chip, pe care Jason a ignorat-o. Luându-i bărbia în mână, a inspectat-o amănunțit și a spus :

— Ești palidă. Dă-ți cu puțin ruj.

— Nu folosesc ruj, i-a zis ea.

— O să-l folosești în seara asta, a asigurat-o el.

Erin nu mai fusese tratată astfel în toată viața ei și a deschis gura ca să-i spună acest lucru. Însă o privire spre figura fermă a lui Jason a convins-o să urmeze instrucțiunile. Când a pornit-o spre măsuța de toaletă n-a putut să reziste de a da o replică spinoasă :

— Sunt unii bărbați care mă plac așa cum sunt, i-a spus ea, provocată să comită această mică indiscreție.

El i-a apucat brațul cu sălbăticie și a întors-o cu fața spre el.

— Pe acesta îl așteptai în seara asta ?

— Despre ce vorbești ? Era sincer mirată.

— Nu face pe fecioara inocentă cu mine ! Figura lui Jason era cioplită în granit. Îl așteptai pe Brad ? De aceea erai îmbrăcată astfel când am venit ? A strâns din buze. Sau dezbrăcată, aș zice.

Erin a tresărit și a devenit și mai palidă. Buzele îi tremurau când a șoptit :

— Nu se poate să crezi așa ceva.

Ochii lui i-au examinat chipul și o emoție puternică licărea în adâncurile lor.

— Nu știu ce să mai cred. Aș putea să mă înșel într-atât în privința ta ? I-a ținut fața în mâini și a privit adânc în ochii ei de safir.

— Ești nemaipomenit de frumoasă, a murmurat el cu o voce răgușită, aplecându-și capul spre ea.

Pe Erin a străbătut-o un fior și timp de o clipă s-a simțit bolnavă. El credea toate lucrurile acelea teribile despre ea și Brad și încă mai vroia să facă

dragoste cu ea! Sau poate că tocmai aceasta o făcea şi mai de dorit. Hotărâse el cumva că era o femeie experimentată care îi va da mari satisfacţii în pat? Ei bine, nu va descoperi niciodată. Chiar în acel moment Erin şi-a dat seama că indiferent ce i-ar face, ea nu se va putea conforma târgului.

Pleoapele îi tremurau şi gura îi era uscată însă şi a impus să vorbească:

— Lasă-mă să mă duc acasă, Jason. Îmi pare rău dar toată această excursie a fost o greşeală. Am crezut că voi putea merge până la capăt, însă nu pot.

Dorinţa lui s-a diminuat încet uitându-se la fata neliniştită din faţa lui. Aprinzându-şi o ţigară a inhalat adânc.

— Nu cumva ai uitat ceva? a întrebat el ironic.

Cei zece mii de dolari, firește. Mai avea încă această ameninţare care i-o ţinea deasupra capului. Cum putea ea să o înlăture? Trebuia să existe o altă soluţie. Îndreptându-şi umerii a spus:

— O să-ţi plătesc banii într-un alt mod. S-ar putea... Să îi împrumut, a adăugat ea cu disperare, deşi nu putea să-şi imagineze de unde.

Faţa lui s-a înăsprit.

— Brad este un om foarte bogat, însă vei descoperi că dobânzile lui sunt la fel ca şi ale mele.

Intensitatea privirii lui suspicioase i-a tăiat răsuflarea.

— Eşti detestabil! A strigat ea. Nu mă gândeam la Brad. Nu vreau să am de-a face cu el sau cu tine. Vreau numai să plec acasă.

Figura lui era crudă și pe ea nu se mai citea dorința, ci o hotărâre cumplită. Erin a lăsat capul în jos dându-și seama că era complet la mâna lui și nu avea nimic de făcut. Nu avea nici cel puțin bani suficienți pentru călătoria înapoi acasă.

Apucând-o cu mâna de sub bărbie, a forțat-o să se uite la el.

— Acum mergem la o petrecere și te vei preface că te bucuri că ești cu mine.

Slavă domnului că drumul până la familia Detweilen a fost scurt pentru că au mers într-o tăcere totală. Jason părea preocupat de gândurile lui. Erin suferea în cel mai îndepărtat colț al scaunului din față, ca un ghemotoc de nefericire.

Când au ajuns, el a ajutat-o să iasă într-o manieră indiferentă și a condus-o înăuntru. Ca de obicei, era o mulțime de oameni și mulți dintre cei prezenți participaseră și la petrecerea lui Jason din noaptea precedentă. Erin s-a trezit salutată ca făcând parte din grup și spre surprinderea ei Jason a stat alături de ea ca și cum ar fi fost cu adevărat partenerul ei. Sau îi era teamă că ar putea să scape în vreun fel înainte de a termina s-o chinuiască ? se întreba Erin cu amărăciune.

Bibi a apărut din mulțime și a privit-o surprinsă :

— Te-ai răzgândit ! E groaznic, dar cum ai ajuns aici ?

— M-am dus eu și am luat-o, a spus Jason fără alte explicații.

— Bibi s-a uitat la ei meditativ dar tot ce-a spus a fost :

— Înțeleg.

Tommy îi s-a alăturat și el și a manifestat la rândul i surprindere.

— Uite cine a venit la petrecere. Mă bucur că te văd, Erin. Cum a reușit Jason să te facă să te răzgândești ?

Înainte ca Erin să poată răspunde, Jason i-a zâmbit batjocoritor și a spus :

— Am puteri de convingere ascunse, nu-i așa, dragostea mea ?

A luat-o de după mijloc și a tras-o spre el. Timp de o clipă capul ei s-a odihnit pe umărul lui înainte de a se opune brațului lui care o încercuia. Era însă ca o cingătoare de oțel și a fost nevoită să-i cedeze, teribil de conștientă de căldura corpului său alături de al ei.

— Jason, te-am căutat peste tot. Unde Dumnezeu ai fost ? Vocea irascibilă a Veronicăi pretindea atenția lui imediată.

Pentru prima oară Jason s-a arătat iritat de frumoasa sa invitată blondă. Abia reținându-și supărarea, i-a spus :

— Veronica, ai cu siguranță ceva mai bun de făcut decât să-mi ții socoteală ce fac toată seara.

Fața i s-a îmbujorat de un roșu urât și i-a replicat :

— Cum îndrăznești să vorbești în felul ăsta cu mine ?

— Se pare că sunt singurul care pot, draga mea, i-a răspuns el cu insolență.

— Crezi că îți permit orice, nu ? Vocea ei se ridicase strident și oamenii se întorceau să privească.

— Mai încet, Veronica, tonul vocii lui Jason devenise fatal.

— Nu-mi spui tu mie ce să fac, a replicat ea cu intenția evidentă de a face o scenă.

Erin se îngrozise și s-a retras în mulțime. Nu aveai de unde să știi ce îi putea spune Veronica. O apucaseră furiile și Erin nu vroia să fie următoarea ei țintă. Cea mai sigură soluție era să-și facă drum în locul cel mai îndepărtat al camerei.

Bibi a găsit-o acolo și a remarcat :

— Veronica noastră e într-o formă rară în seara asta, nu crezi ? Nu-ți face totuși probleme în privința asta ; nimeni nu-i dă atenție. De data asta Jason nu pare a avea dispoziție de a o calma, dar e mai bine așa. Ori își revine mâine, ori nu. Oricum noi câștigăm.

— Se comportă de multe ori astfel ? a întrebat Erin.

— Destul de des.

— Dar nu înțeleg. Cum o suportă oamenii ?

Bibi a ridicat din umeri.

— Cred că din cauză că cei mai mulți dintre noi ne cunoaștem de o viață. Sau poate că ne e milă de ea.

— Milă de ea ! a țipat Erin, incapabilă să dea crezare acestei explicații. Cum este posibil ? Are tot ce vrea !

Bibi s-a uitat la ea compătimitor.

— Când vei accepta faptul, Erin, că tu ai mai mult ?

Restul serii a trecut într-o negură grea pentru Erin. A petrecut-o în cea mai mare parte căutând să nu-i stea în cale. Din când în când îl vedea că se uită după ea, însă încruntarea de pe figura lui o convingea să se uite în direcția opusă. Pe Veronica, la rândul ei, o evita automat. Erin nu se simțea capabilă de o bătălie a spiritelor cu nici unul dintre ei și efortul de a se menține în gardă era extenuant.

La un moment dat, cea mai mare parte a invitaților s-a mutat în altă casă unde se servea cina bufet. Supusă, Erin i-a acompaniat pe Bibi și pe Tommy. N-a putut mânca o bucățică, dar cel puțin se afla împreună cu prietenii ei buni și stătea discretă cât mai aproape de ei.

În cele din urmă Bibi a început să caște și a spus :

— Mi-ajunge. Tu ce crezi, Erin ?

— O, da. Răspunsul Erinei era atât de sincer încât Bibi a zâmbit. Dați-mi voie să-i spun lui Jason că plec și mă întorc imediat.

Nu mai putea să repete greșeala de a dispărea pur și simplu. Jason îi precizase foarte clar că plătise pentru ea și era îndreptățit la o explicație. Zărindu-l în cameră, Erin s-a apropiat de el cu sfiiciune.

— Bibi și Tommy pleacă acasă. Te deranjează dacă plec cu ei ?

El s-a uitat căutând pe deasupra capetelor invitaților. În momentul când i-a zărit așteptând la ușă, figura lui s-a relaxat.

— Dacă vrei, a zis el indiferent.

Evident, faptul că stătea sau pleca nu avea nici o importanță pentru el și Erin s-a simțit ca o proastă că a trebuit să-l deranjeze.

— Bine... noapte bună, a spus ea cu incertitudine.

— Noapte bună. Ochii lui enigmatici i-au privit pe ai ei o vreme. Poate că te văd mai târziu.

În drumul spre casă Erin a tăcut în mașină, însă nimeni n-a observat. Bibi sporovăia despre petrecere și Tommy se concentra la condus, marcând această operație cu căscături enorme. Când s-au despărțit în hol, Erin era încordată ca un instrument bine acordat.

Ce vroiau să spună ultimele cuvinte ale lui Jason ? Constituiau un avertisment că nu avea intenția să o absolve de promisiune în ciuda rugăminții ei că nu poate să meargă până la capăt cu ea ? Dacă aceasta era situația, nu avea ce face. Dintr-o experiență amarnică Erin știa că era capabil s-o forțeze să se supună puterii lui masculine superioare. Seara asta era să fie ? Și dacă așa era o va lua el cu mai multă gentilețe decât ultima oară ?

Erin s-a dezbrăcat și s-a strecurat în așternut cu tot trupul înțins de incertitudine. Se uita în tavan dorind să se relaxeze însă Jason era o prezență palpabilă în patul ei. Aproape că putea să-i

simtă corpul ferm peste al ei și cu un fior și-a acoperit sânii cu brațele.

Minutele ticăiau neobservate și Erin nu știa cât era de târziu când a auzit voci înfundate în hol. Jason și Veronica se întorseseră.

Aștepta insuportabil de încordată în întuneric însă ușa camerei a rămas închisă. După o clipă casa a devenit tăcută. După o vreme, Erin a adormit.

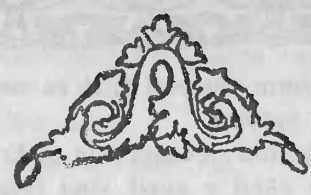

CAPITOLUL VII

Micul dejun la vila lui Jason era o chestiune neprotocolară care i-ar fi determinat pe mulți servitori să-și dea demisia, însă Rosa și Manolo păreau să nu se sinchisească. Fiecare mânca când îi venea și dacă nu se specifica altfel mâncarea era pusă după stilul englezesc pe un bufet lung de marmură în sufragerie. Se găseau carafe cu sucuri reci și platouri încălzite de argint, acoperite, care păstrau ouăle, șunca și cârnații fierbinți. La ambele capete era câte un servici de argint cu ceai și cafea, și coșulețe cu brioșe cu afine și prăjiturele pentru cafea.

Când Erin a venit la micul dejun a doua zi de dimineață i-a găsit adunați pe toți cu excepția Veronicăi. Servindu-se cu o farfurie li s-a alăturat celorlalți la masa lungă lustruită din sufragerie.

— Ai dormit bine, Erin? a întrebat-o Jason.

L-a privit cu precauție. Sigur că era numai o întrebare politicoasă de la o gazdă îndatoritoare, însă de ce îi detecta o licărire sardonică în priviri? Sau poate i se părea? Își făcuse obiceiul de a-i examina cele mai mici enunțuri, ceea ce era inutil. Încă nu putea să-l priceapă.

Le povesteam despre excursia noastră de ieri, Erin, și chiar acești sofisticați desăvârșiți au trebuit să recunoască că a fost amuzantă, a spus Bibi. Ce ziceți să mai vizităm și alte locuri azi? Sunt o mulțime de locuri interesante pe insulă.

Fața lui Erin s-a luminat.

Mi-ar face plăcere. S-a uitat cu incertitudine la Jason. Te deranjează?

Deloc. De fapt Tommy și cu mine mergem în vizită.

Vorbești numai pentru tine, prietene, l-a avertizat Tommy.

Foarte bine. Le duc eu pe fete, a spus Jason.

Era numai amabilitate în dimineața asta. Deși Erinei nu-i păsa să analizeze motivele acesteia îi era recunoscătoare că avea o bună dispoziție.

Nu ne strica distracția, Tommy, l-a sfătuit soția lui. Nu îți va face rău să vii cu noi. M-am gândit la Rose Hall Grest House pentru azi. Ce spui?

Ce e aia? a întrebat curioasă Erin.

Rose Hall este una dintre cele mai renumite și vechi plantații care au înflorit în secolul al XVIII-lea. Sunt o mulțime de legende despre ea, în principal datorită lui Annie Palmer, o frumusețe sadică care a condus plantația cu o mână de fier. Era recunoscută pentru cruzimea ei.

Era englezoaică? a întrebat Erin.

Parțial. S-a născut în Haiti din mamă englezoaică și tată irlandez și se spune că a învățat magia neagră de la vracii locali. Băștinașii îi spu-

neau Vrăjitoarea Albă de la Rose Hall și credeau cu adevărat că avea puteri supranaturale. A avut de asemenea trei bărbați care toți au sfârșit tragic, a adăugat Jason. A susținut că unul era alcoolic, altul a înnebunit și ultimul a murit de cauze naturale, însă băștinașii au venit cu o versiune diferită. Au numit-o otravă, înjunghiere și strangulare, a spus el sec.

— Sclavii ei nu o duceau mai bine, s-a amestecat în discuție Tommy. Avea obiceiul să călărească pe proprietatea ei noaptea, îmbrăcată în haine bărbătești, cu un bici imens pe care îl folosea asupra oricui hoinărea pe acolo. Călărea un armăsar negru. Se potrivește, nu ?

— Mi-ai dat o idee grozavă, a exclamat Bibi. Rose Hall acoperă mii de acri. De ce n-am închiria niște cai și să facem turul plantației călare ?

Tommy avea îndoieli.

— Nu știu dacă e permis. Știu că se poate călări pe domeniul Good Hope la Falmouth dar nu știu cum e cu Rose Hall.

— Jason poate să aranjeze, l-a asigurat Bibi. Are influență peste tot.

Jason a surâs.

— Mă flatează încrederea ta în mine. Întorcându-se spre Erin a întrebat : Călărești ?

— Nu prea bine, a recunoscut ea, însă sunt sigură că voi reuși să stau călare atâta timp cât nu te deranjează cum arăt când voi face asta. Am participat regulat la lecțiile de călărie pe poney când eram mică, dacă asta ajută întrucâtva.

— Va fi bine. O să-ți facem rost de un cal blând, a asigurat-o Bibi. Atunci e stabilit.

— Ce anume e stabilit? Veronica intrase în sufragerie și se uita la ei întrebătoare.

— Tocmai făceam planuri pentru o ieșire la Rose Hall astăzi și o plimbare călare prin împrejurimi.

— Ești încă cuprinsă de febra plimbărilor turistice? a întrebat Veronica cu dezgust.

Bibi s-a uitat cu ochii mijiți la ea.

— Nimeni nu te obligă să mergi.

— Sigur că nu merg, a spus Veronica. Iahtul lui Hwayne și al lui Karen trebuie să se întoarcă în dimineața asta și un grup dintre noi va lua prânzul la bord. Nu e o zi divină pentru asta, iubitule? l-a întrebat pe Jason, depășind complet după cât se pare furia ei din noaptea trecută.

Erin s-a uitat la Jason cu teamă. Uitase evident de aranjamentul lui cu Veronica. Asta însemna că ceilalți vor trebui să renunțe de asemenea la planurile lor?

Dar nu era cazul să-și facă griji, Jason tocmai spunea:

— Îmi pare rău, dar noi patru mergem la Rose Hall. Poți să te duci să iei prânzul cu ceilalți dacă preferi.

— Nu vreau să merg cu ei. Vreau să fiu cu tine. Veronica s-a bosumflat ca un copil îndărătnic.

— Atunci vino la Rose Hall, i-a spus el rezonabil.

— De ce nu putem merge să luăm prânzul?

Răbdarea lui Jason, nicidecum partea lui forte, devenea primejdios de precară.

— Hotărăște-te, Veronica. Ne întâlnim în fața casei într-o jumătate de oră. Și dacă vii, ia-ți blugii, i-a strigat el peste umăr.

Când Erin a ieșit pe ușa principală exact la timp l-a găsit pe Jason alături de cel mai formidabil automobil pe care-l văzuse vreodată. Parcă descinsese direct din paginile unui roman de F. Scott Fitzgerald. Jos și performant, avea o capotă la motor decorată cu tije arcuite strălucitoare pe ambele părți. Pânza acoperișului decapotabil era fixată de parbriz cu un șir lung de siguranțe rotunde strălucitoare și interiorul era tapițat cu cea mai fină piele de mănușă.

— Habar n-am ce e, însă este cea mai frumoasă mașină pe care am văzut-o vreodată, a spus Erin răsuflând adânc, și atingând cu gingășie vopseaua verde închis.

— Frumoasă, nu-i așa ? a fost de acord Jason. Este un Escalibur. Vrei s-o conduci ?

Ochii Erinei s-au aprins.

— Se poate oare ?

— Firește, i-a zâmbit el. Vrei cu capota ridicată sau lăsată ?

— Cu ea lăsată, te rog. Îmi plac decapotabilele.

— În timp ce Jason s-a apucat să desfacă capota, Bibi și Veronica au venit și ele. Erin sperase ca Veronica să opteze pentru prânz în loc de excursie, care evident îi era nesuferită, însă se vede că era clar hotărâtă să accepte orice pentru a fi cu Jason. Asta nu se anunța de bun augur pentru ieșirea lor. Era decisă să facă pe cineva să sufere

pentru dezamăgirea ei și nu-i păsa că strică tuturor ziua.

Și pentru a dovedi acest lucru i-a strigat lui Jason tăios :

— Ridici capota ?

El a privit-o scurt.

— Nu, o las jos.

— Bine, ridic-o înapoi. Știi că nu suport să-mi strice vântul părul.

Tommy scotea cu spatele un cupeu galben de lux din garaj.

— Poți să mergi cu Tommy și Bibi a spus Jason.

— Nu vreau să merg cu ei. Vreau să fiu cu tine. De ce crezi că merg în excursia asta stupidă ?

Jason s-a uitat la ea impasibil.

— Poți să te duci cu ei sau să stai acasă. Erin și cu mine mergem în Escalibur, cu capota lăsată jos, a adăugat el ferm.

Buzele subțiri ale Veronicăi s-au întredeschis expunându-i dinții încleștați.

— Ce te face să crezi că voi fi de acord cu aceste aranjamente ? M-ai umilit în ultimul timp, Jason Dimitriou ! Nu sunt obligată să suport acest tratament din partea ta sau a oricărui alt bărbat ! Plec, mă auzi ? Când te vei întoarce, nu voi mai fi aici, a strigat ea și a păsit furioasă în casă.

Erin stătea alături agonizând de jenă, însă Jason era complet neînduplecat.

— Urcă la volan și îți potrivesc eu scaunul, a spus el ca și când nu s-ar fi întâmplat nimic.

Erinei îi crescuse inima de bucurie. Nu părea posibil, dar lui nu-i păsa că Veronica pleacă! Strecurându-se ascultătoare pe locul șoferului s-a uitat la creștetul capului lui când s-a aplecat, îngrozită de ea însăși pentru că avea un impuls aproape necontrolat să-i treacă degetele prin părul des negru. În timp ce el s-a îndreptat a surprins-o că-l privește și ochii lor s-au întâlnit. Ea și-a lăsat privirea în jos zăpăcită, speriată că se trădase și că el va ghici de ce avea subit greutăți cu respirația.

El a întins mâna și i-a mângâiat cu gingășie pielea catifelată a cefei de sub coama de păr strălucitor care se revărsa peste ea.

— Erin...

— În regulă, oameni buni, să mergem, a strigat Tommy.

Pe când micuța mașină galbenă a duduit pe lângă ei luând-o pe alee, Jason a ocolit și s-a suit pe locul pasagerului din față. Răsuflarea Erinei mai era încă inegală însă Jason părea neafectat de micul moment de intimitate. I-a dat instrucțiuni de ultima clipă.

— Condu ușor până începi s-o simți. Drăcovenia asta poate merge ca vântul. Fără să bagi de seamă, ajungi peste sută.

Erin a promis să fie atentă dar când a ajuns pe autostradă și când a simțit cum mașina puternică țâșnește de sub ea, a încetinit inconștient accelerația. Vântul îi ridica părul lung fluturându-i-l sălbatic în jurul feței ei emoționate. Jason s-a mu-

lui mai aproape de ea, strângându-i șuvițele de mătase într-o mână ca să nu-i obstrucționeze vederea. I a studiat nasul cârn și contururile gurii ei delicate, dar de data asta Erin nu era conștientă de proximitatea lui.

Vai, Jason, este atât de minunat. Sunt sigură că e ca atunci când zbori.

El i a sărutat părul atât de ușor încât ea nu și-a dat seama de mângâiere.

Stiu, dar mai bine redu viteza, micuțo.

Privind vitezometrul Erin s-a îngrozit și a ridicat piciorul de pe accelerație.

Ai avut dreptate. Habar n-aveam că mergem atât de repede.

Când au ajuns la grajduri Tommy s-a apucat să selecționeze caii. Iapa pe care a ales-o pentru Erin se numea Sunshine (Lumină de soare) și era garantată ca docilă. Privindu-i ochii când aceasta și a întors capul ca să se uite la ea, Erin a avut unele îndoieli dar pentru nimic în lume n-ar fi recunoscut acest lucru.

Drumul spre Rose Hall trecea prin niște povârnișuri puțin împădurite și Erin și-a depășit treptat nervozitatea. Când Bibi și Tommy au trecut galopând ușor înainte, a vrut să meargă în pas cu ei, dar Jason a reținut-o.

Vreau să te acomodezi mai întâi. Avem toată ziua.

Dar te țin pe tine în urmă, a protestat ea. Nu ai nici o plăcere.

Jason i a zâmbit.

— Nu fi atât de sigură.

Pe Erin a străbătut-o un val de încântare. Poate că acesta era numai un armistițiu însă îi spusese că se bucură că e cu ea. Indiferent ce se va întâmpla după, avea sentimentul că va fi o zi de aur în amintirile ei.

Nimic din ceea ce i-au spus n-a pregătit-o pe Erin pentru prima sa întâlnire cu Rose Hall. Conacul liniștit cu trei etaje se cuibărea printre copacii înalți și își dezmințea istoria sângeroasă. Balcoanele largi te îmbiau să stai la soare și ușile imense de mahon cu arcade înalte ornamentale arătau ospitaliere.

Înăuntru podelele lustruite fuseseră restaurate și aduse la splendoarea lor inițială și totul vorbea de opulență și tihnă, însă erau și reminiscențe subtile care aminteau de cruzimea fostului proprietar. Cât de mulți scalvi fuseseră necesari pentru a forma treptele sculptate manual care duceau la salonul de muzică și la nenumăratele camere de oaspeți ? Și în marele dormitor al lui Annie, unde ea și-a găsit sfârșitul tragic în mâinile servitorilor de care abuzase cumplit, existau de fapt năluci, sau stafii după cum mai pretindeau încă unii jamaicani ? Erin s-a înfiorat. Deși îi plăcea vizita, era totuși bucuroasă să iasă la aer cald și proaspăt.

Cel puțin de helești mare nu erau legate amintiri funeste. Lebedele maiestuoase care pluteau pe suprafața lui lucioasă păreau aproape ireale în perfecțiunea lor. Insula mică din mijloc, plină

de iute splendid înflorite constituia o altă desfătare.

După ce l-a acordat timp Erinei de a privi din plin, Bill l-a chemat:

— Haide, toată lumea, e timpul să ne suim pe cai, literalmente, şi au încălecat cu toţii.

La numai o mică distanţă de casă, sau aşa părea, te aflai în plin secol al XVII-lea. Ferigi imense, rezistând însă secolelor, îşi unduiau evantaiele spre bananierii cu frunze late care le răspundeau delicat în şoaptă. Verdeaţa lor densă forma un fundal pentru înflăcăratele poinciana, lalelele africane şi leandrii roz, în timp ce tot felul de arbuşti contribuiau cu parfumul lor. Civilizaţia cu clasonanele şi radiourile ei se afla departe şi sunetele armonioase îşi aveau locul lor de drept în această regiune montană de basm. Cântecele păsărilor umpleau atmosfera şi foşnete secrete puneau în mişcare pădurea sugerând o lume ascunsă.

Bill şi Tommy o luaseră repede înainte şi de această dată Erin era fericită să-i lase să se ducă. Venise timp să savureze tihna şi liniştea acelui loc vrăjit.

Privindu-i expresia fascinată, Jason a întrebat-o cu gentileţe:

— Eşti fericită, Erin?

— Da, sigur, este locul cel mai frumos pe care l-am văzut vreodată. Îţi mulţumesc că m-ai adus aici.

El a zâmbit privindu-i chipul emoționat, însă ea nu era conștientă de asta. Uitându-se peste umărul lui, a exclamat :

— Privește ! Nu sunt orhidee ?

Fără să se întoarcă, i-a spus :

— Nu m-ar surprinde. Sunt două sute de specii care cresc spontan în Jamaica.

Sub imperiul momentului Erin a coborât de pe cal și a alergat să examineze florile exotice de un verde pal care, la o privire mai atentă, a observat că în centru erau de un roșu aprins strălucitor. Jason a venit lângă ea și când a vrut să întindă mâna către ele ea i-a prins-o.

— Nu, nu le culege. Trebuie să lăsăm totul exact așa cum e.

El i-a ciufulit părul drăgăstos.

— Ești nostimă. Nu deranjează pe nimeni dacă culegi una.

Ea a clătinat din cap.

— Îmi place numai să mă uit la ele. E atât de emoționant să le întâlnești în sălbăticie.

El a luat-o de după umeri și totul părea complet natural.

— Hai să ne plimbăm puțin, și poate mai găsim și altele.

S-au plimbat prin pădure, iar caii îi urmau agale. Spre încântarea ei, Erin a descoperit și alte varietăți. S-a aplecat peste orhideele mici purpurii semănând a panseluțe delicate și a îngenunchiat să le inspecteze pe cele galbene cu pete portocalii

[illegible] în timp ce Jason venea pe urmele [illegible] răpitorilor.

Iisi în cele din urmă, cu evidentă părere de rău, a spus:

— Cred că ar fi bine să-i ajungem pe Bibi și Tommy.

Erin aproape că uitase de ei, dar a fost de acord imediat.

— Firește. Trebuie să fie la depărtare de mile de noi.

S-au urcat din nou pe cai și de această dată au străbătut mersul. Jason călărea în față pentru a găsi drumul și Erin îl urma pe iapa grasă care era indignată pentru că se așteptau de la ea să facă mai mult decât o plimbare rapidă.

S-a întâmplat când au trecut printr-o zonă deosebit de densă. Calul lui Jason a speriat un animal mic care a fost atât de surprins încât a sărit înapoi pe cărare în loc să se ducă în tufișurile de pe o parte sau alta a drumului. Iapa Erinei s-a dat înapoi alarmată și înainte ca ea să știe măcar ce s-a întâmplat, o cracă ce atârna a doborât-o pe Erin la pământ cu o bufnitură neplăcută. Din fericire a aterizat pe un pat de frunze moi însă căderea i-a tăiat respirația și nici nu a putut să țipe.

Jason a coborât de pe cal într-o secundă și a luat-o în brațe.

— Erin, ai pățit ceva? Vocea lui era încordată de spaimă.

Ea a deschis ochii și a încercat să vorbească, să-l liniștească, însă vorbele nu-i veneau, în starea ei de ameţeală a crezut că vede groază pe chipul lui, însă așa ceva nu putea fi. Lui Jason nu-i era teamă de nimic.

— Scumpo, spune-mi unde te doare, a rugat-o el, alb ca varul sub bronzul feţei.

În cele din urmă, i-a revenit suficient respiraţia pentru a spune :

— N-am nimic, sunt doar puţin zdruncinată. Sunshine a dat înapoi și creanga aia, m-a răsturnat.

A strâns-o la piept într-o îmbrăţișare sufocantă și ea îi simţea inima bătând sălbatic.

— Mulţumesc lui Dumnezeu, a rostit el. Mulţumesc lui Dumnezeu !

Cu nasul strivit de pieptul lui ea a spus cu dificultate :

— Te rog să mă scuzi că am fost atât de neîndemânatică, dar a trecut ceva pe cărare și m-a luat prin surprindere.

I-a dat drumul din braţe destul de mult pentru a o examina. Era mânjită pe obraz și el a pipăit-o cu degete delicate.

— Te doare ? Când ea a clătinat din cap, cu mâna ca o pană i-a explorat fiecare porţiune a feţei și apoi ceafa, căutând cu îngrijorare eventuale vânătăi. Avea numai o mică protuberanţă la baza părului și a tresărit când el a atins-o.

— Te doare ?

Zâmbi puțin, a recunoscut ea. S-a aplecat peste ea și a sărutat-o și ea a râs uitându-se prin camera luminată. Trebuie că ai avut o mamă ca a mea. Credea întotdeauna că cu o sărutare trec toate necazurile.

Însă el n-a râs cu ea. Fața lui era sumbră când a zis:

— Dacă ți s-ar fi întâmplat ceva...

Erin și-a ridicat privirea către el mirată. Nu-l mai văzuse astfel, atât de tandru, de atent. A luat-o în brațe și cu mâna a mângâiat-o pe obraz. Părea exagerat de afectat de un accident atât de mic; dar s-a ghemuit cu plăcere în brațele lui până când din onestitate i-a spus:

— N-a fost nimic serios, Jason.

El nu părea convins și vocea îi era aspră când a zis:

— Dacă te loveai la cap de o piatră... Tulburat, a strâns-o și mai tare la piept. Micuța mea păpușă, ce m-aș fi făcut?

Bătăile inimii Erinei le egalau pe ale lui. Înțelegea asta că era cu adevărat îngrijorat? Nu în modul obișnuit în care erai, firește, îngrijorat de cineva care are un accident, ci cu totul altfel. El îi produsese atât de multă durere și chinuri. Era aceasta o altă dispoziție pasageră?

Degetele lui îi adunau cu gingășie bucăți de frunze din păr, evitând cu grijă locul umflat. Erin s-a relaxat în brațele lui. Viața avea foarte puține momente mai plăcute, însă, ca toate lucrurile bune trecătoare nu puteau deveni la infinit. Un troznet la

distanță a vestit sosirea lui Tommy și Bibi care se întorceau să vadă unde sunt ei.

— Stai culcată și odihnește-te un minut, i-a spus Jason, întinzându-i batista sub cap.

Când a sosit familia Exeter și a văzut-o pe Erin întinsă pe pământ, i-a cuprins imediat grija.

— Ce s-a întâmplat ? a țipat Bibi, sărind jos de pe cal.

— Erin a avut un mic accident, dar cred că e bine... i-a zis Jason, explicându-i împrejurările.

— Biata copilă, a exclamat Bibi, grăbindu-se să o examineze pe Erin, care se simțea ca o proastă.

— Mă simt bine, zău. Jason îi dă prea multă importanță. Mi-am pierdut puțin suflul și atât.

— Mai bine o duci la un doctor, a spus Tommy.

— Nu ! N-am nevoie de doctor. N-am nimic, i-a asigurat Erin.

Expresia de pe chipul lui Bibi era îngrijorată.

— Ești sigură ?

— Bineînțeles. Erin s-a străduit să se ridice. Mă sui din nou pe calul acela necuvântător și ne continuăm plimbarea călare. Cum să vă conving ?

— Cred că tocmai ai făcut-o, a spus Bibi zâmbindu-i.

S-a urcat din nou pe cal dar ceilalți au insistat să se întoarcă la grajduri. Până atunci s-a făcut târziu după-amiază astfel că Erin nu se simțea prea vinovată. Jason s-a agitat tot timpul pe lângă ea în drumul spre casă.

Când au ajuns a vrut s-o ducă în brațe în casă și cu greu s-a lăsat convins să n-o facă.

Jason, nu te mai agita pe lângă mine. Nu e [illegible] când mi-ai fi rupt ceva. Dar când s-a întors [illegible] în geantă a simțit un junghi în umăr și a 'recut.

— Ce s-a întâmplat? A ridicat-o în brațe în [illegible] protestului și a examinat-o îngrijorat.

— Nimic, zău. Probabil că mi-am sucit brațul. [illegible] durut numai puțin când m-am întors spre [illegible] dar nu e nimic serios.

— Eu voi judeca asta, a zis el sumbru ducându-o în brațe în camera ei. O să te așez în pat.

— Jason, nu! E balul acela mascat la club în seara aceasta și nu vreau să-l pierd.

— Nu! i-a spus el ferm.

Enervarea îi revenise în obraji și odată cu ea fe[illegible]ul îmbufnat de a se comporta, s-a gândit Erin [illegible]răpată.

— Te rog, Jason, e numai cinci, l-a implorat ea. Hai[illegible] promit că mă odihnesc puțin pot să merg în seara asta?

Ea încercă a fost neînduplecat, însă ea își pusese în gând să meargă, ceea ce era destul de amuzant. De regulă ar fi salutat orice scuză ca să scape de una din petrecerile acelea nesfârșite, însă astă-seară era diferit. Dacă Veronica se ținea cu adevărat de cuvânt privind plecarea, Erin îl va avea pe Jason numai pentru ea. Ideea era atât de încântătoare încât se ruga fără rușine pentru ea. Cu fața murdară și modul ei implorator, arăta adorabilă. Ochii lui Jason erau îmbunați.

— Ei bine... dacă te simți bine și ești în stare, a cedat el cu inima îndoită.

— Da, sunt! Pe cuvânt că sunt. Fac o baie fierbinte și îmi înmoi toți cârceii. O să fiu ca nouă.

Și-a ridicat cu înflăcărare fața spre el și el i-a pus mâinile pe umeri. Ceva a licărit adânc în ochii lui și simțurile Erinei s-au întețit în timp ce se întreba dacă avea s-o ia în brațe. În schimb el a răsucit-o și Erin a auzit zgomotul fermoarului care îi era desfăcut. Apoi înainte de a-l putea opri i-a deschis sutienul.

Strângându-și bluza pe ea Erin i-a spus cu răsuflarea tăiată.

— Ce faci?

A încercat să se întoarcă pentru a-l înfrunta, însă el și-a băgat brațele în jurul taliei ei, trăgând-o spre el și sărutând-o pe ceafă.

— Ai spus că te doare când te întinzi. Cum te așteptai să-ți scoți hainele?

Corpul rigid al Erinei s-a relaxat și s-a simțit ridicolă.

— Nu știu, a murmurat ea.

El i-a sărutat pielea delicată de după ureche și Erin s-a simțit străbătută de valuri neașteptate, pline de sensibilitate.

— Ei bine, acum știi.

Gura lui caldă i se plimba în jos pe spate oprindu-se senzual la fiecare ridicătură a coloanei ei vertebrale și inima a început să-i bată ca o tobă. S-a aplecat ușor spre el, demult pierindu-i orice

[illegible] de [illegible] existența și el a reținut-o timp de o clipă care a fost dulcioasă.

Era plutea lui un nor roz de fericire. De aceea a fost ca un șoc dur când el i-a dat o palmă fermă în față și i-a ordonat :

Acum du-te și fă o baie fierbinte.

Până ea s-a întors el tocmai ieșea pe ușă.

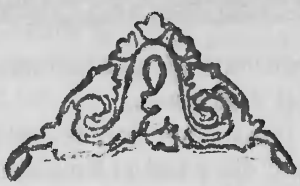

CAPITOLUL VIII

Petrecerea de la club, la care Erin era atât de hotărâtă să participe, era un bal mascat. Tema balului era „Noaptea Caraibilor" şi se presupunea că toţi invitaţii urmau să se îmbrace în versiunea proprie a vestimentaţiei locale. Asta le acorda o latitudine mare, însă cel puţin bărbaţilor li se garanta relaxare pentru o noapte, fiind eliberaţi de hainele lor obişnuite şi de cravate.

După ce Erin a convins-o pe Bibi că se simţea bine, cele două femei au discutat problema costumelor.

— Am două saronguri care cred că se potrivesc perfect, a spus Bibi. Ar putea aduce mai mult cu îmbrăcămintea din Mările Sudului decât cu cea a Caraibilor, dar cine se pricepe? A scotocit în sertarul ei şi a scos două lungimi de material strălucitor colorate. Acesta îţi va veni minunat ţie, Erin.

Avea un imprimeu strălucitor cu plante mari purpurii şi ciclamen pe fond alb. Erin l-a acceptat recunoscătoare.

— E frumos, Bibi. Cum să-ţi mulţumesc? Totdeauna faci lucruri drăguţe pentru mine.

Privind figura radioasă a prietenei ei, Bibi a constatat:

— Se pare că între tine și Jason s-au aplanat diferențele. Nu ți-am spus că totul va fi bine înainte ne scăpăm de Veronica și de Brad?

Cuvintele au făcut-o pe Erin să se gândească. În ciuda aranjamentului, suspiciunile amare ale lui Jason despre ea și Brad atârnau deasupra ei ca un nor. Nu spusese niciodată că îi dă crezare. Și Veronica plecase dar fusese într-adevăr uitată? Oricum, refuza să se gândească la lucruri neplăcute în seara asta. Cu siguranță nimic rău nu se va întâmpla în această zi vrăjită și ziua de mâine era departe. Era complet lipsită de griji când s-a dus în camera ei să se îmbrace.

După ce și-a făcut nodul la sarong Erin nu a mai fost atât de senină. Îmbrăcămintea exotică o dezgolea mai mult decât era ea pregătită să accepte. Sânii ei albi se etalau goi mai mult decât spera deasupra decolteului fără bretele iar fusta cu șliț lateral îi dezvăluia alarmant de mult din coapsa goală și, în plus, era extrem de scurtă. Erin avea picioare lungi și splendide dar nu-i venea să și le expună atât de mult. Ceea ce era o prostie, cu adevărat. Un costum de baie bikini dezvăluia totul cu mai multă îndrăzneală. Însă în seara asta era mult mai lipitoare, deși nu era decât pe jumătate goală.

La ușă s-a auzit un ciocănit și Bibi a intrat aducând cu ea o cutie pătrată albă de florărie.

— Jason ne-a trimis orhidee. Nu-i așa că e un scump ?

Deschizând-o pe a ei Erin a găsit o ramură de flori mici purpurii. S-a uitat la fel de extaziată ca o elevă la primul ei buchet prins în corsaj.

Privind peste umărul ei, Bibi a strigat :

— Îți vor veni perfect în păr. Stai jos, Erin, și dă-mi voie să ți le aranjez.

Așezându-se în fața oglinzii, Bibi i-a ridicat cu îndemânare părul la tâmple și i-a fixat în șuvițele strălucitoare o ghirlandă de orhidee ca un halou în jurul creștetului capului. Restul părului îi atârna ca un nor gros castaniu-roșcat și se ondula ușor în jurul umerilor ei zvelți.

Uitându-se la opera ei, Bibi a dat din cap satisfăcută.

— Arăți nemaipomenit. Așteaptă până te vor vedea la club diseară. Îi zdrobești pe toți.

Erin a privit în oglindă cu ochi melancolici. Numai unei singure persoane vroia să-i capteze atenția. Va crede și Jason că arată nemaipomenit ? Examinându-și critic înfățișarea în mod automat a încercat să-și tragă sarongul peste sânii ei tineri care se ridicau ușor sub decolteu, însă Bibi a oprit-o.

— Lasă-l, e perfect așa cum este. Arăți sexy când totul e pus în evidență.

Erin a privit-o cu îndoială. Nu vroia să arate sexy ; voia dragostea lui Jason, nu pasiunea lui. Și totuși... adânc în mintea ei Erin știa că îl vroia pe acest bărbat oricum o vroia el.

Luându-se la acest gând și-a luat poșeta pentru a-și masca confuzia și i-a spus lui Bibi :

— Sunt gata dacă ești și tu.

Când s-au întâlnit cu bărbații, Tommy a scos un oftat ușor, încluzându-le pe amândouă în adorația lui. Dar expresia de pe figura lui Jason a făcut ca un mic puls să înceapă să zvâcnească la baza gâtului grațios al Erinei. Ochii lui erau ca doi cărbuni încinși și genele ei lungi s-au lăsat timid în jos în fața arșiței lor.

Cuprinsă de bărbia mică, rotundă în palmă a fortat o să se uite la el.

— Culoarea asta îți vine foarte bine, a zâmbit el.

Erin răsuflă cu dificultate însă a reușit să spună :

— Îți mulțumesc pentru orhidee. Sunt splendide.

— Păreau să-ți placă atât de mult astăzi. A fost cel mai mic lucru pe care l-am putut face.

— Bine, dar n-am cerut nimic, a protestat Erin, îngrozită că el s-ar putea gândi că ea făcuse vreo aluzie.

El i-a luat mâinile în mâinile lui calde.

— Niciodată nu ceri ceva. Asta e minunat în privința ta.

— Ce îți face tărtăcuța, Erin ? a întrebat Tommy.

— E în regulă, l-a asigurat ea. Nici măcar o durere. Trebuie că am un cap foarte tare.

— Grozav ! Dacă toată lumea e gata, atunci putem merge.

Festivitățile erau în plină desfășurare când au ajuns la Clubul de yachting care era vesel decorat pentru această ocazie. Baloane și flori de hârtie mai mari decât în realitate împodobeau încăperea și toate mesele erau luminate cu lumina delicată a lumânărilor înconjurate de aranjamente florale proaspete și mirositoare.

Toată lumea era costumată și unii dintre bărbați rivalizau cu femeile în splendoarea lor, cu cămăși în imprimeuri strălucitoare strânse la mijloc în loc de a fi încheiate cu nasturi. Răspândiți prin cameră mai erau și câțiva bărbați costumați în pirați.

Au avansat greu prin mulțime din cauză că Jason și familia Exeter au trebuit să-i salute pe mulții lor prieteni, dar în cele din urmă au fost conduși la masa lor. După ce au comandat ceva de băut, Jason a invitat-o pe Erin la dans și ea l-a precedat fericită spre ring.

El a luat-o în brațe și aproape că s-a înfiorat de plăcere în timp ce corpul ei delicat s-a mlădiat după trupul lui ferm și provocator. Prin cămașa deschisă i se contura pieptul gol bronzat și ea și-a cuibărit obrazul pe părul negru cârlionțat care se vedea. În acest moment, cel puțin, era tot numai al ei și Erin a închis ochii și s-a lăsat să viseze imposibilul. Acest bărbat, care o ținea atât de drăgăstos, era bărbatul ei. Când se vor duce acasă, puțin mai târziu, va face dragoste cu ea cu tandrețe și delicatețe și mâinile și corpul lui îi vor

zării neștiută binecuvântată de dorul pe care-l trezea oriunde se găsea el.

— Ești foarte tăcută, Erin. Vocea lui joasă a readus-o la realitate. La ce te gândești?

El îi studia chipul cu intensitate și ea s-a îmbujorat sub privirea acelor ochi cenușii pătrunzători întrebându-se că i-ar ghici eventual gândurile. Nu putea să suporte amuzamentul rece pe care i l-ar produce visul ei prostesc.

— Eu... nimic. Mă gândeam ce petrecere grozavă. I-a zis ea ca răspuns la întrebare.

— Și ca de obicei ești cea mai drăguță fată de aici, a spus el aplecându-se pentru a o săruta pe gât.

— Jason! Erin era scandalizată. Ce-o să creadă lumea?

El și-a aruncat capul pe spate și a râs.

— Oamenii ăștia? Dacă s-ar întâmpla să observe ei îi ca o strângere de mână pentru ei, inocentă orică.

Ideea a deprimat-o pe Erin și i-a amintit de mare diferență în condiția lor socială.

— Bănuiesc că îți par foarte sofisticată, a zis ea cu incertitudine.

El a ținut-o strâns încât îi putea auzi bătaia constantă a inimii.

— Nu sofisticată, draga mea. Tânără numai și foarte vulnerabilă.

Erin nu se gândise niciodată la diferența de vârstă dintre ei. Mai era și acesta un obstacol?

— Nu sunt atât de tânără. Împlinesc douăzeci peste puțin timp.

El i-a analizat cu amănunțime tenul impecabil, atingându-i colțul ochiului delicat cu degetul arătător.

— Da, cred că văd aici începutul unui rid.

— Jason, fii serios. Mă tratezi ca pe un copil și nu sunt.

— Cum ai vrea să te tratez ? a întrebat-o el.

Știa că o necăjește numai, însă tonul lui jos, mângâietor îi provoca un fior prin tot corpul. Un roz roșu ușor i-a înroșit obrajii și buzele ei delicate s-au despărțit puțin în timp ce își ridica privirea spre el printre gene, neștiind cam cum să-i răspundă.

— Draga mea Erin, dacă încerci să mă convingi că ești femeie, ai reușit, i-a spus el sec. Însă nu ți-aș sugera să folosești această privire seducătoare cu vreunul dintre ceilalți bărbați de aici în seara asta. S-ar putea să nu aibă puterea mea de stăpânire.

— N-am făcut nimic, a protestat ea.

— Atunci ești în mai mare pericol decât am crezut, mica mea frumusețe naivă. Unii dintre pirații ăștia te-ar lua cu ei într-o secundă. Îmi dau seama că trebuie să stau alături de tine toată seara.

Nimic n-a putut s-o facă pe Erin mai fericită și s-a cuibărit încântată în brațele lui. Din păcate euforia ei n-a durat decât până s-au întors la masă.

Li se alăturase grupul de pe iahtul lui Dwayne și Karen și printre noii veniți se afla și Brad Hockyneti. A sărit de pe scaun și le-a făcut o primire deosebită, strângându-i mâna lui Jason și sărutând-o ușor pe obraz pe Erin. Aceasta s-a retras dezgustată. Cum se putea comporta ca și când nimic nu se întâmplase între ei? Știa desigur ce simțea pentru el! Răul se produsese deja. Figura lui Jason avea acea expresie închisă, secretă de care el ajunsese să-i fie teamă. Totuși el s-a manifestat ca politețea personificată, întrebându-l pe Brad de excursie.

— Peștuitul a fost grozav, Jase, a răspuns Brad. Îți va plăcut și ție. Ne-am oprit și am petrecut câteva ținp cu familia Courtnay la St. Croix.

— Și acum, încotro? a întrebat Jason.

— Da, asta e problema. Brad părea puțin stingherit. Mă întrebam dacă aș putea folosi vechea mea cameră?

— Ai terminat-o cu Dwayne și Karen? Aparent cuvintele lui Jason erau o persiflare veselă între prieteni însă gura lui era feroce.

— Nimic de genul ăsta. Brad era ofensat. Karen are niște rude care-i sosesc și nu mai e loc. Așa că ce zici?

Jason a ridicat din umeri.

— Sigur, de ce nu? Oricum plecăm mâine. Erin a tras puternic aer în piept și el s-a întors către ea. Volam să îți spun mai târziu. Am primit un telefon din străinătate când ne-am întors azi

după-amiază și e ceva care nu poate aștepta. Îmi pare rău.

Erin și-a ridicat privirile spre acest bărbat înalt, autocrat care devenise centrul universului ei într-un timp atât de scurt și și-a impus să nu plângă. Trebuia să se termine odată, știuse tot timpul asta. Numai că venise pe neașteptate și într-un moment nepotrivit. Tocmai când începuse să spere că poate...

Jason o privea cu ochi gravi, așteptându-i reacția. Mobilizându-și tot calmul Erin a spus cu răceală.

— Desigur, înțeleg.

El a ridicat sardonic o sprânceană către ea.

— Și pot spune că vestea e devastatoare pentru tine.

Asta nu era cinstit! Ce se aștepta să facă, să-l roage să stea? Și de ce ar vrea asta? Până astăzi excursia fusese un dezastru. El se comportase ca și cum nu vedea asta. Apoi în după-amiaza asta, printr-un miracol — poate deoarece căzuse de pe cal și se simțea într-un fel responsabil — fusese drăguț cu ea. Ceea ce făcea ca totul să fie și mai rău. Dorea ca ziua de astăzi să nu fi existat. După ce vor fi părăsit insula era improbabil că îl va mai vedea. Ar fi fost mai ușor dacă n-ar fi simțit tandrețea lui, dacă n-ar fi simțit bătaia sălbatică a inimii lui alături de a ei sau strânsoarea frenetică a brațelor sale ținând-o ca și când niciodată nu ar fi vrut să-i mai dea drumul.

lângă ea dominând-o, așteptând un co-
mentariu la remarca cinică. Făcând eforturi pen-
tru a avea un ton indiferent, Erin a spus:

Farsa asta a fost ideea ta. N-am nimic de
zis în privința asta.

Ochii lui s-au mijit devenind niște puncte ce-
nușii de gheață și pielea i s-a întins peste pomeții
tăi când a zis:

Îmi pare rău că a fost un asemenea coșmar,
dar îmi amintesc cel puțin de o dată când te-ai
distrat bine.

Știa că se referă la acea noapte oribilă pe plajă
cu Brad și era prea rănită și nenorocită pentru a
intra în conflictare. Provocată la un limbaj im-
potrivit a spus:

Îmi dau seama cât de mult te-a afectat. I-
dioată eră să te distrezi numai tu, nu și eu, nu?

El a strâns din buze cu dezgust și s-a uitat la
ea disprețuitor.

Dacă n-ai uitat de ce te afli aici? Tocmai
mă întrebam dacă ai uitat sau nu. A măsurat-o de
sus în jos ca și când ar fi fost o marfă de vân-
zare. Însă acum nu mai sunt sigur dacă vreau.

Erin s-a făcut palidă și o durere reală a înjun-
ghiat-o în piept. De ce spusese un lucru atât de
crud, de nebunesc? Acum el nu o va mai crede
că e inocentă. O, ce importanță mai avea? Totul
era pierdut atât de fără speranță!

Stăteau foarte aproape unul de altul, o oază
liniștită în vesela ca un vârtej din jurul lor. Brad
se depărtase rapid după ce primise permisiunea

de la Jason că se putea reîntoarce, probabil speriat că gazda lui s-ar putea răzgândi. Și nimeni n-a remarcat perechea încordată în mijlocul întregului vacarm și al râsetelor, în ciuda tensiunii care scăpăra între ei pentru că în mod instinctiv vorbiseră încet.

Ea și-a coborât privirea în fața măsurătorii ochilor lui și luându-și poșeta i-a spus :

— Scuză-mă, te rog, mă duc la toaletă.

Din fericire nu era nimeni cunoscut acolo.

Erin a apucat marginea măsuței de toletă, inspirând adânc pentru a se liniști. S-a uitat în oglindă fără să vadă în realitate femeia palidă, distrată care o privea de acolo. Când i-a revenit calmul și și-a dat seama că era imaginea ei, Erin a fost îngrozită. A căutat rujul dar chiar și când l-a apucat cu degetele-i tremurânde știa că nici o cantitate de machiaj nu va putea acoperi rănile pe care i le produseseră cuvintele lui Jason.

Cum să se ducă înapoi și să se confrunte cu disprețul lui rece? Deși ideea a mai revenit știa că este imposibil. Unde să fugă? Nu era nici o scăpare și ar fi urât-o și mai mult pentru lașitate. Nu, va trebui să se întoarcă și să-și ia pedeapsa. Nu mai era decât un singur lucru de îndurat.

Îndreptându-și umerii cu curaj, a deschis ușa. Dar înainte de a face câțiva pași, a dat de Brad.

— Te-am așteptat, Erin. Vreau să-ți vorbesc.

Ea s-a uitat la el cu un dispreț profund.

— N-avem ce să ne spunem unul altuia.

El a încercat să o ia de mâini și ea și le-a smuls repede.

— Vreau să mi cer scuze, a implorat-o el.

— Indiferent ce mi-ai spune nu voi putea să te iert. Singurul lucru decent pe care l-ai făcut a fost să pleci și acum trebuie să strici și acest lucru întorcându-te. De ce n-ai așteptat până mâine?

Figura lui era brăzdată de remușcări adânci.

— Știu ce simți. Nu e o consolare pentru tine, dar mă urăsc la fel de mult cum mă urăști și tu. Singura mea scuză este că erai atât de irezistibilă sub clar de lună. Ochii i se desfătau cu gura ei plină, comprimată acum de supărare și cu ochii ei albaștri profunzi, vii în ovalul delicat al feței. Timp de o clipă prin ochi i-a trecut o privire masculină prădalnică, dar pe care și-a suprimat-o repede.

— Eram beat mort, a adăugat cu penitență.

— Și crezi că asta e o scuză? a întrebat ea batjocoritor.

— Nu e o scuză, ci o rugăminte abjectă de iertare. Fața frumoasă fără vlagă se uita la ea implorătoare. Nu și putea imagina de ce, dar pentru o clipă pasageră îi amintea de Bob.

— Ce importanță are dacă te iert sau nu? a întrebat ea plictisită. În orice caz nu mai era nimic de făcut. Totul se terminase.

— Are o mare importanță pentru mine. Se apropiase de masă și el a oprit-o. Țin la opinia ta. Îți

jur că n-am mai făcut așa ceva în viața mea. Nu vrei să mă crezi ?

Erin a oftat. Explicația lui suna destul de convingător și nu putea să-l urască pe Brad la infinit. Persoana lui nu o interesa atât de mult.

— Foarte bine, te cred.

Apucând-o ușor de umeri i-a spus :

— Și mă ierți ?

Ea i-a surâs ușor spre fața îngrijorată.

— Da, te iert.

Întorcându-se spre masă a văzut privirea dură a lui Jason și inima i s-a strâns. Probabil că va înclina să interpreteze greșit și acest lucru, așa cum făcea cu toate întâlnirile ei cu Brad. Ca pentru a dovedi aceasta s-a întors deliberat spre femeia din dreapta lui lăsându-l pe Brad să o ajute pe Erin să se așeze pe scaun.

Muzica a început și Brad a invitat-o la dans, dar ea a refuzat atât de ferm încât el, foarte înțelept, a știut să nu facă presiuni asupra ei. După ce el a plecat ea s-a uitat în jos la fața de masă, trasând desene complicate cu unghia. Jason era atât de aproape încât putea să-i simtă căldura corpului. Brațul lui mușchiulos se afla la numai câțiva centimetri de mâna ei însă la fel de bine putea fi și pe lună. O ignora complet și Erin se simțea mică, pierdută și singură.

— Dorește vreuna dintre cele două femei mai drăguțe de aici să danseze ? a întrebat sec o voce în urechea ei.

A ridicat privirea și l-a văzut pe Tommy zâmbindu-i. Răspunzându-se recunoscătoare — i-a acceptat invitația. A fost o ușurare să plece de la masă și Tommy era singurul bărbat cu care se simțea în largul ei.

— Pari puțin terminată, i-a spus, privind-o cri-tic. E cumva din cauza umflăturii de la cap?

— Nu, mă simt bine, i-a spus ea, reușind să-i zâmbească în fugă. Cred că sunt puțin obosită, a fost o zi plină de evenimente.

— De ce nu îl rogi pe Jason să te ducă acasă? Fața lui plăcută arăta îngrijorare.

— O, nu! Nu vreau să stric petrecerea. Se dis-trează atât de bine. O mică minciună nevinovată poate fi iertată și poate că nu era o minciună. Pri-vind spre masă, l-a văzut pe Jason ascultând-o atent pe femeia din dreapta lui. Era ca și cum Erin nu existia și cuvintele urâte dintre ei nici nu fu-seseră rostite. Cum își stăpânea emoțiile atât de bine? Dar răspunsul la aceasta era simplu. Nu-i păsa. Singurul lui sentiment față de ea era de re-pulsie.

— Stii ce, spunea Tommy. Te duc eu acasă. O scurtă pauză în lanțul acesta de petreceri care îi plac atât de mult soției mele nu poate veni decât ca o binecuvântare.

— Îți mulțumesc, dar vreau să stau, zău că da, i-a spus ea. Era o altă minciună însă îi era frică să provoace în continuare mânia lui Jason. Știa că el se aștepta ca ea să stea alături de el și să pre-lindă că nimic nu s-a întâmplat. Aceasta era o

parte din pedeapsa ei și un cadou pentru mândria lui.

— Bine, dacă vrei așa, a renunțat Tommy cu părere de rău.

În restul serii care nu se mai termina cruzimea lui Jason a atins perfecțiunea. Manierele lui erau impecabile ca de obicei, însă Erinei îi acorda numai atâta atenție cât era necesar pentru a satisface convenințele. Majoritatea timpului a împărțit-o cu dărnicie celorlalte femei de la masă.

Când una dintre ele a remarcat că era păcat că plecau atât de devreme, Jason a spus :

— Da, e în mod special trist pentru Erin. I-a zâmbit maliții. I-ar fi plăcut să se distreze pe plajă, nu-i așa, dragostea mea ?

Erin a scos un sunet strangulat și a început să se ridice însă el a tras-o înapoi, degetele imprimându-i-se adânc în brațul ei. O, cum îl ura în acest moment ! Era ca un animal micuț prins într-o capcană crudă și el se bucura de lupta ei pentru a se elibera. S-a uitat la el și un mic zâmbet sardonic îi juca pe buze în timp ce degetele lui își sporeau strânsoarea. Risca protestele ei pentru ca apoi să strângă lațul și mai tare cu vorbe care sunau inocent, dar nu pentru ea.

Erin a plecat capul. Nu se putea pune cu acest bărbat. La gestul ei de supunere strânsoarea mâinii lui a slăbit și el s-a întors indiferent.

Printr-o licărire de suferință, Erin și-a dat seama în cele din urmă că cineva îi pronunța numele. Și-a ridicat privirea și l-a văzut pe Brad lângă ea.

— Te-ai răzgândit cumva și vrei să dansezi cu mine? a întrebat el.

— O, da! A sărit repede în picioare înainte ca Jason să o poată opri, dar el n-a făcut nici o mișcare în acest sens.

— Nu ai nimic împotrivă, nu? l-a întrebat Brad privind pe Jason.

Acesta i-a aruncat o privire afabilă.

— Sigur că nu. Erin poate face ce dorește.

În timp ce brațele lui Brad se strângeau în jurul ei, Erin a regretat impulsul de a accepta. Brad îi încolăcise talia și Erin putea simți un miros distinct de scotch.

Retrăgându-se ea i-a spus tăios:

— Ai băut.

— Numai două pahare de whisky toată seara, pe onoarea mea, a spus el. Să nu crezi că voi mai face o asemenea greșeală din nou.

Ea l-a privit cu nesiguranță. Era cald acolo cu toată lumea aceea. Până și ea putea simți acest lucru. Asta justifica poate roșeața feței lui. Și se părea că un adevărat gentleman. Nu o ținea prea aproape și nu vorbea neclar. Poate că era ea prea nervoasă încă de încercarea lui evidentă de a se reface.

— Ai certat, tu și Jason? a întrebat el pe neașteptate.

A devenit imediat vigilentă.

— Ce te face să crezi așa ceva?

— Să-i spunem intuiție. A ezitat și apoi a continuat. Nu știu ce e între voi, dar dacă n-a fost ceva în regulă, vreau să știi că aștept la rând. Sunt nebun după tine, Erin.

— Nu fi ridicol. Abia mă cunoști.

— Cât timp îți ia să cunoști pe cineva? Ochii pe jumătate închiși i-au fixat gura cu buze pline. Te-am cunoscut din minutul în care te-am văzut.

— Nu te uita așa la mine! Nu te-ai schimbat și am fost o proastă să cred că te-ai schimbat. S-a îndepărtat de el și ar fi plecat de pe ring dacă el n-ar fi oprit-o, cu expresia unui băiat care are remuşcări.

— Îmi pare rău, Erin. Ești a naibii de adorabilă și asta nu-i spre binele tău.

— Încă un cuvânt ca ăsta și plec, l-a avertizat ea.

— Nu, nu pleca. Promit.

Împotriva convingerilor sale Erin s-a lăsat convinsă. Brad s-a ținut de cuvânt. A fost un gentleman perfect și a încercat să fie amuzant. Era ca un balsam pentru dispoziția rănită a Erinei. Avea nevoie stringentă să se distreze și Brad se pricepea la asta. Îi era recunoscătoare pentru eforturile lui și treptat s-a hotărât să nu-i mai țină cont de greșeli oricât de îngrozitoare au fost.

Așa că s-a întors cu dezgust la masă și teama ei era bine fondată. Jason îi aștepta cu buzele strânse.

— Avionul pleacă devreme mâine. Dacă nu ai nimic împotrivă aș vrea să mergem. Cuvintele au

[illegible] insă constituiau o comandă prost [illegible].

Erin și-a luat poșeta fără nici o vorbă în timp ce [illegible] a zis:

— Stai numai puțin. Vă văd mai târziu.

Drumul spre casă s-a desfășurat într-o tăcere absolută. Erin a deschis gura o dată pentru a întreba cum se vor întoarce acasă Bibi și Tommy, dar apoi și-a dat seama că alți invitați îi vor duce sigur cu [illegible]. A aruncat o privire pe furiș profilului sever al lui Jason, însă acesta era atât de rezervat încât au trecut-o fiorii. N-o să mai vorbească niciodată cu ea? Cum va putea suporta călătoria de mâine cu avionul?

El a oprit pe alee, lăsând motorul să meargă. Aplecându-se peste ea i-a deschis portiera și a spus:

— Poți să te duci înăuntru. Eu parchez mașina. Să fii gata cu bagajele la ora opt dimineața. N-aș vrea să fiu obligat să te aștept. Nici chiar dacă ar fi adresat o comandă unui servitor vocea lui n-ar fi fost mai puțin politicoasă.

A coborât tăcută și a intrat în casa mare pentru ultima dată. Mergând singuratică prin hol Erin s-a simțit teribil de obosită. Știa însă că somnul era o binecuvântare care nu o va vizita în noaptea aceea. În timp ce stătea în picioare în mijlocul dormitorului întrebări fără răspuns se abăteau asupra creierului ei amorțit. Își stricase toată săptămâna asta și cum rămâne cu Bob? Îl va trimite Jason acum la închisoare? În acest fel putea să-i distrugă ime-

diat pe amândoi Brady. Dar chiar în amărăciunea ei, Erin știa că nu era atât de nedrept. El putea să-i disprețuiască pe amândoi dar nu va fi atât de răzbunător. Ce va face totuși pentru a le da o lecție ? Ca de obicei decizia îi aparținea.

— În hol s-au auzit pași și Erin a ascultat și așteptat, dar pașii și-au continuat drumul și ușa de alături s-a închis ferm. Și-a aplecat capul și i-a ieșit o lacrimă care s-a prelins pe obrazul ei palid, însă era prea obosită chiar ca să și plângă.

După câtăva vreme a început să se pregătească de culcare. Împachetatul mai putea să aștepte până mâine. Puținele lucruri pe care le adusese cu ea nu-i vor lua mult timp să le pună în valiză și frumoasa garderobă pe care el i-o procurase va rămâne desigur în dulap.

Să-i lase un bilet lui Bibi ? a făcut o pauză Erin. Nu, va fi mai bine să dispară pur și simplu. Cu inima grea, a deschis sertarul și acolo, uitându-se la ea, se afla neglijeul frumos de culoarea lavandei. Părea să simbolizeze fragilitatea speranțelor ei și s-a uitat îndelung la el. Jurase să nu-l poarte niciodată, dar ce importanță mai avea acum ? Aproape ca prin vis Erin și-a tras neglijeul splendid peste cap. Acesta s-a așezat cu un oftat seducător peste corpul ei zvelt. Corsajul cu dantelă delicată permitea să i se întrevadă în mod ispititor sânii tari și fundele înguste de satin îi mângâiau senzual umerii.

Amintindu-și de impresia ei când a văzut prima oară neglijeul — că era menit să fie privit și nu

să dorm în el — gura Erinei s-a contorsionat de un amar amuzament. Aceasta a fost prima dintr-o serie de idei greșite.

Închizând lumina s-a dus spre fereastră și s-a uitat afară la noaptea tropicală. Era atât de frumos. Stăine seară la ora aceasta va fi înapoi acasă și privelișteа la care se va uita va fi o porțiune de grădină în locul acelui peisaj romantic. Va mai fi ea oare în stare să se uite la ocean fără să-și amintească întâlnirea frumoasă a lui Jason și ochii străini conușii atât de plini de emoții contradictorii? Și va șterge oare timpul amintirea trupului lui Erin, subțire, lipit atât de insistent de propriul ei corp? Erin și-a aplecat capul cu disperare și lumina lunii s-a jucat în părul ei, transformându-l în undurii schimbătoare de foc.

Brusc s-a auzit un clic și o dâră de lumină a traversat camera întunecată. În ușă a apărut un bărbat a cărui siluetă se contura din lumina care-i venea din spate. Jason s-a decis! Erin stătea complet nemișcată, cu buzele ușor întredeschise. Știind instinctiv că de această dată nu va fi nici o păsuire, corpul ei încordat încerca să se pregătească.

Inima îi bătea sălbatic în timp ce încerca să-i vadă fața însă lumina venea din spatele lui și punea în evidență contururile delicate ale chipului și cu ochi larg deschiși. Va vedea dragoste în ochii lui sau ură? Va fi o posedare gingașă sau va fi o repetare a acelei nopți sălbatice de puțin timp în urmă? Corpul ei tânăr, ce se dezvăluia atât de pro-

vocator în neglijeul diafan, a început să tremure când a auzit respirația grea a bărbatului.

Pe neașteptate el a sărit la ea ca o panteră și mâinile lui aspre au început să-i exploreze corpul. Gura i-a astupat-o pe a ei într-un sărut sălbatic și pasionat și Erin aproape a leșinat din cauza șocului. Nu era Jason, era Brad!

S-a retras dezgustată și s-a luptat frenetic.

— Dă-mi drumul, brută bețivă! Ce cauți aici?

În loc să răspundă i-a tras capul înapoi spre el, dezgolindu-i ceafa albă. O ploaie de sărutări s-a abătut pe umerii și gâtul ei, buzele lui arzânde mișcându-se spre zona umbrită de sâni.

— Trebuie să te am, a bolborosit el gros. Mă scoți din fire.

Ea l-a lovit în piept cu pumnii ei mici, ineficienți.

— Ia mâinile de pe mine, animal dezgustător!

Însă zbaterile ei nu făceau decât să-l ațâțe mai mult.

— Continuă să te lupți, vulpe mică. N-o să-ți ajute la nimic, dar îmi place ca femeile mele să aibă curaj.

Fața lui era tumefiată de dorință și pe Erin a cuprins-o frica pentru prima oară. La început a fost revoltată, necrezând cu adevărat că el o va lua cu forța știind că ea nu dorea. Însă pasiunea brutală din ochii lui a convins-o și s-a înspăimântat subit. Opoziția ei s-a intensificat dar nu avea nici cea mai mică șansă în fața forței lui demonice.

În disperare și-a înfipt unghiile în fața lui. El a râs numai și i-a imobilizat mâinile la spate. Ea a

trupul frenetic să se smulgă din strânsoare însă o lovitură ca într-o menghină. Mâna lui grea, hotărâtă trupul de bruta de pe umărul ei. Când a auzit ma-terialul fragil sfâșiindu-se, expunându-i sânul ro-tund, Erin a țipat — un țipăt înalt, subțire, de pură groază.

Apoi, ca la o rugăciune căreia i se răspunde, lu-minile s-au aprins și o mână puternică l-a apucat de gulerul pe Brad, dându-l la o parte. Era Jason și, în fel ca lui Brad, masca de civilizație îi dispăruse de pe chip. Cu o lovitură rapidă directă pumnul lui s-a deșănțuit și Brad a fost întins pe podea, amețit.

Jason stătea peste el cu fața neagră de furie în timp ce-și încleșta și descleșta pumnii.

Ridică-te, păduche, că te omor!

Brad avea o înfățișare jalnică. Zgârieturile Erinei i se vedeau pe obraji și își freca falca învinețită în timp ce se străduia să se ridice în picioare. Lo-vitura îi trezise întrucâtva și a avut grația de a părea rușinat.

Îmi pare rău, Jason, nu știam că tu și ea...

Jason a pornit-o spre el privindu-l atât de ucigaș încât Erin s-a înspăimântat. Punând mâna pe brațul lui i-a spus:

Jason, nu! Te rog... Scapă de el și gata.

Brad n-a așteptat să vadă cum va îndeplini Ja-son această cerere. Folosindu-se în favoarea sa de intervenția neașteptată s-a târât spre ușă într-un mod foarte nedemn.

Abia după ce ușa s-a închis după el ca o reacție întârziată, Erin a început să tremure în mod necontrolat.

Jason i-a pus mâinile pe umeri, privind-o adânc îngrijorat.

— Scumpo, ești bine ? Apoi au început lacrimile și el a luat-o în brațe.

— E bine, iubirea mea, descarcă-te. Mângâindu-i cu gingășie părul a șoptit : Ești în siguranță. N-o să mai las să ți se întâmple nimic niciodată.

Chiar după ce sughițurile i s-au domolit Erin stătea agățată de el. O liniștea ca pe un copil mic, bătând-o pe spate și murmurându-i mici drăgălășenii.

În cele din urmă și-a ridicat fața pătată de lacrimi și a spus :

— Vai, Jason, mi-a fost așa teamă.

El a sărutat-o pe obraji, gustându-i lacrimile sărate.

— De ce nu m-ai chemat ?

Ochii ei erau ca albăstrelele udate de ploaie.

— Nu m-ai crezut prima dată. Îmi era teamă că poate vei crede că... l-am încurajat.

El a gemut și a strâns-o tare în brațe.

— Am fost un prost și îmi va trebui toată viața să-mi repar greșeala. Cum am putut să mă îndoiesc de tine ? Ești un copil atât de inocent și te-am pus într-o situație imposibilă. Mă vei putea ierta, draga mea ?

Era atâta tandrețe în ochii lui încât Erin a crezut că moare de fericire. Aproape că merita agonia

ultimul săptămâni pentru a se clarifica în acest fel toate neînțelegerile dintre ei.

— Nu a fost vina ta, Brad este prietenul tău. În mod firesc n-ai fi crezut că va face ceva care să te dezonoreze.

— N-a fost așa. Îl cred în stare de orice pe Brad, a spus fără milă. Nu știi de ce am fost atât de supărat pe tine? Când ea a scuturat din cap, el i-a explicat: fiind orb de gelozie! Știu cum operează Brad. Așadar în sinea mea, întotdeauna te-am crezut în privința scenei de pe plajă, dar mă gândeam că ești atrasă de el. Totdeauna dansai cu el, râdeai cu el. Asta m-a scos din fire.

— A uitat la el întrebătoare.

— Am vrut numai să fiu cu tine, dar tu păreai să preferi pe Veronica. Îi acordai mai multă atenție, a adăugat ea.

El a râs și s-a uitat la buzele ei bosumflate și cârlionții de păr castaniu-roșcat care se răsfrângeau în jurul feței ei minunate.

— Ține o Veronica? a tachinat-o el și gura lui a acoperit-o pe a ei, cu gingășie la început, apoi cu intensitate crescândă.

O abandonare dulce a cuprins corpul Erinei în timp ce el o strângea aproape și ea i-a simțit mușchii lui prin materialul subțire al neglijeului. Buzele ei s-au întredeschis la insistențele gurii lui și el i-a cercetat gura cu dominare masculină ce a lăsat-o fără vlagă. Brațele i s-au încolăcit în jurul gâtului lui și era consumată de o dorință veche ca timpul.

Când el a ridicat mâinile și i-a desfăcut brațele s-a uitat la el orbită, cu respirația întretăiată de respirația lui.

— Dacă nu mă opresc acum, nu mă mai opresc niciodată, i-a spus. Ești un medicament foarte puternic, mîca mea zeiță dragă.

In fața înflăcărării din ochii lui genele Erinei s-au zbătut și ea s-a înroșit, dându-și seama ce prompt răspunsese. El fusese acela care solicitase un respiro, nu era. Era onorabil, eliberând-o de obligație, însă ea făcuse o promisiune și trebuia să fie la fel de onorabilă ca și el. Avea ceva să-i spună și nu era ușor, dar s-a forțat să o facă.

— Imi pare rău că săptămâna asta n-a fost cum te-ai așteptat să fie. Știu că e vina mea. Ți-am spus noaptea trecută că... n-am putut să merg până la capăt cu tranzacția noastră. Capul i s-a lăsat în jos dar a făcut sforțări să continue. Vroiam numai să spun... că sunt pregătită acum.

S-a făcut o liniște deplină. În cele din urmă Erin și-a ridicat privirea, cu obrajii înflăcărați din cauza efortului abandonării ei. El o privea cu atâta iubire încât inima ei a încetat să mai bată.

— Biata mea iubită! Chiar ai crezut că mă așteptam să mergi cu târgul până la capăt? În fața privirii ei mirate el a luat-o în brațe, dar numai pentru o clipă. Ținând-o ferm la distanță i-a spus:

— M-am îndrăgostit de tine de când ai venit la mine acasă în Miami și mi-ai ținut piept în grădină ca un pisoi mititel înfuriat. I-a cuprins obrajii în

pătă cu drăgălășenie. Te-am judecat greșit și atunci, nu-i așa, draga mea? De ce mă accepți?

Cuvintele l-au venit atât de spontan încât nu le-ar fi putut opri chiar dacă ar fi încercat:

— Pentru că te iubesc, a zis ea fără sfială.

— O, Erin, nu spune asta, că nu voi mai putea să-ți spun restul! I-a răsucit o buclă de mătase în jurul degetului. Niciodată n-am întâlnit o fată ca tine. Eram îndrăgostit de tine și nu puteam să începi cu începutul. Nici măcar nu vroiai să ieși cu mine. Te-am instalat la biroul meu unde cel puțin puteam să te văd în fiecare zi, însă asta a fost o binecuvântare și un chin în același timp. Erai atât de atrăgoasă. Uneori credeam că te dezgheți, dar apoi deveneai rece și distantă din nou.

Amintindu-și suspiciunile nefondate asupra lui și a Helenei, Erin era plină de remușcări.

— Și eu te-am judecat greșit, Jason. Va fi suficient timp mai târziu pentru a-i mărturisi motivul.

— Așa că atunci când a apărut treaba cu Bob, am folosit prilejul. Mă voi ocupa de acest tânăr și îl voi aduce pe drumul cel bun când ne întoarcem, a schimbat el de la subiect și Erin nu putea să-l privească decât cu recunoștință.

Săptămâna asta învățase o mulțime despre forță și slăbiciune. Cu toată dragostea pe care i-o purta inelul ei nu se putea împiedica să nu răsufle ușurată la ideea de a împărți cu cineva grija ce i-o purta.

— Am crezut că dacă voi putea să te forțez să petrecem împreună o săptămână vei ajunge să mă

cunoşti pe mine cel adevărat şi că aş putea eventual să te fac să mă iubeşti numai o fărâmă din cât te iubesc eu. I-am rugat pe Bibi şi Tommy să ne ţină companie ca să nu fie vorbe. Şi-a trecut cu tristeţe mâna prin părul des. Era un plan grandios dau au apărut Brad şi Veronica. De atunci totul s-a dus de râpă.

Erinei îi era greu să asimileze toată această informaţie.

— Vrei să spui că nu te aşteptai ca eu... dar ai spus că dacă nu, că Bob... cuvintele s-au stins neputincioase.

El îi ţinea faţa îngrijorată în mâini şi a sărutat-o uşor pe vârful nasului.

— Cum ar fi părut dacă-l trimiteam pe propriul meu cumnat la închisoare ?

A trebuit să treacă un minut până să prindă sensul cuvintelor. O cerea în căsătorie. S-a uitat la el cu ochi luminoşi.

— Vorbeşti serios ? Te rog nu vorbi aşa dacă nu e adevărat !

Privirea lui posesivă constituia un răspuns suficient, însă a zis :

— Nu aveai cum să scapi de mine chiar dacă încercai !

Impulsiv Erin a vrut să-şi arunce braţele în jurul gâtului lui, dar el a oprit-o. Întinzând mâna spre bucata de dantelă sfâşiată i-a sărutat pielea delicată şi cu degetele a mângâiat-o scurt, înainte de a-i acoperi pieptul dezgolit.

— Nu mă tenta mai mult, păpușică mică. Sunt un bărbat foarte normal și aș putea să te răpesc înainte de nunta mare pe care o pregătește mătușa Harriet. Nu m-ar ierta niciodată. Ea întocmește deja lista de invitați și organizează festivitățile.

Erinei nu-i venea să creadă.

— Vrei să spui că i-ai zis că urmează să ne căsătorim înainte de a-mi fi spus și mie ?

— Te superi ?

Și a furișat brațele în jurul gâtului lui în ciuda încercărilor lui șovăitoare de a rezista și sărutul ei aprins l-a dat răspunsul.

SFÂRȘIT